

**Emperyalist saldırganlığa,
devlet terörüne ve kirlî savaşa karşı**

MÜCADELEYE!

Sermaye düzeni faşist devlet terörünü ve kirli savaşı tırmandırıyor!

Suruç katliamı ile startı verilen ve Kürt hareketi ile devrimci-ilerici güçleri hedef alan kapsamlı saldırı süreci devam ediyor. Kürt halkına yönelik kirli savaş yöntemlerinin yoğunlaştırıldığı, Güney'de ve Kuzey'de PKK mevzilerinin ateş altına alındığı, Kürt illerinde OHAL uygulamalarının devreye sokulduğu bir dönem içerisindeyiz. Bu tablonun bir diğer boyutunu ise devrimci-ilerici güçleri hedef alan kapsamlı saldırı dalgası oluşturuyor. Gün aşırı ev baskınları yaşanıyor, devrimciler infaz ediliyor, sokaklarda polis terörü kol geziyor.

Düzenin açmazları derinleştikçe saldırganlık artıyor

Emperyalist-kapitalist sistemin ve onun bir parçası olan sermaye düzeninin çok yönlü açmazları derinleştikçe; işçi sınıfını, emekçileri, Kürt halkını ve ilerici-devrimci güçleri hedef alan saldırılar da tırmanıyor.

Bu nedenle, güncel planda yaşanan gelişmeleri ve artan devlet terörünü salt başına iktidar gücünü giderek kaybeden dinci parti AKP'ye bağlamak, sermaye düzeni gerçeğini, onun emperyalizmle olan çok yönlü bağlarını gözardı etmek olur. Bu yaklaşım aynı zamanda yeni oluşturulacak olan savaş ve saldırganlık hükümetine geniş bir meşruiyet alanı açmaktan öteye bir sonuç yaratmayacaktır.

Elbette dinci parti AKP'nin ve onun daimi şefinin, iktidar gücünü kaybetmemek ve elinde tuttuğu olanakları koruyabilmek için yapamayacağı şey yoktur. Bu konuda ne kadar pervasız ve ölçsüz olduklarını görmek için 13 yıllık pratiklerine bakmak yeterli olacaktır. Ancak AKP iktidarının dün olduğu gibi bugün de, örneğin Kürt sorunu gibi kritik bir siyasal gündem üzerinden emperyalistlerin izni olmadan adım atma şansı bulunmamaktadır. Hele ki Güney Kürdistan'a yönelik gerçekleştirilen hava saldırıları söz konusu olduğunda.

AKP iktidarı bu gerçeği, yani emperyalistler tarafından "deliğe süpürülme" ya da "başına çuval geçirilme" ihtimalini bizzat yaşadığı deneyimlerle bilmektedir.

Tüm bu nedenlerle, güncel planda tırmandırılan faşist devlet terörünü ve yoğunlaşan kirli savaş uygulamalarını daha geniş bir eksenle ele almak kritik bir önem taşımaktadır. Zira bu gelişmeler, Türkiye toplumunda biriken ve her geçen gün derinleşen sorunlar ile Ortadoğu'da devam eden kirli ve kanlı boğazlaşmadan bağımsız değildir.

Türkiye toplumunda sosyal, siyasal, kültürel ve iktisadi açıdan yaşanan sorunlar ciddi boyutlar kazanmış bulunuyor. Türkiye ekonomisi tam bir belirsizlik içerisinde ve her an kırılmalarla yüz yüze. Toplumsal yaşamda var olan sosyal ve kültürel çelişkiler AKP iktidarının da yoğun çabaları sonucu derinleşmiş durumda. Düzen siyasetinde yaşanan bunalım ise 7 Haziran seçimleri ile birlikte daha da ağırlaşmış bulunuyor. İşte AKP iktidarı eliyle

tırmandırılan saldırganlığın arka planını bu kapsamlı sorunlar yumağı oluşturuyor. Zira kurulu düzen, değil bu sorun alanlarını çözmek sorunları döne döne derinleştiriyor, içinden çıkılmaz bir hal kazandırıyor.

Son dönemde, içeride ve dışarıda tırmandırılan saldırganlığın bir diğer ayağını ise bölgesel planda yaşanan gelişmeler ve emperyalistlerin bu kapsamda devreye soktuğu güncel hamleler oluşturuyor. Suriye'de batağa saplanan ABD emperyalizmi, 'İncirlik Üssü'nün aktif kullanımı' ve 'eğit-donat çetelerine hava desteği sunulması' gibi yeni adımlar gündeme getirmiş bulunuyor. Bütün bu gelişmeler ve ABD emperyalizmi tarafından yapılan son açıklamalar bölgedeki savaşın yeni boyutlar kazanacağını işaretlemektedir. Dahası şimdiden IŞİD operasyonu adı altında Suriye, Rojava ve Güney Kürdistan toprakları ABD savaş uçakları tarafından bombalanmaktadır. Son günlerde yoğunlaşan savaş diplomasisi ve karanlık masalarda alınan yeni kararlar ise emperyalist saldırganlığın daha da yoğunlaşacağını gözler önüne sermektedir.

İşte bugün, sermaye devletinin dümenini elinden bırakmak istemeyen AKP iktidarı tarafından devreye sokulan kapsamlı saldırganlık, bölgesel gelişmelerin dolaysız bir parçasıdır. AKP iktidarı bir yandan iktidar koltuğunu korumak için, öte yandan emperyalistlere hizmette kusur etmeyeceğini göstermek için içeride ve dışarıda saldırgan politikalarını yoğunlaştırmıştır. Bu durumun emperyalistler tarafından sonuna kadar ve etkin bir şekilde kullanılacağı ise açık.

Tüm bu nedenlerle gerek Kürt halkını hedef alan kirli savaş uygulamalarına, gerekse işçi sınıfına, emekçilere ve devrimci-ilerici güçlere yönelik tırmandırılan devlet terörüne karşı verilecek mücadele anti-emperyalist/anti-kapitalist bir içerikte örülmelidir. Her adımında işçi sınıfı ve emekçilerin bilincinde sermaye düzeni gerçeği

ve onun emperyalizmle çok yönlü bağları ortaya konmalıdır. Zira Türkiye, her şeyden önce bir NATO ülkesidir ve tüm askeri hareketliliği bu savaş ve saldırı aygıtının denetimindedir. Türkiye tarihinde tertiplenen sayısız katliam ve faşist darbeler NATO'nun karanlık karargahlarında planlanmıştır. Kürt halkına karşı geliştirilen kirli savaş yöntemleri ve kontra yapılanmalar bizzat NATO tarafından örgütlenmiştir. Bu gerçeklik işçi sınıfı ve emekçilerin bilincine döne döne işlenmelidir.

Sürece "düzene karşı devrim" eksenini üzerinden bakıldığında; güncel planda ortaya çıkan sorunlar kapitalist sistemin yapısal krizleriyle ve emperyalist dünyayla olan ilişkisi içerisinde ele alındığında tablo tamamıyla açık bir şekilde görülebilmektedir.

Fakat gelişmeler hem düzen güçleri tarafından, hem de solun geniş kesimleri şahsında düzen siyaseti sınırlarında ele alınıyor. Bu nedenle çözüm zeminleri, mücadele yöntemleri ve alternatifleri de o sınırlara hapsediliyor. Keza düzen güçleri, özellikle de seçim sonuçları ve koalisyon arayışları üzerinden kitleleri düzene yedeklemek için hummalı bir çalığa yürütüyor. Vitrindeki düzen partileri -ister koalisyon yanlısı olsun isterse erken seçim taraftarı- hepsi de kitlelerin bilincini sersemletmek için elinden geleni yapıyor. Kendi içerisindeki "ayrılımlar" üzerinden emekçileri bölmeye, saflaştırmaya ve en nihayetinde kapitalist düzene yedeklemeye çalışıyorlar.

Tüm bu gelişmeler gösteriyor ki önümüzdeki günlerde "Düzene karşı devrim!" şiarını yükseltmek, güncel planda artan faşist baskı ve devlet terörüne, Kürt halkını hedef alan kirli savaş uygulamalarına ve gün be gün tırmanan emperyalist saldırganlığa karşı verilecek mücadeleyi bu eksene oturtmak daha da yakıcı bir hal almış bulunuyor.

Topyekûn savaşa karşı topyekûn direniş!

Sömürgeci sermaye devletinin öncelikli hedefi Kürt hareketi ve Kürt halkı olan, ancak, başta Türkiye'nin emekçi halkları olmak üzere, tüm bir kardeş bölge halklarını da kapsayan kirli savaşı her geçen gün biraz daha yıkıcı boyutlar alıyor. O kadar ki, bir kirli savaş aygıtı olan sermaye devleti, sadece Kürt hareketini ve askeri güçlerini değil, bilerek ve tasarlayarak sivil ve savunmasız Kürt köylülerini de hedef tahtasına çakmış bulunuyor. Daha önceki yıllarda olduğu gibi ha bire savaş suçu işliyor.

Kan ve ölüm üretmekten başka bir marifeti bulunmayan kirli savaş aygıtı, Kandil'de bulunan Zergelê Köyü'nün üzerine bomba yağdırarak yeni bir katliamın altına imza attı. Bu katliamda on kişi yaşamını yitirdi, ondan fazla Kürt köylüsü de yaralandı.

Hiç kuşkusuz sermaye devletinin bu icraatı şaşırtıcı değil. Bekleniyordu da. Şöyle ki, sermaye devleti PKK'yi sindiremeyeceğini, imha amaçlı saldırıya dahi, hareketin askeri güçlerini tasfiye edemeyeceğini bilmektedir. Bunu defalarca denemiş, ancak beklediği sonucu alamamıştır, alamamaktadır. Bu onu daha alçakça, daha kirli ve acımasız icraatlara itmektedir. En kısa anlatımla, PKK ile adeta bütünleşmiş, ona her yerde ve her zaman bir koruyucu kalkan olan Kürt emekçilerine saldırmaktadır. Bu amaçla orman yakmaktadır. Bu amaçla köyleri boşaltmaktadır. Bu amaçla hedef gözetmeyip kitle katliamlarına başvurmaktadır. Ve nihayet, Zergelê katliamını da bunun için yapmıştır. Katliamcılık kuruluşundan beri onun mayasında vardır.

Katliama dönük tepkiler

Katliam Türkiye, Kürdistan ve tüm bölgenin yanı sıra, uluslararası alanda tepkilere neden oldu. Emperyalist çevreler her zaman yaptıkları gibi yine diplomasinin yılan dilini kullanarak, her türlü inandırıcılıktan ve samimiyetten yoksun ruhsuz kınamalara başvurular. İşbirlikçileri Türk sermaye devletini sükkûnete çağırıyorlar, sivillere dönük girişimlerden uzak durma çağırısı yaptılar.

Savaş suçlusu sermaye devleti her zamanki gibi tam da katillere özgü bir soğukkanlılıkla işlediği cinayeti mazur göstermeye çalışıyor. Güney Kürdistan bölge başkanı M. Barzani ise, işbirlikçi kimliğine uygun olarak ve sermaye devletini ve bölgedeki en has dostu Tayyip Erdoğan'ı incitmemek kaygısı ile beklenen açıklamayı yaptı. Ruhsuz bir kınama açıklaması eşliğinde ve tam bir utanmazlıkla 24 Temmuz'dan bu yana Kandil'e bomba yağdırılmasının Merkezi Irak Hükümeti ve kendileriyle yapılan bir anlaşmaya dayalı olduğunu ileri sürdü. Ve dahası, "PKK ve askeri güçleri burada olmasaydı buralar bombalanmazdı. Askeri güçlerini alıp kendi savaş alanına gitsin" diyerek, bir kez daha savaş suçluları ile aynı tarafta yer aldı.

Celal Talabani'nin lideri olduğu KYB farklı bir duruş sergiledi. Sermaye devletini suçladı, katliamı kınadı ve Türk savaş uçaklarının ardı arkası gelmeyen saldırılarının derhal durdurulmasını istedi. Goran

Hareketi ise daha cepheden bir tutum aldı. Katliam üreten bombardımanlara karşı sessiz kalmayacaklarını, Güney'de ve bölgede, ardından uluslararası alanda sermaye devletini durdurmak amaçlı girişimlerde bulunacaklarını belirtti.

Sert bir kınama da Merkezi Irak Hükümeti tarafından, Irak Parlamentosu Dış İlişkiler Komitesi üyesi Musena Emin aracılığıyla yapıldı. Operasyonların durdurulmasını istedi ve önceden yapılan anlaşmanın iptal edilmesi için girişimlerde bulunacaklarını belirtti. Musena Emin bir adım daha atarak, "Sessiz kalmak suça ortak olmaktır" dedi.

KCK saldırılara karşı halkları topyekûn direniş çağırıyor

Katliam doğal olarak tüm bileşenleri ile Kürt hareketi tarafından çok sert bir açıklama ve tutumla karşılandı. KCK yaptığı açıklama ile katliamı sert bir dille kınadı, sermaye devletinin sıradan bir savaş kuralını dahi hiçe sayıp, savaş suçu işlediğini belirtti. Devamla, Türk sermaye devletinin saldırılarını, topyekûn bir savaş olarak niteledi ve bu savaşın bugünkü öncelikli hedefi Kürt hareketi ve halkı olmakla birlikte esasında başta Türkiye'nin emekçi halkları, ilerici ve devrimci güçleri olmak üzere, bölgenin kardeş halkları ve ilerici güçlerini de kapsadığını, onları da hedef aldığını ifade etti. Topyekûn saldırıya karşı topyekûn direniş çağırısı yaptı.

KCK uluslararası güçlere, yani emperyalist devletlere dönük olarak da bir çağrı yaptı. Bu güçlerin Zergelê katliamı karşısındaki sessizliğe son vermelerini, müttefikleri sermaye devletini, giderek kitlesel boyutlar kazanan ve üstelik de sivil halkı kapsayan kirli savaşı durdurması için uyarılarını talep etti.

KCK'nin çağrı yaptığı güçler, en başta da ABD emperyalizmi sermaye devletinin stratejik müttefikidir, ağababasıdır. Doğal olarak aralarında zaman zaman

sorunlar çıksa da, onlar döner yine barışlırlar. İşbirlikçiler hizmete devam ederler. ABD ve koalisyon güçlerinin bugün bölgedeki çıkarları çerçevesinde Kürt hareketi ile, örneğin YNK ve YPG ile belli bazı ilişkiler içinde olması, bu gerçeği değiştirmez. Bugün olan da budur.

Sermaye devleti incirlik Hava Üssü'nü ardına kadar ABD'ye açmış, bölgeye dönük emperyalist saldırganlık ve savaşın çok stratejik bir üssü haline gelmesini sağlamıştır. Buna karşın, sermaye devletinin Kürt hareketini hedef alan saldırıları için sermaye devletine izin verilmiştir. ABD yetkililerinin dillerine pelesenk ettikleri, "limitleri aşmayın", "ölçülü olun" sözleri bu gerçeği değiştirmez. ABD sermaye devletinin bu saldırılar için önünü açmıştır, saldırıyı desteklemiştir, doğal olarak bu saldırı onun da saldırısıdır. Zergelê katliamından ABD ve emperyalist koalisyon da sorumludur.

Sonuç yerine

PKK silah bırakana kadar aralıksız süreceği açıklanan bu kirli ve karanlık savaş, aynı zamanda Türkiye işçi sınıfına, emekçilerine, ilerici ve devrimci güçlerine ve bölgenin tüm mazlum halklarına dönük topyekûn bir saldırıdır. Tümüne de büyük acılar yaşatmaktadır.

Bu saldırı emperyalizmin ve bölgedeki işbirlikçilerinin birleşik saldırısıdır. Tam da bu nedenledir ki, bu saldırılara işçi sınıfı, emekçiler ve kardeş halklar devrimci kader birliği çizgisinde birleşik devrimci direniş ile karşılık vermelidir.

Ancak ve ancak birleşik, devrimci bir direnişin zaferi, kana ve ardı arkası gelmeyen katliamlara son verebilir, bulunduğumuz coğrafyayı bir barış coğrafyası haline getirebilir. Halklarımızın gerçekten özgür ve eşit bir şekilde kardeşçe yaşayabileceği koşulları, halkların birleşik mücadelesi ile gerçekleştireceği devrimler sağlayabilir.

Birleşik devrim: Köklü ve kalıcı çözümün adresi

Kirli savaş ve katliam makinesi sermaye devleti Kürt halkına karşı topyekûn bir savaş açmış bulunuyor. Başta Erdoğan ve emanetçisi Ahmet Davutoğlu olmak üzere sermaye devletinin temsilcileri, PKK'nin Kandil'deki liderliğini imha amacıyla yoğunlaştırılan ve Zergelé'deki kitle katliamının da gösterdiği gibi, her geçen gün daha şiddetli boyutlar kazandırılarak sürdürülen bu kanlı ve karanlık savaşın "PKK silah bırakana dek" devam edeceğini açıklıyorlar.

Hiç kuşkusuz bu, sadece AKP gericiliğinin ve Erdoğan'ın kişisel düşüncesi ve tasarrufu olmayıp, sermaye devletinin yalana dayalı, özü ve esası inkar ve imha olan temel politikasıdır. "Devletin Kürt açılımı" örneğindeki gibi, "çözüm süreci" manevrasının da tümüyle bir oyalamaca ve aldatmacadan ibaret olduğunun, bu manevraların gerçek amacının Kürt hareketinin silahlı gücünün tasfiye edilmesi olduğunun resmen ve açıkça itirafıdır.

Türk sermaye devleti "çözüm süreci"nin revaçta olduğu zamanlar dahi, PKK'yi samimiyet sınavına tabi tutmuş, ondan güvenilirliğini kanıtlamasını istemiştir. Her defasında PKK'nin kesin olarak silahı bırakmasını, gerillanın silahsızlandırılmasını, yani kayıtsız-koşulsuz teslimiyeti dayatmıştır. Dün bir parça dolaylı ve üstü kapalı dile getirilenler, gelinen yerde artık daha dolaysız biçimde dile getirilmektedir. Sermaye devleti, bir kez daha Kürt hareketinden ve doğal olarak da Kürt halkından kayıtsız-koşulsuz teslim olmasını istemektedir.

Sermaye devleti gerçek özgürlüğün ve eşitliğin düşmanıdır

Sermaye devleti hiçbir dönem gerçek ve kalıcı bir özgürlükten yana olmamıştır. Ne ABD'nin bölgedeki çıkarları ve ihtiyaçları çerçevesinde gündeme sokulan "Kürt açılımı", ne de İmralı çıkışı "çözüm süreci" manevrası bu amacı içermiştir. Her ikisi de bir oyalamaca ve aldatma aracıydı. Nitekim zaman içinde tüm tılsımını yitirip ipliği pazara çıkınca, sermaye devletince sürdürülemezliğine karar verilerek tedavülden kaldırılmıştır.

Özgürlük ve eşitlik her şeyden önce sermaye devletinin doğasına aykırıdır. Sermaye devleti tepeden tırnağa gericilik yüklü bir kirli savaş aygıtıdır. Dolayısıyla, bırakalım gerçek bir özgürlük ve eşitliği, Kürt halkının dişe diş mücadeleler yürüterek ve ağır bedeller ödeyerek fiilen elde ettiği kimi kazanımlara karşı dahi her zaman büyük bir tahammülsüzlük içinde olmuştur. Günü geldiğinde onları yok saymış, kullanımını yasaklamış, çıplak bir devlet terörü ile karşılamıştır.

Kürt hareketi ne zaman "demokratik özerklik" ya da başka bir vesile ile gerçek bir özgürlük ve eşitlikten söz etse, devlet bunu bir kanlı ve kirli savaş gerekçesi saymıştır. Hiç vakit geçirmeden "çatışmasızlığa" son vermiş, açılım ya da çözüm manevralarını bir yana bırakarak saldırıya geçmiştir.

"Çözüm süreci"nin Erdoğan ve aparatı AKP

Kürt hareketi gerçekten gerçek özgürlüğü ve eşitliği istiyorsa hiç vakit kaybetmeksizin devrimin yolunu tutmalıdır. Düzen içi çözüm arayışlarından vazgeçip, devrimci çözümü esas almalıdır. Birleşik devrim perspektifine geri dönmelidir.

tarafından bir anda yok sayılmasının, "Kürt sorunu yoktur. Müzakerede taraflar da yoktur, devlet vardır" aşamasına gelmesinin gerisinde de bu aynı nedenler vardır. Öcalan'ın kaleminden çıktığı söylenen, on maddeden oluşan "Dolmabahçe Mutabakatı" kendisini dayatınca kıyamet kopmuştur.

Erdoğan, kanlı ve kirli amaç ve hedeflerinin acımasız bir aracı olacak olan iktidarı için bir ölüm kalım muharebesi olan 7 Haziran seçimlerinden de istediği sonucu alamaması, geleceğe dair hesaplarının bozulması ve Tel Ebyad'ın IŞİD'den geri alınması buna gerekçe yapılmıştır. Dinci-gerici AKP ve onun gerçek lideri Erdoğan, bu gelişmeyi yeni bir Kürt oluşumunun işareti olarak algılamış, yeni bir "Güney Kürdistan" emrivakisi ile karşı karşıya kalmak istememiştir. "Sınırlarımızda yeni bir Kürt oluşumuna asla izin vermez. Ne pahasına olursa olsun engelleyeceğiz" denilerek, topyekûn yeni bir savaş başlatılmıştır.

Kürt sorununun çözümün önündeki engel sermaye devletidir

Gerçek bir özgürlük ve eşitliğe karşı olmak, bunun ifadesi olarak Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını tanınamamak, bu yönlü istemi zora ve kısımlara başvurarak karşılamak, her şey bir yana, Kürtlerin varlığını dahi kabul etmemekle tanımlanan "tek vatan, tek devlet, tek millet, tek bayrak" politikasının, AKP gericiliği ve onun fiili lideri Erdoğan tarafından ısrarla ve büyük bir kararlılıkla savunulduğu "Kürt

açılımı" ve "çözüm süreci"nin ipliği de pazara çıktığına göre, AKP ve Erdoğan'ın Kürt sorununda geçmiş iktidarlara rahmet okutan ırkçı ve şoven bir iktidar olduğu tartışmasızdır. Kürt hareketi ve kuyrukçu sol da dahil tüm sözde dostları bundan hareketle, bu politika ve bunun ifadesi her icraatı AKP ve Erdoğan'la sınırlıyorlar. Bu konudaki tüm melanetlerin bunlardan, bunların çözüme açık olmayan zihniyetinden kaynaklandığını ileri sürüyorlar.

Şüphesiz ki, burada gerçeğin zerresi yoktur. AKP gericiliğinin ve Erdoğan'ın en kabasından bir ırkçı-şoven propagandanın eşliğinde büyük bir kararlılıkla savunduğu bu politika gerçekte, tüm bir cumhuriyet tarihine damgasını vurmuş olan bir devlet politikasıdır. Bir sınıf politikasıdır. Kürt sorununun çözümünün, demek oluyor ki, özgürlüğünün önündeki asıl engel sömürgeci sermaye devletidir. Hiçbir biçimde AKP ve Erdoğan'la sınırlandırılmaz.

Kaldı ki, gelinen yerde AKP bir hükümet olmayıp, iktidardır, yani bir sermaye iktidarındır. Erdoğan da sermaye sınıfının temsilcisidir, dahası da onun bir parçasıdır. O, organik parçası olduğu sınıfın ve tutkuyla bağlı olduğu devletin politikasını savunmaktadır. Tüm bunların toplam sonucu olarak, Kürt halkının gerçek muhatabı sermaye sınıfıdır, sermaye devletidir. Sermaye sınıfı sorunun öncelikli kaynağı, çözümün önündeki öncelikli engeldir. Çözüm esas olarak sermaye sınıfına ve devletine karşı cepheden bir mücadeleyi zorunlu kılmaktadır. Zaten, devrimci bir sınıf mücadelesi ile sermaye devleti aşılmadıkça, Kürt

sorunda gerçek bir çözümden söz edilemez.

Kürt sorununun çözümünde emperyalizme karşı mücadele yaşamsaldır

Mazlum halkların gerçek bir özgürlükten ve eşitlikten yoksun olması emperyalistleri hiç ama hiç ilgilendirmez. Emperyalizm her zaman egemenlik peşinde koşar. Emperyalizm her yere kayıtsız-koşulsuz kendi egemenliğini götürür. Onun uluslara özgürlük bahsettiği görülmemiştir. Bu onun doğasına aykırıdır. Onun doğasına uygun olan, mazlum halkların kölelik koşullarında tutulmasıdır. Ve nihayet, çağımız hala emperyalizm çağıdır ve çağımızda ulusal sorunun kaynağında emperyalizm vardır.

Emperyalizmin özünün değiştiği iddiası ve "insan hakları emperyalizmi" tezleri liberal ahmakların iddialarıdır. Tarihsel deneyimler ve bilim döne döne doğrulamıştır ki, emperyalizmin özü değişmemiştir. Öte yandan, emperyalizm tarafsız da değildir ve hiçbir biçimde emperyalizmin hakemliğine başvurulamaz. Çünkü o, ezilen halkların her türden hak yoksunluğunun kaynağıdır, halkların kurtuluş mücadelelerinin önündeki en büyük engeldir. Tam da bu nedendir ki, ulusal kurtuluş mücadelesi aynı zamanda ve özellikle emperyalizme karşı mücadele olmak zorundadır. Onun devrimci bir kurtuluş mücadelesi olması için bu olmazsa olmaz bir koşuldur. Bu koşul yerine getirilmedikçe gerçek bir özgürlük ve eşitlik sadece bir hayal olarak kalacaktır.

"Emperyalizmin değiştiği" liberal masalına inanmak, "çağ değişti, şimdi yeni bir dünya düzeni var, devrimler dönemi geride kaldı, çözüm artık bu düzenin içinde aranmalıdır" denilerek, emperyalistlerle çözüm arayışları içine girmenin ya da emperyalistlerin hakemliğine başvurmanın, onlara güvenmenin sonucu dün de bugün de hep aynı olmuştur ve olmaktadır; büyük hayal kırıklıkları, tarifsiz acılar ve büyük yıkımlar...

Emperyalizm hakkında ileri sürülen masallara inanmamak, özellikle günümüzde, emperyalizme şiddetli bir güvensizlik duymak ve ona karşı her zaman mesafeli olmak en çok Kürt halkı için gereklidir. Güneyli Kürt hareketlerinin tüm bir tarihi bu konuda hiçbir tartışmaya mahal vermemektedir. Emperyalizm hakkında en küçük bir hayale kapılmanın, onun sözlerine ve hakemliğine güvenmenin nelere mal olduğunu en iyi onlar, sonuç olarak tüm bir Kürt halkı bilmektedir. Güneyli Kürt hareketi şüphesiz ki, sınıfsal karakterinden kaynaklı olarak ABD'ye güvenmiş, ne var ki, her defasında onun tarafından Fars ve Arap sömürgeci devletlerinin, Şah Rıza Pehlevi ve Saddam Hüseyin'in insafına terkedilmişlerdir. Katliamlara uğratılmışlar ve sürgünlere mahkum edilmişlerdir. Bir parça özgürlüğün karşılığı her defasında yeni bir yıkım olmuştur. Yaşanan acıları ve yıkımı en çarpıcı biçimde, Molla Mustafa Barzani'nin "Bir kilo adalet, bin ton petrolden daha ağır geldi" mealindeki veciz sözler anlatmaktadır.

Güneyli Kürt hareketleri, esas olarak da Mesut Barzani'nin KDP'si bugün de işbirlikçi niteliğe sahiptir. Buna karşın Kuzey'deki, İran ve Rojavalı Kürtler, kuşkusuz ki PKK sayesinde emperyalizme karşı mesafeli bir duruş içindedirler. Bu duruşlarını hala da korumaktadırlar. Ne var ki ve ne yazık ki, devrimci bir kimlikten yoksunluktan kaynaklı olarak, hâlihazırda emperyalizme karşı cepheden bir mücadeleden de kaçınmaktadırlar. Bilinmelidir ki, emperyalizme karşı mesafeli olmak tek başına yeterli bir güvence olmaz, olamaz. Aslanan emperyalizme karşı cepheden bir

mücadelenin içinde olmaktır. En başta ABD olmak üzere emperyalizme karşı mücadele Kürt halkının kurtuluş mücadelesi bakımından yaşamsaldır. Zira, tam ve kalıcı özgürlük ve eşitlik aynı zamanda emperyalizme karşı kararlı bir mücadelenin zaferine bağlıdır.

Çözüm birleşik devrimdedir

Emperyalizmin, esas olarak da ABD emperyalizminin ve TÜSIAD'ı, MUSİAD'ı ile Türk burjuvazisinin çıkarları ve günümüzdeki ihtiyaçları icabı, "Kürt açılımı" ve "çözüm süreci" adlarıyla gündeme getirilen Kürt sorunundaki çözüm arayışlarının bugünkü akıbeti, hiçbir biçimde açılım ihtiyacını ortadan kaldırmamaktadır. Tam tersine, sınırlı bazı adımlar atarak, Kürt hareketini denetlenebilir bir konuma çekmek, emperyalizm ve Türkiye'nin sermaye sınıfı için hala bir ihtiyaçtır. Belli koşullar oluştuğunda, bu ihtiyaç yeniden güncelleştirilecek, yeni bir ad ve ambalajla yeniden gündeme getirilecektir. Ne var ki, amacı ve hedefi bundan öncekilerle aynı olacak, benzer işlevi görecektir. Akıbeti de aynı olacaktır. Gün geldiğinde ya yok sayılıp çöpe atılacaktır ya da basılmak için matbaaya götürülürken yolda düşürülecektir.

Bu bir orta oyundur. Bir kısır döngüdür. Kürt halkı döne döne bu oyunu oynamak zorunda değildir. Bu kısır döngüye mahkum olmamalıdır. Bugüne kadarki deneyimler de tekrar tekrar göstermiş ve kanıtlamıştır ki, ne masa başı pazarlıklar, ne bunun ürünü ve ifadesi protokoller ve ne de parlamenter zaferler sorunu çözmeye gücünde değildirler. Ya Habur sınır kapısından geri dönmüş ya da "hükümsüzdür" denip Dolmabahçe'de çöpe atılmıştır.

Hareketin Kandil cephesinde sözü edilen Devrimci Halk Savaşı da, gündeme sokulup sokulmayacağı bir yana, tam olarak neyi içerdiği belirsizdir. Her şey bir yana, Kürt hareketi halihazırda devrimci bir stratejiden yoksundur. Hareketin temel zafiyetini de bu oluşturmaktadır. Buna rağmen, ister "demokratik özerklik" projesi ile ilişkili olarak, isterse başka biçimde ifade edilsin, gerçek özgürlük ve eşitlik istemek de dahil, ancak bir devrimle elde edilebilecek ve ucu dosdoğru devlet olmaya çıkan talepler ileri sürülebilmektedir. Üstelik de ciddi ciddi bunların masa başı pazarlıklar ve anayasal düzenlemeler sonucu elde edilebileceğine inanılmaktadır. Devrimin yolunu terk etmek, çoktandır kategorik olarak devrimi gündeminden çıkarmak, ama buna rağmen bu istemleri ileri sürmek; bu da Kürt hareketinin yakasını bırakmayan en büyük tutarsızlığıdır. Kürt hareketi gerçekten gerçek özgürlüğü ve eşitliği istiyorsa hiç vakit kaybetmeksizin devrimin yolunu tutmalıdır. Düzen içi çözüm arayışlarından vazgeçip, devrimci çözümü esas almalıdır. Birleşik devrim perspektifine geri dönmelidir.

Gerçek şudur ki, emperyalizme ve sermaye iktidarına karşı Türkiye işçi sınıfı ve Kürt halkının samimi ve candan ittifakının ifadesi bir birleşik devrim olmaksızın ne gerçekten bağımsız ve ne de gerçekten özerk bir Kürdistan mümkündür. Komünistler olarak Kürt işçilere ve emekçilere karşı görev ve sorumluluklarımızın gereği olarak, her vesileyle döne döne dile getirdik; gerçek özgürlüğün, eşitliğin ve barışın adresi birleşik devrimdir. Sınıf devrimcisi komünistler olarak, güncel gelişmelerin seyrine takılmaksızın, Kürt sorununda gerçek çözümün birleşik devrim olduğunu savunmaya ve tüm imkanlarımızı bunun için seferber etmeye devam edeceğiz.

Baskı ve devlet terörü sürüyor

5 Ağustos'ta ise İstanbul Okmeydanı'nda sabaha karşı yapılan ev baskınında bir kişi gözaltına alındı.

Kars, Diyarbakır, Adana, Urfa, Hakkari, Muş'ta yapılan ev baskınlarında ise birçok kişi gözaltına alındı. Kars'ta yapılan operasyonlarda polis maddi hasara yol açtığı, Digor Belediye Eşbaşkanı Şengül Erkmən, Belediye Meclis Üyesi Güldane Kılıç, Digor HDP İlçe Eşbaşkanı Öner Buldu, HDP ve DBP yöneticisi ile KA-YÖDER üyelerini gözaltına aldığı bildirildi. Diyarbakır'ın Kayapınar ilçesinde yapılan operasyonda bir kişi gözaltına alındı. Adana'da yapılan operasyonlarda "eylem hazırlığında oldukları" gerekçesiyle 4 kişi gözaltına alındı. Polis, H.A., R.A., K.U. isimli çocukları da gözaltına alarak Adana Çocuk Şube'ye götürdü. Daha önce alınan çocuklar S.A., Z.K. ile Yusuf Kaya savcılıkta ifade verdikten sonra serbest bırakıldı. Mersin'de ise gözaltına alınan 7 kişiden 2'si "terör örgütü üyeliği ve örgüt adına suç işlediği" gerekçesiyle tutuklandı, bir kişi ise adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı. Urfa'nın Siverek ilçesindeki operasyonlarda 13 kişi gözaltına alındı. Hakkari merkez çarşıda Zafer Orhan isimli bir kişi, gerekçe gösterilmeden yaka paça gözaltına alındı. Muş'un Varto ilçesinde yapılan ev baskınlarında ise 2 kişi gözaltına alındı. Ayrıca, askerler Sazlıca köyünde bir evi basarak Mehmet Kılıç isimli bir kişiyi gerekçe göstermeden gözaltına aldı. Kırtasiyecisi Mehmet Kapçak ise işyerinin kamera kayıtlarını vermediği gerekçesiyle gözaltına alındı.

4 Ağustos günü, **Şırnak ve Bitlis'te** yapılan operasyonlarda **13 kişi** gözaltına alınırken **Kars, Ardahan ve Gölle'de** ise **7 kişi** "örgüt üyeliği" suçlamasıyla tutuklandı. **İstanbul** Gazi Mahallesi'nde birçok eve baskın yapıldı.

3 Ağustos'ta Hakkari, Şırnak ve Bitlis'te polis terörü azgın bir şekilde devam etti. Hakkari'nin Şemdinli ilçesinde polis ablukası yaşanırken tepki gösteren emekçileri de polisin darp etti. Polis Derecek beldesinde kimlik kontrolü yapmaya çalıştı ve emekçilere saldırdı. Şırnak'ın Silopi ilçesinde ise polisin motosikletli iki kişiyi gözaltına aldığı kaydedildi. Bitlis'in Ahlat ilçesinde düzenlenen ev baskınlarında 8 kişi gözaltına alındı.

2 Ağustos sabahı **Mersin ve Muş'ta** yapılan baskınlar sonucunda **7 kişi** gözaltına alındı. Polisler Mersin YAKAY-DER'e yaptıkları baskınla Mersin Şube Eşbaşkanı Memet Şirin Eruncak'ı gözaltına aldı. Muş'un Varto ilçesinde ise 3 kişi gözaltına alındı. Malazgirt köylerinde de askerler tarafından baskınlar yapılarak Laledağ köyünde Sadık Arman, Yeniköy'de Ercan Çetin, Hancağız'da ise köy muhtarı Rahmi Coşkun gözaltına alındı.

1 Ağustos günü yapılan operasyonlarda **Eskişehir, Erzurum, Siirt ve Van'da** yapılan operasyonlarda **toplam 28 kişi** gözaltına alındı. Eskişehir'de yapılan baskınlarda polisler 12 genci gözaltına aldı. Erzurum'un Tekman ilçesinde ise 8 kişi gözaltına alındı. Van'da Edremit ilçesine bağlı Kurubaş Mahallesi'ndeki baskın sonucunda Hakan Bilekçi adlı genç darp edilerek gözaltına alındı. Siirt merkez ve Pervari ilçesinde 8 kişi gözaltına alındı. Iğdır'da ise HDP Iğdır Merkez İlçe Eşbaşkanı Fincan Güngör tutuklandı.

TSK Kandil'de köylüleri katletti

Savaş ve saldırganlığın dozunu arttıran sermaye devleti PKK mevzilerine yönelik saldırılarını sürdürürken köylerde yaşayan halkı da katletmeye devam ediyor.

TSK'ya ait savaş uçakları 1 Ağustos'ta sabah saat 04.00 sıralarında Kandil'in Zergelê Köyü'ne de saldırdı.

8 roketin isabet ettiği köyde çok sayıda ölü ve yaralı olduğu belirtilirken, evlerin yerle bir olduğu bildirildi.

KCK: Katliamlara karşı herkes ayağa kalkmalı!

KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanlığı, Zergelê'deki katliam karşısında açıklama yaparak katliamları durdurmak için Kürdistan halkını ayağa kalkarak mücadele etmeye çağırıyor.

KCK açıklamasında şu ifadeler kullanıldı:

"Kandil'de Zergelê Köyüne ve sivil halka yönelik saldırı, halkımıza karşı sömürgeci güçlerin yaptığı saldırıların son halkası olmuştur. Bu saldırıları tüm Kürdistan halkı olarak karşı durmadan durdurmak mümkün değildir. Bu açıdan tüm Kürdistan halkı ayağa kalkarak bu katliamın sorumlularına karşı mücadele etmelidir. Başurê Kürdistan halkı da, Bakurê Kürdistan halkı da, Rojava Kürdistan halkı da, Rojhilat Kürdistan halkı da; bölge halkları ve demokrasi güçleri de bu katliamlara karşı ayağa kalkmalıdır."

KCK açıklamasında ayrıca "AKP Hükümeti Kürt halkına ve demokrasi güçlerine karşı topyekun bir savaş başlatmıştır. Halkımız da ancak topyekun bir direniş ve savunma ile bu saldırıları durdurabileceğini görmelidir" denildi.

Güney Kürdistan Bölgesel Yönetimi PKK'yi suçladı

KCK'nin "Güney Kürdistan hükümetini saldırılara karşı tutumunu değiştirmeye ve bu saldırılara karşı direnen Kürt halkının yanında yer almaya" çağırıldığı sıralarda Güney Kürdistan Bölgesel Yönetimi Başkanlığı bugünkü Zergelê katliamına dair yazılı bir açıklama yayınladı. Bombardımanın kınandığı açıklamada, Türkiye'ye "sivil yerleşim alanlarının bombalanmaması" çağrısında bulunuldu. Açıklamanın devamında ise "PKK savaş yaptığı alanları Kürdistan bölgesinden uzaklaştırmalı, bölge halkı bu savaş ve çelişiklere kurban edilmemeli" denildi.

Barzani'nin danışmanı: PKK buradan çıkmalı

Bu açıklamaya ek olarak Mesud Barzani'nin danışmanı Kifah Mahmud da bir açıklama yaptı. Mahmud, saldırıların başladığı günden itibaren Kürdistan Demokrat Partisi (KDP) temsilcilerince yapılan açıklamaları daha da ileri götürerek ABD ve Türk sermaye devletleri ile işbirlikçi yüzlerini bir kez daha açıkça gösterdi. Mahmud, "PKK'nın bölgesel askeri unsurları olmasaydı, Türkiye sivil bölgeleri bombalamazdı. Irak ve Türkiye hükümetleri arasında yapılmış, bir saldırı durumunda Türk güçlerinin Irak'a

girmesine izin veren bir anlaşma var. Bu yüzden PKK buradan çıkmalı" diyerek Türk hükümetinin PKK'yi imha ve inkar etme politikalarına destek verdi.

YNK Politbüro sözcüsü: Saldırıları son bulmalı barış süreci devam etmeli

Kürdistan Yurtseverler Birliği (YNK) Politbüro Sözcüsü İmad Ahmed de bir açıklama yaparak bombardımanları şiddetle kınadı. Uluslararası kamuoyunu ve insan hakları örgütlerini 'sessizliğini bozmaya'; "bombardımanların engellenmesi, yurttaşların katledilmesi ve göç etmek zorunda kalmasının önüne geçilecek çalışmalar yürütmeye" çağırarak Ahmad, şunları ifade etti: "Söz konusu saldırılara bir an önce son verilmesi ve bombardımanlarda zarar gören yurttaşların zararlarının tazmin edilmesi gerekmektedir. Ayrıca saldırılardan vazgeçilerek barış sürecinin devam etmesini talep ediyoruz."

Goran: BM saldırıları durdurmalı

Bölgenin KDP ve YNK dışındaki diğer bir partisi olan Goran Hareketi de açıklama yaparak saldırılara sessiz kalmayacağını altını çizdi. Açıklamada Birleşmiş Milletler'e de saldırıları durdurma çağrısı yapıldı.

"Hükümet, Irak-Türkiye antlaşmasını sona erdirmeli"

Irak Parlamentosu Dış İlişkiler Komitesi üyesi Musena Emin de bir açıklama yaparak Türkiye'nin Irak'la yaptığı stratejik antlaşmayı bozduğunu gerekçe göstererek komitelerinin, "hükümetten Irak ve Türkiye arasında yapılan antlaşmayı bitirmesini resmi bir biçimde talep ettikleri"ni duyurdu.

Suruç şehidi Vatan Budak uğurlandı

Kobanê'nin yeniden inşa çalışmalarına katılmak üzere 20 Temmuz günü gittikleri Urfa Suruç'ta IŞİD çetesi tarafından gerçekleştirilen bombalı saldırıda ağır yaralanan Vatan Budak, Urfa'da tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirdi.

Vatan Budak'ın cenazesi 4 Ağustos günü İstanbul Gaziosmanpaşa'daki Yenidoğan Camii'nde kılınan cenaze namazının ardından helallik alınmak üzere ailesinin evine götürüldü. Buradan da "Suruç şehidi Vatan Budak ölümsüzdür!" pankartı arkasında alkışlarla Karlıtepe Mezarlığı'na getirildi.

Budak'ın dini tören eşliğinde defnedilmesinin ardından yoldaşları ve dostları Budak şahsında Suruç şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirdi.

"Şehit namirin!" sloganıyla sonlandırılan saygı duruşunun ardından Budak'ın örgütlü olduğu İstanbul Anarşi İnişiyatifi adına bir açıklama yapıldı. Ardından Suruç'taki saldırıda yaralanan SGDF'li İlke Başak Baydar konuşma yaptı. HDP İstanbul Milletvekili Erdal Ateş'in konuşmasının ardından da anma "Vatan Budak ölümsüzdür!", "İsyan devrim anarşi!" sloganlarıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir'de Kürtlere otobüs yok!

Türk sermaye devleti Kürt halkına yönelik savaş ve saldırganlığı dört bir koldan sürdürüyor. Bir yandan "terör" yalanı altında Kürtleri yerlerinden edip, üzerlerine bombalar yağdırıp, gözaltılarla, tutuklamalarla devlet terörü uygularken diğer yandan da baskıları arttırmak için de her yolu deniyor. Son olarak İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin uygulamasıyla Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı semtlere otobüs seferleri kaldırıldı.

Karabağlar Cennetçeşme ve Limontepe, Bayraklı Yamanlar, Buca Çamlıkule, Çiğli Güzeltepe, Menemen Asarlık ve Narlıdere 2. İnönü semtleri başta olmak üzere birçok semtin otobüs güzergâhı "terör ve güvenlik" bahanesiyle CHP'li İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından değiştirildi.

Yapılan uygulama, Haziran Direnişi sonrasında Ankara'nın Mamak ilçesinin Tuzluca Mahallesi'ne giden otobüs seferlerinin Melih Gökçek'in başkanı olduğu Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından güzergâhlarının değiştirilmesi adını hatırlattı. Emekçileri birbirine karşı kışkırtma çabası ile atılan bu adım, AKP ya da CHP de olsa emekçilere karşı "terör" yalanının benzer şekilde kullanıldığını gösteriyor. Tuzluca'yı da emekçiler tepkilerini birbirine karşı değil, belediyeye karşı ortaklaştırıp mücadeleyi büyüterek bu adımı boşa düşürmüştü.

Diğer yandan ÇHD İzmir Şubesi, İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bu uygulamasından dolayı suç duyurusunda bulundu. Suç duyurusunda, Kürt emekçilerin seyahat özgürlüğünün kısıtlanarak anayasal eşitliğin ortadan kaldırıldığı ve ayrımcılık suçu işlendiği vurgulandı.

İnkâr ve imha saldırılarına karşı...

İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Sermaye devletinin son dönemde Kürt halkına yönelik yoğunlaştığı kirli savaş uygulamaları tüm hızıyla devam ediyor. Kürdistan'da ormanlar yakılıyor, bir dizi Kürt ilinde "güvenlikli bölge" adı altında OHAL uygulamaları devreye sokuluyor, Güney'de ve Kuzey'de Kürt halkının üzerine bombalar yağdırılıyor, Rojava'da çeteler aracılığıyla vahşi katliamlar gerçekleştiriliyor.

Tüm bu gelişmeler, yıllardır Kürt halkını oyalamak ve aldatmaktan başka bir sonuç üretmeyen "çözüm süreci"nin gerçek mahiyetine de ayna tutuyor. Zira Türk sermaye devleti "çözüm süreci"ni, daha ilk adımından itibaren silahlı Kürt hareketini tasfiye etmek ve Kürt halkını kırıntı birtakım haklarla oyalamak bakışıyla ilerletti/ilerletiyor. Kürt sorunu konusunda ise geleneksel inkâr ve imha politikasını kesintisiz sürdürüyor. Sermaye devletinin sadece "çözüm süreci" içerisinde devreye soktuğu kirli savaş uygulamalarının bilançosu dahi bu gerçeği tüm çıplaklığı ile gözler önüne seriyor.

Elbette tüm bu gelişmeler, başından itibaren başta ABD olmak üzere, Batılı emperyalist güçlerin reel Kürt politikasıyla uyum içerisinde şekillendi. 2000'lerin başından beri bölgeye dönük gerçekleştirilen emperyalist saldırılar ve onun ortaya çıkardığı yeni koşullar, emperyalistlerin Kürt politikasını da belirleyen sonuçlar yarattı. Bu demek oluyor ki, işbirlikçi Türk sermaye devleti de Kürt politikasını bu yeni koşullar üzerinden şekillendirmek durumunda idi. "Türkiye'nin Güney Kürdistan'a ilişkin o ünlü 'kırmızı çizgileri', Irak işgaliyle ortaya çıkan yeni durumun ardından artık sürdürülemezdi. Bunların artık bir yana bırakılması gerekiyordu, belli sancuların ardından sonuçta öyle de oldu. Ama bu durumda, hele de ortada 20-25 yıllık mücadele birikimi de varken, Türkiye Kürtlerini hesaba katmamak ve buna yönelik belli adımlardan geri durmak artık mümkün değildi. Devletin 'Kürt açılımı' işte bu çerçevede, bu yeni durumun ürünü bir zorunlu ihtiyaç olarak gündeme geldi." (Kürt Sorunu Üzerine Konferanslar 5 - H. Fırat / Kürt açılımı ve burjuva gerçiliği)

Bu böyle olmakla birlikte sermaye devleti, ABD'nin de tam desteğini alarak süreci silahlı Kürt hareketini tasfiye etmek bakışıyla ele aldı. Bir tarafta sözde

"çözüm", "barış" ve "müzakere" süreçleri işletilirken öte taraftan Roboski'de olduğu gibi kitlesel katliamlar devreye sokuldu. Gerilla alanları aralıksız bombalandı. Kürt siyasetçiler suikastlara uğradı. Adeta siyasi soykırıma dönen kitlesel tutuklamalar yaşandı.

Bugün yoğunlaşan kirli savaş uygulamalarına bakıp "'90'lara mı dönüyoruz?" diye soranlar şunu iyi bilmelidir; Kürt halkını hedef alan kirli savaş yöntemleri sermaye devleti tarafından '90'lardan günümüze kesintisiz bir şekilde uygulanmıştır. Arada bir kesinti yaşandığını iddia etmek, kitlelerde yanılsama yaratmaktan, Kürt halkını "çözüm süreci" aldatmacasına bir kez daha bağlamaktan başka bir sonuç yaratmayacaktır. Bu aynı çözüm süreci içerisinde Uğurlar, Ceylanlar, Abdullahlar, Enesler sermaye devleti tarafından alçakça katledilmedi mi? Amed'de ve diğer tüm Kürt kentlerinde gerilla cenazesi için serhildana duran Kürt halkı vahşice katledilmedi mi? Kobanê çeteler tarafından kuşatıldığında meydanlara inen ve Türk sermaye devletinin çetelere verdiği desteği protesto eden Kürtler sokak ortasında infaz edilmedi mi? Bunlar sadece yakın döneminin örnekleri. Yıllara yayılan "çözüm" aldatmacası boyunca yüzlerce Kürt, Türk sermaye devleti tarafından katledildi.

Özetle sermaye devleti, dünden bugüne ne

geleneksel inkâr ve imha politikasından vazgeçti, ne de kirli savaş uygulamalarını bir kenara bıraktı. Bugün yaşananlar ise sermaye devletinin Kürt sorunu karşısında inkâr ve imhaya dayalı geleneksel politikasının güncel halkalarını oluşturuyor.

Çözüm için işçilerin birliği halkların kardeşliği

"Kapitalizm ulusal sorunu döne döne yeniden üretir, bu düzen içinde köklü ve kalıcı çözüm yoktur. Bugün çözümler gibi görünür, çok geçmeden yeniden kapışma çıkar." (Kürt Sorunu Üzerine Konferanslar 7 - H. Fırat / Ulusal sorun ve toplumsal devrim)

Kürt sorunu üzerinden yaşanan bu son gelişmeler bir kez daha göstermektedir ki; tarihsel ve toplumsal kökenleri olan ve mevcut burjuva düzen tarafından yeniden üretilen siyasal sorunları düzen içi zeminlerde çözmeye kalkmak döne döne çıkışsızlıkla sonuçlanacaktır.

Tam da bu nedenle emekçi Kürt halkı yüzünü bölgedeki işçi sınıfı ve emekçilere dönmelidir. Onlarla kader birliği içerisinde tüm sorunların kaynağı olan burjuva düzene karşı devrimci mücadeleyi yükseltmelidir. Ancak böylesi bir mücadele hattı ve yönelimi emekçi halklara gerçek bir kurtuluşun kapılarını aralayabilir.

Dersim'de köylülere asker tehdidi: Köyü boşaltın!

Geçtiğimiz günlerde 14 bölgenin "Askeri Güvenlik Bölgesi" ilan edildiği Dersim'de köylüler devlet tarafından açıkça tehdit edildi. Hozat ilçesine bağlı köylerde askerin tehditle köyleri boşaltmaya çalıştığı bilgisi verildi.

CHP'nin eski Dersim milletvekili Hüseyin Aygün, konuyla ilgili Twitter'da yaptığı bilgilendirmede şunları söyledi:

"Geçen hafta, Tunceli Valiliğinin il sınırları içinde belli yerleri 'Özel Güvenlik Bölgesi' ilan eden kararından sonra, bugün Hozat ilçesi Karaçavuş köyüne giden Amutka karakolu askerleri, tıpkı 1990'lardaki gibi, 'Köyü boşaltın, aksi halde

olacaklardan biz sorumlu olmayız' diyerek tutanak tutmuş ve köylülere imza attırmış. Tutanağın altına, 'Gidecek yerimiz yok' notu düşen köylüler ise köyden çıkmayacaklarını söylemişler. 1990'lı yıllarda da binlerce köy işte bu şekilde boşaltılmıştı. Devlet o dönemde de 'güvenlik' gerekçesiyle köy boşalttı, insanları evlerinden zorla etti, sürgüne gönderdi. Tunceli'de boşaltılan köy sayısı resmi olarak 158, mezra sayısı ise 500'den fazla idi. Karaçavuş köylüleri Hozat Kaymakamı ile görüştü. Kaymakam, 'Bu iş bizim sorumluluğumuzda değil, saat 17:00'ye kadar köyü boşaltın' demiş.."

Hakkari ve Kars'ta 'OHAL bölgeleri'

Kürdistan'da yürütülen kirli savaş kapsamında sömürge valiliklerinin 'özel güvenlik bölgesi' uygulaması diğer illerde de devam etti. Şırnak, Dersim ve Ağrı'daki birçok bölgenin ardından Hakkari'de de birçok bölge gerillalara yönelik yapılacak saldırılar nedeniyle 'özel güvenlik bölgesi' ilan edildi. Valilik, sivillerin 'özel güvenlik bölgeleri'ne girmesinin yasaklandığını duyurdu.

Benzer bir açıklama da Kars Valiliği tarafından yapıldı. Valilik, PKK'nin barındığını öne sürerek Kağızman'ın Çemçe Madur yöresiyle Sarıkamış Boyalı Ormanlarını 15 gün süreyle 'Geçici Askeri Güvenlik Bölgesi' ilan etti.

Kürt halkı 10 gün Habur'da tutulan cenazelerini uğurladı

Rojava ve Şengal'de IŞİD çetelerine karşı savaşırken şehit düşen 13 YPG/YPJ ve HPG militanlarının cenazeleri, 26 Temmuz'dan bu yana Habur Sınır Kapısı'nda bekletildikten sonra 5 Ağustos günü binlerce kişinin katıldığı törenlerle toprağa verildi. Aileler başta olmak üzere emekçiler, cenazelerini alabilmek için günler süren eylemleri ve tepkileri sonucu sermaye devletini dize getirdiler.

Mardin ve Şırnak Valiliklerinde eylem

13 YPG/YPJ ve HPG'linin cenazelerinin verilmesi için 3 Ağustos günü Mardin ve Şırnak'ta valilik binalarında işgal eylemleri yapıldı.

Mardin'de yapılan eylemde, HDP Mardin Milletvekili Gülser Yıldırım, Mehmet Ali Aslan ve HDP yöneticileri, sabah saatlerinde Mardin Valiliği binasına giderek bina içinde oturma eylemine başladı. Eylemin ardından binaya gelen polisler, eylem yapan kitleye ve basın emekçilerine saldırarak kitleyi bina dışına çıkardı. Eylem bina girişinde devam ederken Gülser Yıldırım, Habur'da bekletilen cenazelerin bir an önce geçişinin yapılması gerektiğini belirterek, "Dünyanın hiçbir yerinde, savaşlarda dahi cenazelere böyle yaklaşılmaz. Cenazeler 9 gündür bu sıcakta bekletiliyor. Bu haksızlık, hukuksuzluk ve saygısızlıktır" dedi. Eylem polis tehditlerine rağmen sürdürüldü.

Bir başka eylem de Şırnak Valiliği önünde yapıldı. Polis aralarında HDP'li vekillerin olduğu kitleyi engellerken Vali Ali İhsan Su aracına binerek binadan kaçtı. Valinin kaçmasıyla birlikte oturma eylemine geçildi. HDP Şırnak Milletvekili Ferhat Encü, cenazelerin sınırda bekletilmesinin siyasi bir karar olduğunu belirtti ve uygulamanın ahlaki, hukuki olmadığına vurgu yaptı. Cenazeler konusunda devlet ve hükümet yetkilileri ile yaptıkları görüşmelerin sonuçsuz kaldığını belirten Encü, uygulamanın, Kürt halkına karşı başlatılmış olan topyekûn savaş konseptinin parçası olduğunu kaydetti. Valinin kendilerine yanıt veremediğinin ve kendilerini oyalamaya çalıştığının altını çizen Encü, cenazelerin bekletilmesinin Bakanlar Kurulu'nun kararı olduğunu ve Valinin de bu tutumuyla Bakanlar Kurulu'nun kararlarını uyguladığını ifade etti.

İHD'den İstanbul'da eylem

3 Ağustos günü, İHD İstanbul Şubesi Kadın Hakları

Komisyonu, İstanbul Müftülüğü önünde eylem yaptı. Müftülük kapısında basın açıklaması yapan komisyon üyesi Mürvet Yılmaz, cenazelerin ailelerine verilmemesini protesto ettiklerini söyledi ve "En temel insan hakları engelleniyor. Biz bu uygulamayı protesto ediyoruz. Sınırdaki bekletilen 15 cenazenin ailelerine bir an önce verilmesi gerekiyor" dedi. Yılmaz, ayrıca Erdoğan başta olmak üzere geçici hükümetin bu uygulamalarla "insanlığa karşı suç işlediğini" vurguladı. Bir başka üye Hatun İldemir de Müftülüğün kendilerine "Benim yetkim yok Ankara'dakilerin yetkisi var" dediğini belirtti. Müftülüğün kadınlarla ilgili her şeye 'fetva' verirken insan cesetleri üzerinden sessiz kalarak kirli siyaset yaptığını dile getirdi. İldemir, "İnsanlık çürümeye terk ediliyor" cümlesiyle konuşmasını noktaladı.

Cenazeler uğurlandı

Rojava ve Şengal'de IŞİD çetelerine karşı savaşırken şehit düşen YPG/YPJ ve HPG militanlarının aileleri ve emekçiler 4 Ağustos'ta sermaye devletine diz çöktürdü. 5 Ağustos günü ise Van, Ağrı, Muş, Şırnak, Diyarbakır, Mardin, Hakkari illerinde cenaze törenleri gerçekleştirildi. Almanya nüfusuna kayıtlı YPG savaşçısı

Kevin Jochim'in cenazesi de 4 Ağustos gecesi Erbil/Hewlêr'e götürüldü. Cenaze buradan da havayolu ile memleketine götürülecek.

14 Temmuz'da çetelere karşı savaşırken şehit düşen YPJ'li Fidan Yalçın'ın (Jinda Çarçela) cansız bedeni, sömürgeci devlet tarafından 10 gün boyunca esir tutulduktan sonra ailesi tarafından teslim alındı. Van'ın merkez İpekyolu ilçesine bağlı Yenimahalle Şehitliği'ne yüzlerce araçlık konvoyla getirilen cenazeyi binlerce kişi karşıladı. Yalçın'ın posterleri ile birlikte PKK, YPG ve YPJ bayrakları taşınan uğurlamada, Yalçın'ın tabutunu kadınlar omuzlarken, yapılan konuşmalarda Yalçın'ın Kürt özgürlük mücadelesi için yaşamını yitirdiği belirtildi.

Rojava'nın Heskê bölgesinde 14 Temmuz günü, IŞİD çeteleri ile savaşırken şehit düşen YPG'li Ragıp Yıldız (Dewreş Patnos), Ağrı'nın Patnos'a bağlı Dedeli beldesinde binlerce kişi tarafında toprağa verildi.

Şırnak'ın Balveren beldesine getirilen YPG'li Cahit Çapan'ın (Bexwedan Besta) cenazesi Cudi Dağı eteklerinde bulunun mezarlığa götürüldü. Törene katılan kitle cenazelerin 50 derecelik sıcaklığın altında 10 gün boyunca bekletilmesine karşı Barzani ve Erdoğan'a tepki gösterdi. Törende ilk olarak 'Ey Raqıp' marşı okunurken DBP Şırnak İl Eşbaşkanı Salih Gülenç de bir konuşma yaptı. Konuşmada AKP ve IŞİD arasında hiçbir fark olmadığını vurgulayan Gülenç, "Halkımız daha önce Tansu Çiller, Turgut Özal ve onlar gibi olanlara teslim olmadı bugünden sonra bu halk Recep Tayyip Erdoğan'a da teslim olmayacak" ifadeleriyle konuşmasını noktaladı. Konuşmaların ardından Çapan'ın cenazesi, sloganlar eşliğinde toprağa verildi.

Rojava'nın Heskê kentinde IŞİD çeteleri ile savaşırken şehit düşen YPG'li Ferit Öner (Bexwedan Eylem), kalabalık bir konvoy eşliğinde Diyarbakır'a getirildi. Yeniköy Mezarlığı girişinde binlerce kişi

tarafından alınan cenaze, önce sloganlar, ardından da ağıtlarla toprağa verildi. DBP Diyarbakır İl Eşbaşkanı Hafize İpek konuşma yaparak "Günlerdir sınır kapısında direnen ailelerimiz cenazelerimizi alarak, onurlu bir şekilde toprağa verdi. Bizlere düşen görev bu gençlerimizin yolunda yürümektir" dedi.

YPG'li Mümin Kasap (Bager Farqin), oluşturulan konvoy ile Lice'ye getirilerek "Şehit Amed u Şehit Hevidar Şehitliği"ne götürüldü. Özgürlük ve demokrasi mücadelesinde yitirilenler anısına saygı duruşunda bulunulduktan sonra HDP Diyarbakır Milletvekili Edip Berk konuşma yaparak Kürtlere karşı yürütülen kirli savaşa boyun eğmeyeceklerini vurguladı.

11 Temmuz günü Hasekê'de şehit düşen YPG'li Nuri Aydın'ın (Welat Mûnzûr) cenazesi, **Muş'un** Bulanık ilçesine bağlı Rüstemedik beldesine getirildi. Babasını 5 yaşındayken kaybeden ve çocuk yaşta gittiği İstanbul'da tekstilde çalışırken 2012 yılında YPG saflarına katılan Aydın'ı on binlerce kişi "Bijî berxwedana Kobanê!", "Şehîd namirin!", "Kobanê IŞİD'e mezar olacak!" sloganları ile karşıladı. Anne Naciye Aydın, yaptığı öfke dolu konuşmada Emine Erdoğan'a seslenerek "Onun da ciğeri aynı bizimki gibi yanar inşallah. Oğlumun gittiği yolda gurur duyuyorum. O kalleşliğe ve insanlık düşmanı DAİŞ'e karşı savaşıyor şehit oldu" dedi.

Girê Spîye bağlı Silûk kasabasının Sikîro köyünde 9 Temmuz günü IŞİD'e karşı savaşıırken şehit düşen YPG'li Ferit Coşkun'un (Serhed Botan) cenazesi, **Urfa** Ceylanpınar'da toprağa verildi. Coşkun'un cenazesi, Avcılı mahalle mezarlığında "Çerxa Şoreşê" marşı eşliğinde defnedildi.

YPG'li Mehmet Bulun'un (Dilbirîn Qoser) cenazesi, **Mardin'in** Kızıltepe ilçesinde binlerce kişi tarafından karşılandı. YPG bayrakları taşıyan kitle "Bijî Serok Apo" ve "Şehit namirin" sloganlarını haykırarak cenazeyi Halil û Rahman Camii'ne getirirken tören sırasında polis kitleye gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı. Çatışmaların sona ermesinin ardından cenaze Kızıltepe Sanayi Mezarlığı'nda toprağa verildi. YPG'li Bulun'un annesi Gülê Bulun ise şunları ifade etti: "Biz Kürt anaları ciğirimiz yanmasına rağmen barış diye haykırmaya da devam ediyoruz. Oysa Erdoğan savaş yapmada hala ısrar ediyor. Dileriz ki bu savaş onun sonu olur."

HPG'li Mesut Pusat'ın (Kurtay Cudi) cenazesi **Şırnak** Başverimli'deki Şehitlik Camii'ne götürüldükten sonra binlerce kişi Kobanê Mahallesi'nde bulunan mezarlığa yürüdü. "Ey reqîp" marşı eşliğinde yapılan saygı duruşunun ardından konuşan MEYA-DER Cizre Eşbaşkanı Kasım Yiğit, "Halkımıza yapılan insanlık dışı uygulamaları 10 gün direnen halkımız boşa çıkarmıştır" dedi. HDP Şırnak Milletvekili Faysal Sarıyıldız da, şehitler üzerinden dahi kirli politikalar uygulayanların Kürt halkının verdiği mücadeleyle yenilgiye uğratıldığını dile getirdi.

YPG'liil Cumhuriyet Turan'ın (Erîş Colemêrg) cenazesi, PKK, KCK bayrakları ve Turan'ın fotoğraflarının taşındığı yüzlerce araçlık konvoyla **Hakkari-Çukurca** karayolu üzerinden kent merkezine getirildi. Kent girişinde zırhlı araçlarla yol kesme çabaları boşa düşürülürken cenaze, Serê Solan Mezarlığı'nda 20 bini aşkın kitle tarafından "Bijî berxwedana Kobanê!" ve "Katil DAİŞ, işbirlikçi AKP!" sloganları ile uğurlandı.

YPG'li Veysi Cin (Mêrxas Kato) de **Şırnak'ta** "Askeri yasak bölge" ilan edilen Kato Dağları'ndaki "Şehit Mehmet Goyî Şehitliği"nde toprağa verildi. Cin'in toprağa verilmesinin ardından konuşan HDP Şırnak Milletvekili Ferhat Encü, Botan halkının mücadelesi sonucunda cenazelerin geçişine izin verildiğini ifade ederek mücadelenin süreceğinin altını çizdi.

'65 plakalı araçta 3 Kürt olması işkence için yeterli'

İstanbul Sancaktepe'de sivil polisler tarafından sokak ortasında işkenceye uğrayarak keyfi olarak gözaltına alınan Cenk Orgun, Mesut Koçak ve Erkan Altaytaş yaşadıkları işkence karşısında aileleriyle birlikte 4 Ağustos'ta İHD İstanbul Şubesi'nde basın açıklaması yaptı.

Açıklamada ilk olarak sözü Cenk Orgun'un babası Mehmet Şerif Orgun aldı.

Çocuklarının yaşadığı işkenceye tepki gösteren baba Orgun, Sarıgazi-Yenidoğan yolu üzerinde eve dönmekte olan çocuklarının araçlarının sivil polisler tarafından durdurulduğunu, araçtan çıkartılan çocuklarının yere yatırılarak ters kelepçe yapıldığını ve kafaları yere vurularak işkenceye maruz kaldıklarını anlattı.

Polislerin pervasızlığının gerisinde devlet yetkililerinin pervasız açıklamalarının olduğunu söyleyen Orgun, çocuklarına işkence eden polislerin sahte raporlar düzenleyerek darp edildikleri şikayetiyle çocukları hakkında suç duyurusunda bulduklarını belirtti.

Gözaltındayken de çocuklarının "biz eylemdeyken alındık" diye ifade vermeleri yönünde baskıyla

karşılaştıklarını ancak çocuklarının bunu kabul etmediğini aktardı. Ayrıca "şikayetçi olursanız sizin için iyi olmaz" denilerek tehditler savrulduğunu söyledi.

Saldırıya maruz kalan Mesut Koçak ise hastaneden eve gittikleri sırada araçlarının durdurulduğunu, durduranların polis olduklarını söylediklerini ancak kimliklerini dahi göstermediklerini anlattı. Kendilerine de kimlik sorulmadığını söyleyen Koçak, polislerin hiçbir şey söylemeden 20-25 dakika boyunca sokak ortasında işkence yaptığını belirtti. Sonra karakola götürüldüklerini anlatan Koçak, sabaha kadar telefon haklarını kullanmalarına izin vermediklerini ve ailelerinin de sabah haberdar olduğunu söyledi.

Savcı karşısına çıkarılana kadar neyle suçlandıklarına dair bir şey söylenmediğini belirten Koçak, polislerin "arabada bomba ihbarı vardı", "eylem hazırlıyordunuz", "şüpheli gördük" diyerek çelişkili ifade verdiklerini aktardı.

Koçak, araç plakalarının 65 (Van) plaka olmasının ve araçta bulunan 3 kişinin de Kürt olmasının polislerin estirdiği bu terör için "yeterli" bir sebep olduğunu belirterek işkence ve gözaltı saldırısını teşhir etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sarıgazi'de polis terörüne karşı eylem

Ülke genelinde olduğu gibi Sarıgazi'de de terör estiren polisler, semtte sokak ve meydanlarda yoğun abluka uyguluyor ve keyfi gözaltılar yapıyor. 2 Ağustos'ta, artan polis ve devlet terörüne eylemle yanıt verildi. Sarıgazi Dayanışması, Vatan İlköğretim Okulu önünde toplanarak "Topyekün saldırıya karşı

topyekün direniş" şiarlı pankart açtı.

Yürüyüş esnasında kaymakamlığın önünden geçerken polis ortamı yine terörize ederek "slogan atarsanız müdahale edeceğiz" şeklinde anons yaptı. O sırada eylemciler sloganlarını gür bir şekilde atarak polise tok bir cevap verdiler.

Yürüyüşün ardından katledilenler anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Ardından okunan basın metninde ise katil devlet teşhir edildi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Düzen siyasetinde koalisyon belirsizliği

7 Haziran seçimlerinin ardından sermaye devletinin hükümet kurmaya dönük çalışmaları devam ediyor.

Seçim sonuçlarından dinci parti AKP'nin tek başına iktidar olmasına yetecek bir sandalye sayısı çıkmaması düzen siyasetinde belirsizliklerle dolu bir dönemin kapılarını araladı. Esas olarak AKP iktidarının bilinen gerileyişiyle başlayan bu dönem, 7 Haziran seçimleri ile yeni bir boyut kazandı.

"Bütün bunlardan çıkan sonuç, önümüzdeki dönemde Tayyip Erdoğan'ın belirleyici konumda bulunduğu bir AKP iktidarının bir biçimde son bulacağıdır. 7 Haziran seçimleri tam da bunun nasıl, ne yönde ve ne yolla olacağına açıklık getirmek bakımından önem taşımaktadır." (7 Haziran seçimleri ve siyasal tablo, Ekim, Sayı: 296, Nisan 2015)

Türkiye'nin yakın tarihine bakıldığında benzer süreçlerin sıklıkla yaşandığı görülecektir. Örneğin '90'lı yılların tamamı sermaye düzeni açısından böylesi bir tabloya sahiptir. Ekonomik istikrarsızlık ve krizler, siyasi bunalımlarla bir arada gelişmiştir bu dönem içerisinde. Zira IMF-TÜSİAD'ın işçi ve emekçilere dayattığı acı reçeteler, özelleştirmeler, sosyal hakların gasp edilmesi gibi sosyal yıkım saldırılarını içte ve dışta tırmanan savaş ve saldırganlık politikaları tamamlıyor; bütün bu gelişmeler kitlelerin yaşamında büyük tahribatlar yaratıyordu. Düzen siyasetinin o dönem yaşadığı siyasi istikrarsızlığın arka planını da bütünlüğü içerisinde bu sorunlar oluşturuyordu. Bu nedenle seçim aldatmacası ile kurulan koalisyon hükümetlerinin ömrü de uzun olmuyordu. Bir seçimde birinci parti olarak hükümet kuranlar, bir sonraki seçimde sandığa gömülebiliyordu.

AKP'nin 13 yıl süren iktidar dönemi içerisinde de toplumsal yaşamın bir dizi alanında benzer sorunlar birikti. Zira AKP hükümeti, bir yandan iktidar gücünü kendi çıkarları doğrultusunda kullanırken öte yandan sermayenin ve emperyalist merkezlerin önüne koyduğu iktisadi, sosyal ve siyasal programı harfiyen yerine getirdi. 13 yıl boyunca tam bir savaş ve saldırganlık hükümeti olarak çalıştı.

Tüm bunlar işçi ve emekçilerin yaşamında büyük sorunlar biriktirdi bugüne kadar. 7 Haziran seçimlerinin

ortaya çıkardığı yeni belirsizlik tablosuna buradan bakmak gerekiyor.

Koalisyon tartışmaları ve düzenin açmazları

Hali hazırda gündemde olan koalisyon çalışmalarının merkezinde ise yine, AKP iktidarının 13 yıldır kesintisiz sürdürdüğü ekonomik ve siyasi programı devam ettirmek bulunmaktadır. Bu açıdan koalisyon görüşmelerinde masada esas olarak sermayenin ve emperyalist güçlerin çok yönlü yıkım politikaları durmaktadır.

Ayrıca seçim sonrası yaşanan gelişmeler açıkça göstermektedir ki, kurulacak hükümet içerde ve dışarıda saldırganlığı tırmandıracak, emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda çalışacak bir savaş hükümeti olacaktır. Evet, son günlerde yoğunlaşan saldırganlık AKP'nin erken seçim politikalarıyla ilişkilendirilebilir, fakat bununla sınırlı olmadığı da açıktır. Keza emperyalist merkezlerin, özellikle ABD'nin bu yaşananlar karşısında aldığı tutum bunun böyle olmadığını açıkça ortaya koymaktadır.

Düzen partileri arasında gündeme gelen uyumsuzluk ya da anlaşmazlıklar, emperyalist savaş politikaları ya da sosyal yıkım programı üzerinden

yaşanmamaktadır. Zira AKP ile koalisyon görüşmelerini sürdüren CHP ve MHP, iktidara ortak oldukları dönemlerde bu programların bizzat uygulayıcıları olmuşlardır. Sorun iktidarın paylaşımında ve kendi siyasi çıkarlarının çatıştığı noktalarda yaşanmaktadır.

Düzen siyasetinin zor dönemi

"Her halükarda düzen siyasetini zor bir dönem beklemektedir. Mevcut tablodan nispeten istikrarlı bir koalisyon hükümeti çıkarmak şansı yoktur. Ya da bu ancak AKP üzerindeki Tayyip Erdoğan denetimini kırmak ve böylece onu "büyük koalisyon" konusunda bazı ciddi tavizlere razı etmekle bir ölçüde olanaklıdır. Önümüzdeki günler buna yönelik çabalara sahne olacak ve sürecin seyrine açıklık getirecektir." (7 Haziran Seçimleri ve sonrası www.tkip.org)

Evet, sermaye ve devletini zor bir dönem bekliyor. Zira siyasi belirsizlikle kodlanmış bir dönem içerisinde, çok yönlü bir yıkım programını ve emperyalist savaş politikalarını uyum içerisinde uygulayacak bir koalisyon hükümeti kurmak kolay görünmüyor. Şimdiye kadar yürütülen koalisyon görüşmelerinden yansıyanlar da bu yönde. En son AKP-CHP görüşmeleri üzerinden yapılan açıklamalarda altı çizilen "ciddi ayrılıklar" vurgusu, hükümet kurma sürecinin düzen siyaseti açısından kolay ilerlemeyeceğini bir kez daha ortaya koydu. Fakat söz konusu olan emperyalistlerin, sermayenin ve onun devletinin çıkarları olduğunda; bu türden "ciddi ayrılıkların" hızla ortadan kaldırılılabildiğini deneyimler üzerinden biliyoruz.

Buradan hareketle bir kez daha altı çizilmesi gerek nokta şudur: Sermaye düzeninin açmazlarını ve bunalımlarını derinleştirecek ve onun sonunu hazırlayacak tek güç devrimci bir sınıf hareketidir. Bu nedenle asıl olarak dikkatleri devrimci sınıf hareketinin gündemlerine yoğunlaştırmak, bütün olarak çürümüş düzen siyasetinin karşısına işçi sınıfının devrimci programı ile çıkmak günün öne çıkan sorumluluğudur. Zira işçi sınıfı devrimci bir program altında birleştiği ve siyasal mücadele sahnesine çıktığı zaman, işte o zaman sermaye düzeni açısından tam anlamıyla zor bir dönemin kapıları aralanacaktır.

HDP ve CHP heyetleri görüştü

Eş genel başkanlar Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ başkanlığındaki HDP heyeti ile Genel Başkan Kemal Kılıçdaroğlu başkanlığındaki CHP heyeti 4 Ağustos'ta mecliste görüşme gerçekleştirdi. Kılıçdaroğlu'nun odasında gerçekleştirilen görüşmeye HDP grup başkan vekilleri Pervin Buldan ve İdris Baluken ile CHP grup başkan vekilleri Engin Altay ile Levent Gök de katıldı.

"Barışın nasıl yakalanacağına dair görüş alışverişinde bulunulduğu" belirtilen görüşmenin ardından ilk açıklama CHP heyeti adına Engin Altay tarafından yapıldı. Altay görüşmeye ilişkin şunları söyledi:

"Teröre karşı tüm siyasi partilerin ortak tavır

almasa gerektiğinin altını çizmek istiyoruz. PKK şunu bilmelidir ki elde silahla barış istenmez. PKK'nın tuttuğu silah barış iradesine yönelmiş bir silahtır. Bu silah 7 Haziran'da ortaya çıkan barışa yönelmiş silahtır. Devletin üzerine düşen görevler vardır ancak kafaya silah dayanmışken barış sesini kimsenin duyması mümkün değildir. Barış için PKK'nın silahları bırakması lazım. Kimse umudu kaybetmesin Türkiye en kısa sürede barışa kavuşacaktır. Türkiye'yi kimse bölemeyecek."

Görüşme sonrası HDP heyeti adına açıklama yapan İdris Baluken ise *"Her iki tarafın ellerini tetikten çekmesi, operasyonların durması PKK'nın de eli tetikten çekmesi gerektiğini düşünüyoruz"* dedi.

AKP-CHP koalisyonu üzerine

Tayyip Erdoğan'dan hükümeti kurma görevi alan AKP şefi Ahmet Davutoğlu sırasıyla CHP, MHP ve HDP ile görüşmeler gerçekleştiriyor. Buna rağmen düzenin siyasal krizi hala çözülmedi. Zira düzen partileri bayramdan önce koalisyon hükümeti için görüşmelerin ilk turunu tamamlamalarına rağmen ortaya net bir tablo çıkmadı. Öte yandan MHP koalisyon hükümetine katılmayacağını açıkladı. HDP, AKP tarafından dışlandı.

AKP koalisyon görüşmeleri için CHP ile masaya oturdu. CHP ile koalisyon görüşmelerini yürütecek bir mekanizma kuruldu. Hükümet kurma çalışmalarında belirleyici olacak olan hangi koalisyonun sermayenin ve emperyalistlerin çıkarlarının bekciliğini yapacağıdır. Emperyalist savaş ve saldırganlığa en iyi hangi koalisyon hükümetinin hizmet edeceğidir.

Hükümet kurmada emperyalistlere ve sermayeye hizmet belirleyicidir

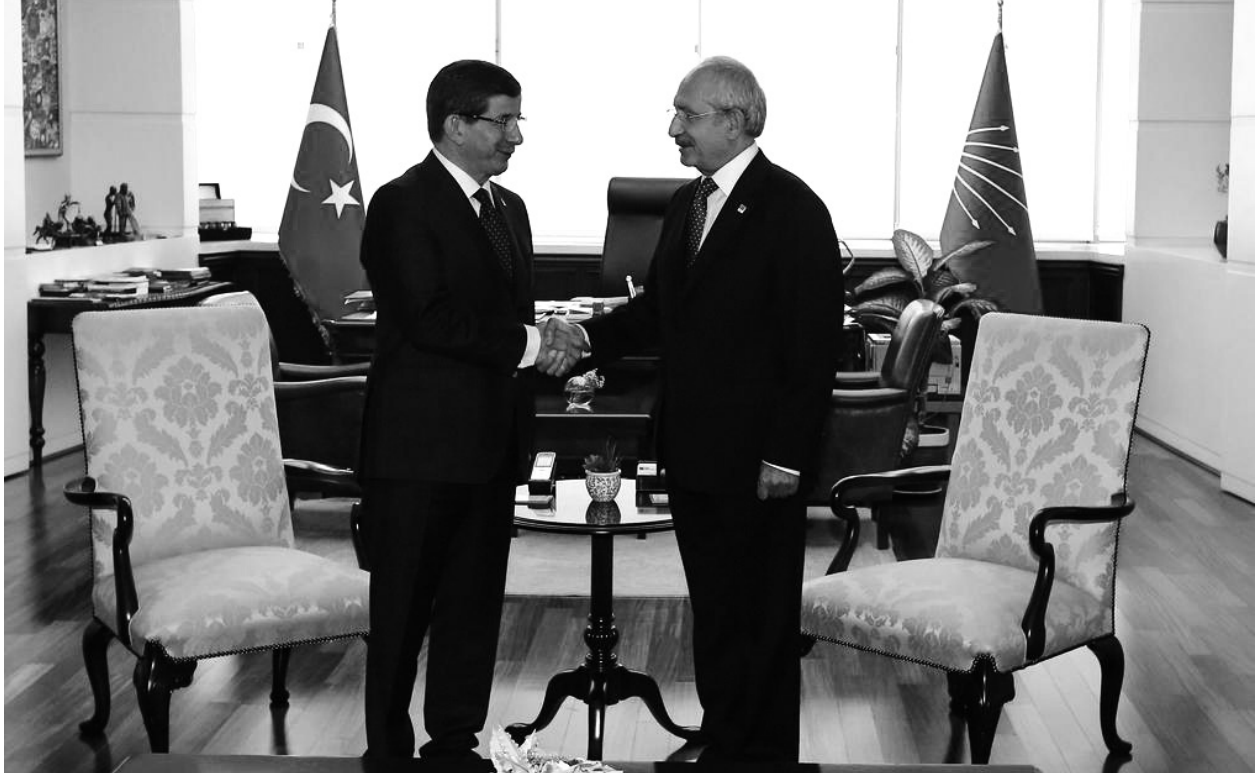
Emperyalistler ve işbirlikçi burjuvazi AKP-CHP koalisyonunu istiyor. Bu isteğin çeşitli nedenleri var. Bu nedenlerden birincisi; toplumsal kutuplaşmanın engellenmesidir. İkincisi; AKP'nin yıpratmış burjuva devlet aygıtının yeniden restore edilmesidir. Üçüncüsü; burjuva hukukunu kendi çıkarları temelinde kullanan AKP'nin dizginlenmesidir. Dördüncüsü; dinci partinin dış politikada maceracı yaklaşımının önüne geçilmesidir.

Emperyalistler ve yerli işbirlikçileri AKP-CHP koalisyonunun, Kürt sorununda çözüm beklentisini arttıracak yegane koalisyon olacağını düşünüyorlar. AKP-CHP hükümetini Kürt halkının beklentilerini arttırmak için bir gereklilik olarak görüyorlar.

Emperyalistler ve işbirlikçi burjuvazi AKP-CHP hükümetini Tayyip Erdoğan'ın AKP üzerindeki etkisini kırma yolunda atılmış önemli bir adım olarak görüyorlar. Nitekim daha şimdiden muhtemel koalisyon ortağı CHP bu yönde, Tayyip Erdoğan'ın etkisini kırma çerçevesinde mesajlar vermeye başladı. HDP de Tayyip Erdoğan'ın hegemonik yaklaşımını kırma politikasına destek vermeye başladı. HDP'nin AKP-CHP koalisyonuna dışardan destek vermeye yönelik açıklamaları, Tayyip Erdoğan'ın zayıflatılması politikasına yatkınlığının göstergesi olarak kayıtlara geçti.

Bu düzenin gerçek efendisi emperyalistler ve emperyalistlerle iş tutan asalak sermaye sınıfıdır. Doğrudan olmasa da koalisyon görüşmelerine yön veren halkın iradesi, istemleri ve ihtiyaçları değil, emperyalistler ve işbirlikçi sermaye çevreleridir. Kuşkusuz AKP-CHP koalisyonu kurulursa, böylesi bir hükümet sermayenin korunması çerçevesinde anlayış birliği içinde hareket edecektir. Emperyalistlerin ve Türk burjuvazisinin istek ve çıkarlarının bekciliğini yapacaktır.

AKP ve CHP de hızla düzenin gerçek efendilerinin talepleri doğrultusunda koalisyon ön koşullarını revize ediyorlar. Örneğin CHP, seçim bildirgesinde emekçileri vaatlere boğmuştu. Emeklilere iki ikramiye, köylüye ucuz mazot vb. vaatlerinde bulunmuştu.

Hatta emekçilere vaatlerini yerine getirme sözünü noter taahhüdüyle ortaya koymuştu. Gelinek noktada CHP kırmızı çizgilerini silikleştirdi. Gerçek konumuna ışık tutan yaklaşımları öne çıkardı. Emperyalistlerin ve sermayenin hizmetine koştu. CHP hızla uzlaşmacı kimliği ile AKP ortaklığına soyundu. Yolsuzluk dosyalarının açılmasını şart olmaktan çıkardı. Asgari ücretin artırılmasından düşük fiyatlı mazota kadar tüm vaatlerini de unuttu.

Hem AKP, hem de CHP için temel kaygı sömürü ve baskı düzeninin devamının sağlanması, bu düzenin daha da güçlendirilmesidir. CHP, AKP şefinin korumasındaki hırsızlardan, yolsuzluk şampiyonlarından hesap sorma vaadini de unutmuş görünüyor. Bu unutkanlığın temel nedeni koalisyon ortak olma kaygısı değildir. Asıl neden yolsuzluk ve hırsızlık düzeninin korunmasına yönelik temel kaygısıdır.

Emperyalistler ve işbirlikçi sermaye AKP-CHP koalisyonunu giderek büyüyen ekonomik krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için istiyor. Nitekim emperyalist-kapitalist finans çevrelerinin sözcüsü Wall Street Journal, "Türkiye'de seçim sonuçlarıyla oluşmuş siyasi belirsizlik aynı zamanda fırsatlar da yaratabilir" diyerek, yeni oluşacak koalisyon hükümetinin ekonomik krizin faturasını emekçilere yıkacağını sinyallerini verdi.

Sermayenin ana gövdesiyle AKP-CHP koalisyonu isteği burjuva medyanın yayın çizgisine de yansıyor. Sermaye medyasının ana gövdesi AKP-CHP hükümetinin kurulması için mesai yapıyor. Bu nedenle AKP ve CHP'den gelen koalisyon ortaklığına ilişkin ılımlı, uzlaşmacı açıklamalar umudu pompalama çerçevesinde sermaye medyasında abartılı haber ve yorumlara konu ediliyor. Sermaye düzeninin kalemsörü olan muhabirler, yazarlar, programcılar canla başla

AKP-CHP koalisyonu için çaba gösteriyorlar.

Düzenin ve emperyalist-kapitalist dünya sisteminin ekonomik ve siyasi ihtiyaçlarına tam olarak yanıt verecek bir koalisyon hükümeti kurulmaması durumunda erken seçim kaçınılmazdır. Yeni bir seçimin oy oranlarında köklü bir değişikliğe yol açmayacağı da açık bir gerçektir. Emperyalist kapitalist düzenin efendilerinin ve sermayenin asıl korkusu da düzen içi bir çözümün, aynı anlama gelmek üzere koalisyonun kurulmaması durumunda kitlelerde burjuva parlamentarizmine ve seçimlere güvensizliğin ortaya çıkma olasılığıdır. Bu nedenle emperyalistler ve işbirlikçi burjuvazi düzene hizmette kusur etmeyecek AKP-CHP koalisyonu için mesai yapıyorlar. Zira belirsizlik yeni seçimle daha da büyüyecek, bu durum kriz potansiyelini arttıracak, emperyalistlerin bölgesel çıkarları açısından tehlikeye yol açacaktır.

Bu nedenle AKP-CHP koalisyonu emperyalistler için de işbirlikçi burjuvazi için de bir ihtiyaçtır. Emperyalistler ve işbirlikçi burjuvazi için seferberlik halinde çalışacak olan AKP-CHP hükümeti emeğin korunması için değil sermayenin korunması için çabalayacaktır. Bu nedenle ekonomik ve sosyal yıkımı derinleştirecektir.

Kürt halkının özgürlük mücadelesine düşmanca saldıracaktır. Bu nedenle işçi ve emekçilerin yapması gereken emperyalistlerin ve işbirlikçi burjuvazinin çıkarları için yürütülen koalisyon görüşmelerini izlemek değil, hakları gelecekleri için mücadele atışını büyütme, düzen cephesinin çözümsüzlüğünü daha da büyütme, ekonomik ve sosyal yıkım faturalarını ödememek için yapılması gereken devrimci sınıf mücadelesini yükseltme, devrimci sınıf mücadelesi geliştikçe emperyalistler ve işbirlikçi burjuvazi kaybeder, işçi ve emekçiler ise kazanırlar.

Devlet terörü resmi kılıfına büründü

Sermaye devleti, ülke genelinde estirilen devlet terörünü yasal kılıfına uydurmak için çıkardığı 'İç Güvenlik Paketi'nin ardından 'Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nda değişiklikler yaptı. Yapılan değişiklikler ile birlikte vali ve kaymakamlara, keyfi şekilde uyguladıkları eylem yasağı için yetki sunulurken polise de fişleme ve keyfi gözaltılar için yasal dayanak kazandırıldı.

Görüş alınacak keyfe göre belirlenecek

5 Ağustos'ta Resmi Gazete'de yayınlanan yönetmeliğe göre vali ve kaymakamlar istedikleri eylem veya toplantıyı "açık ve yakın tehlike" bulunduğu bahanesiyle yasaklayabilecek. İl ve ilçelerde toplantı ve eylemlerin yeri ve güzergahı TBMM'de grubu bulunan siyasi partilerin il ve ilçe temsilcileri ile güzergahın geçeceği ilçe ve il belediye başkanlarının, en çok üyeye sahip üç sendikanın ve kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının il ve ilçe temsilcilerinin yazılı görüşleri alınarak, her Ocak ayında mülki amirlerin keyfine göre belirlenecek.

Tüm eylemleri bu şekilde yasaklama ve saldırma yetkisine sahip olan devlet, bunun için kullandığı bahanelere de ek maddeler koydu. Ateşli silahlar, molotof ve havai fişek gibi yasaklanan araçlara 'demir bilye' ve 'sapan' da eklenirken diğer yandan eylemcilerin ne giyeceklerine ve taşıyacaklarına da bu kanun değişikliği ile devlet karar verecek.

Eylem yasaklamak için bin bir türlü bahane

Eylemlerde ifade özgürlüğünün de kısıtlanacağı kanunda toplantı düzenleme kurulunun görevleri şöyle:

"Ateşli silahlar veya havai fişek, molotof ve benzeri el yapımı olanlar dahil patlayıcı maddeler veya her türlü kesici, delici aletler veya taş, sopa, demir ve lastik

çubuklar, boğma teli veya zinciri, demir bilye ve sapan gibi bereleyici ve boğucu araçlar veya yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı eczalar veya diğer her türlü zehirler veya her türlü sis, gaz ve benzeri maddeleri toplantı yerine sokmak isteyen kişileri önlemek, bu gibilerin varlığından güvenlik kuvvetlerini haberdar etmek, yakalanmalarına yardımcı olmak. Yasa dışı örgüt ve topluluklara ait amblem ve işaret taşınarak veya bu işaret ve amblemleri üzerinde bulunduran üniformayı andırır giysiler giyilerek veya kimliklerini gizlemek amacıyla yüzlerini tamamen veya kısmen bez vesaire unsurlarla örterek toplantı ve gösteri yürüyüşlerine katılan ve kanunların suç saydığı nitelik taşıyan afiş, pankart, döviz, resim, levha, araç ve gereçler taşıyarak veya bu nitelikte sloganlar söyleyerek veya ses cihazları ile yayınlamak, toplantı ve gösteri yürüyüşüne katılmak isteyen kişileri önlemek amacıyla bu gibilerin varlığından güvenlik kuvvetlerini haberdar etmek, yakalanmalarına yardımcı olmak. Halkı suç işlemeye özendirici konuşmaları önlemek. Toplantının ve gösteri yürüyüşünün kanunlara uygun yürütülmesi amacı ile yetkili kolluk amirince istenen hususları yerine getirmek ve çalışmalarına yardımcı olmak."

'TOMA ile dağıtılacak'

Eylemlerde estirilen devlet terörünün biçimine ilişkin de değişiklikler yapılan kanunda ihtarla rağmen dağılmazsa zor kullanarak dağıtılacağı yönündeki madde, "topluluk dağılmazsa basınçlı ve/veya boyalı su veya diğer zor kullanma araçlarıyla zor kullanarak dağıtmak" şeklinde değiştirildi.

Yapılan değişiklikler ile birlikte polise "suç işlediğini tespit ettiği" ifadesi ile uyarı yapılmaksızın gözaltına alma yetkisi verilirken "Toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde, katılımcıların ve konuşmacıların ses ve görüntüleri kolluk tarafından yapıldığı belli olacak şekilde kaydedilebilir" hükmü ile de fişleme serbestliği getirildi.

Gazeteciler baskı ve sansürü protesto etti

DİHA, ETHA, Özgür Gündem Gazetesi, Sendika.Org ve çok sayıda internet haber portalının artan devlet terörü ile eş zamanlı olarak engellenmesinin yanı sıra Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'ın gazetecilere yönelik tehditleri, Özgür Gündem Gazetesi, Evrensel Gazetesi, DİHA, Jin Haber Ajansı, ETHA ve Sendika.Org tarafından yapılan basın toplantısıyla protesto edildi. Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Lokali'nde yapılan basın toplantısına TGS, DİSK Basın-İş ve TGC yöneticileri de destek verdi.

Basın toplantısında ilk sözü alan TGC Başkanı Turgay Olcayto, Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'ın sözlerini hatırlatarak "Dikensiz gül bahçesi istiyorlar" dedi. 90 civarında haber portalına erişimin engellendiğine dikkat çeken Olcayto, geçici hükümetin, tek parti iktidarının yanında tek tip insan ve gazeteci istediğini kaydetti.

Toplantıyı düzenleyen gazete, ajans ve portallar adına basın açıklamasını okuyan Evrensel yazarı Fatih Polat ise Türkiye'yi içeride ve dışarıda savaşa sürükleyen geçici AKP hükümetinin aynı zamanda halkın haber alma hakkını da baskı ile engellediğini söyledi.

Polat hükümete baskı ve sansür uygulamalarına son verme; okurlara ise dayanışmayı yükseltme çağrısında bulundu ve "Bizler tüm baskı ve engellemelere karşı halkın haber alma hakkını savunarak yayınlarımızı sürdüreceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz" dedi.

TGS İstanbul Şubesi Sekreteri Sevgim Denizaltı ise "gözü dönmüş iktidarın 'başkanlık' sevdası uğruna ülkeyi felakete sürüklediğini" belirtti ve bu sebeple gazetecilerin susturulmaya çalışıldığını vurgu yaptı. DİSK Basın-İş Genel Sekreteri Özge Yurttaş da kapatılan sitelerin ve baskıyla karşılaşan gazetecilerin yanlarında olduklarını belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İçişleri tazminat ödeyecek!

Sermaye devletinin saldırganlığından ve polis teröründen basın emekçileri de nasibini alırken Haziran Direnişi'nde geçici körlük yaşayan foto muhabiri Mehmet Kaçmaz'ın İçişleri Bakanlığı'na açtığı dava sonuçlandı. Dava sonucunda Bakanlığa, 2 bin 500 TL tazminat ödeme cezası verildi.

İstanbul 3. İdare Mahkemesi'nde görülen davada alınan kararda, polisin gazetecilerin haber alma olanaklarını kolaylaştıracağı yerde buna engel olmaya hakkı olmadığı belirtildi. Mahkeme polisin bu sorumluluğunu şöyle ifade etti: "Vatandaşların en iyi ve doğru haber alma imkânından yararlanması ancak bu şekilde mümkündür. Gazetecilerin gerçekleri tüm çıplaklığıyla sağlayabilmesi, görevlerinde yardımcı olunmasının sağlanması hukuk devletinin de vazgeçilmez koşuludur."

Sermaye devletinin yeni sivil çetesi!

Sömürü, imha ve inkâr üzerine kurulu olan sermaye devleti, bu politikalarını hayata geçirirken şiddet araçlarına olduğu kadar “sivil” desteğe de ihtiyaç duymaktadır. Birçok durumda karşılaştığı sorunların üstesinden gelmek için, arkasına toplumsal bir destek alıyormuş gibi bir görüntü yaratmaya çalışır. Bunun için denetiminde tuttuğu birtakım sözde sivil kuruluşları bir araya getirerek sivil inisiyatifler oluşturur.

İşte Teröre Karşı Sivil İnisiyatif de bizzat devlet terörünü gölgelemek, toplumsal muhalefet odaklarını baskı altına almak, devrimcilere, Kürt halkına, Alevi emekçilerine yönelik estirdiği zulme meşruiyet kazandırmak amacıyla kuruldu. TÜRK-İŞ (Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu), MEMUR-SEN, KAMU-SEN, HAK-İŞ, TİSK (Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu), TOBB (Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği) ve TESK (Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu) gibi sermaye kuruluşlarının oluşturduğu bu inisiyatfin ne kadar sivil olduğunu görmek için önceki örneklere bakmak bile yeterli. Ancak önce bu inisiyatfin kendisini gerekçelendirmesine kısaca bir bakalım:

Ahmet Davutoğlu, Başbakan Yardımcısı Ali Babacan, Gümrük ve Ticaret Bakanı Nurettin Canikli ile Gıda Tarım ve Köyşleri Bakanı Mehdi Eker ile birlikte yapılan toplantı sonrasında; sanki bu topraklarda yaşayan işçi ve emekçilerin özgürlüklerini çok önemsiyorlarmış, katliamlara, infazlara, işkencelere de karşı çıkmışlarmış, devletçe yürütülen kirli savaşa aktarılan kaynakların faturası bugüne dek işçi ve emekçilere kesilmiyormuş gibi bu sözde sivil inisiyatif, “Her türlü terör özgürlüklerimizi kısıtlıyor. Dikkatlerimizi dağıtıyor ve kaynaklarımızı tüketiyor” dedi. Ardından da ortak hassasiyetlerini paylaşan herkes ve her kesim Teröre Karşı Sivil Girişim’e davet edildi. Aynı gemide olunduğundan, demokrasiden, hukuktan bahsedildikten sonra seçim ve meclise işaret edilerek: “*Açıktır ki siyaset yapmanın, sorunlarımızı tartışmanın ve gereken çözümleri bulmanın yeri yüce Meclis’imizdir. Nedeni ne olursa olsun, terör siyaset yapmanın ahlaki bir yolu olarak kabul edilemez*” denildi.

“Devletin kaybolan otoritesini yeniden tesis etmek için...”

Ortalama bir emekçi için kulağa hoş gelecek bu ve benzeri sözcüklerin arkasından bir kez daha devletin resmi politikası tek çıkar yol olarak gösterilerek, devamında şunlar söylendi: “*Bugün, özgürlüklerimizin düşmanı olan terörü lanetleyerek, özgürlüklerimize sahip çıktığımızı göstermek için ve devletimizin yanında olduğumuzu göstermek için buradayız. Terör ve teröristler herkesin kendi işine huzur içinde odaklanmasını engelliyor, geleceğimizin karartıyor. Terörün ve teröristin çocuklarımızın geleceğini karartmasına izin vermeyeceğiz. Biz bu oyuna gelmeyeceğiz. Ülkemizin birliğine, refahına ve geleceğine sahip çıkacağız. Bugün bu amaçla buradayız. Ülkemizin bütünlüğünü korumak, halkımızın*

esenliğini sağlamak, güven ve huzuru hukukun içinde kalarak hayata geçirmek devletin görevidir. Açıktır ki kamu düzenini tesis etmek devletin asli yükümlülüğüdür.”

Açıklama “ülkemizin her türlü sorununda elimizi taşın altına koyduk” denilerek bitirildi. Lakin bilindiği üzere asker ölümlerinin artmaya başladığı günlerde Davutoğlu da “evlatlarımızı feda etmeye hazırız” demişti. Evlatlardan kastettikleri de tabii ki kendi çocukları değildi. Bu sözde sivil kuruluşlarının “ellerini taşın altına koyduklarını” söylemeleri yalan da değil. Çünkü hakikaten her taşın altından onlar çıkıyorlar, bir araya gelip sivil çete kuruyorlar. Yani bizzat devlet terörünü yaratan ve uygulayanlar, teröre karşı mücadele adı altında hak ve özgürlüklere saldırırken, doğacak sonuçların bedelini yine işçi ve emekçilere ödettirecekler.

İşçi ve emekçileri yıkıma götüren ESK

Bu vesileyle bir kez daha sermaye devletinin sivil inisiyatiflerinin ne işe yaradıklarını hatırlamak için geçmiş örneklere bakmakta fayda var. Hatırlanırsa sosyal yıkım saldırılarının işçi ve emekçilere kabul ettirilebilmesi için 1995 yılında Ekonomik ve Sosyal Konsey kurulmuştu. Başbakan başkanlığında kurulan bu kuruluşta onun yardımcılarının yanı sıra birçok bakan, diğer devlet kurumlarının yöneticileri, TOBB, TÜRK-İŞ, TİSK, TESK, TZOB (Türkiye Ziraat Odaları Birliği), HAK-İŞ ve DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) bulunuyordu. Mezarda emeklilik, özelleştirme, taşeronlaştırma, güvencesiz çalışma vb sermaye politikalarını işçi ve emekçilere kabul ettirmek için kurulan ESK’in nasıl uğursuz bir rolü olduğunu sanırsız bilmeyen yoktur.

5’li Çete...

Ayrıca 5’li Çete diye de tabir edilen bir diğer

karanlık odağı da unutmamalıyız. 28 Şubat vesilesiyle devlete yeni bir ayar verilmek istendiğinde sivil bir kuvvete de ihtiyaç duyulmuştu. Ne tesadüftür ki bir araya gelenler yine neredeyse aynı kirli çıkar odaklarıydı. TİSK, TESK, TOBB, TÜRK- İŞ ve Rıdvan Budak haininin başında olduğu DİSK meşhur 5’li Çete’nin üyeleri idi.

Toplumun huzurunu kaçıranlar toplumsal barışı savunamazlar

Sonuç olarak Teröre Karşı Sivil İnisiyatif bileşenlerine bakıldığında geçmişte de hangi karanlık amaçlar için bir araya geldikleri kolayca görülecektir. Şimdiye kadar hiçbir savaşın, doğal afetin, iş cinayetlerinin bedelini sermaye sınıfı, bu gibi kuruluşlar, düzen partileri ve bir bütün olarak sermaye devleti ödemediği gibi bundan sonra yaşanacakların bedelini de onlar ödemeyecekler. Aksine asıl amaçları tüm faturayı bize ödettirmektedir.

Tek düşündükleri kendi çıkarları

Bir araya geliş nedenleri haksız kazançlarını korumaktır. Duygu sömürsü yaptıkları “evlatlar”; gemiciler aldıkları, saygın iş insanı yaptıkları, vatana bedelli hizmet ettirdikleri kendi çocuklarından ibarettir. Zaten bunu şu sözlerle itiraf etmektedirler; “*Kamu güvenliği olmazsa, üretim olmaz, hizmet olmaz. Kamu güvenliği olmazsa, istihdam olmaz, eğitim olmaz. Kamu güvenliği olmazsa, refah artmaz. Kamu güvenliği olmazsa, çocuklarımız için mutlu bir gelecek tesis edemeyiz.*”

Artık işçi ve emekçiler gayet iyi bilmektedir ki ne doğal afetlerde, ne savaşlarda, ne de iş cinayetlerinde hiçbir cenaze onların evinden, sokağından, semtinden kalkmamıştır. Bu gibi sivil çetelerin tek amacı ise gerçekleri karartmak, asıl suçluyu kurtarmak, sermaye düzenini korumak ve olası bir başkaldırığı önlemektir.

İhracat rakamları çok yönlü bunalımı ortaya koyuyor

Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM) Temmuz ayı ihracat rakamlarını açıkladı. TİM Başkanı Mehmet Büyükekşi yaptığı açıklama ile sermaye devletinin savaş ve saldırganlık politikalarının arkasında sermayenin çıkarlarının olduğunu gözler önüne serdi.

TİM Başkanı açıklamasına "terör saldırılarını kınayarak" ve ikiye bölünmüş bir şekilde Suriç'ta hayatını kaybedenlere 'rahmet' dileyerek başladı. Ardından ise "ülkemin ilerlemesi" yalanı altında Türk sermayesinin büyümesi ve bunun istikrarının sağlanması için her türlü adımın atılması, Türkiye ekonomisini tehdit edecek girişimlere izin verilmemesi gerektiğini belirtti. Bu açıdan sermaye temsilcilerinin ve en başta da hükümetin "ülkemin güvenliği" kılıfı içerisinde trmandırdığı savaş ve saldırganlığı desteklemiş oldu.

Devamında ise sanki bu saldırganlık ekonomiden bağımsızmış gibi "Türkiye'nin ekonomi gündemine odaklanması gerektiği"ni ifade ederek, ihracat odaklı üretim politikalarına ağırlık verilmesi, uluslararası rekabette Türkiye'nin elinin güçlendirilmesi gerektiğini belirtti. Ardından dünyadaki ekonomik durumu ve Türkiye'nin yönelimlerini değerlendirdi.

Dünya ekonomisi bunalımda

Dünya ekonomisinin yaşadığı bunalım TİM başkanının açıklamasında da bir kez daha ortaya kondu. Yatırımların düşük seviyede seyretmesi, dünya mal ticaretinin gerilemesi, mal fiyatlarının düşmekte oluşu, gelişmekte olan ekonomilerin "tempo kaybı", gelişmiş ekonomilerdeki toparlanmanın yavaş seyri bu bunalımın açığa çıktığı biçimler olarak öne sürüldü. Elbette ki bunalımın kaynağında sermayenin işlevi yasalarının yaşadığı tıkanma yer alıyor. Dünya genelinde yatırımlar, sermayenin kâr oranlarındaki düşüşün sonucunda üretim alanına akmakta zorlanıyor. Bununla birlikte mal ticaretinin gerilemesi, genel olarak sermayenin aşırı üretim eğilimi ve emperyalist rekabetin baskısıyla fiyatlar düşüme eğilimine giriyor.

Bu bunalım ortamında, sermaye daha çok kâr elde edebileceği, daha güvenli alanlar açmaya çalışıyor. Bu açıdan da tekil ülkelerdeki gelişmeler önem kazanıyor. Yunanistan'ın AB ile uzlaşması, ABD ekonomisinin toparlanma eğilimi, İran'la yapılan nükleer anlaşma, Türkiye'nin savaş ve saldırganlıkla istikrar çabaları, benzer şekilde NATO eliyle Balkanlarda ve Ortadoğu'daki savaş hazırlıkları vb. emperyalist tekellerin temel gündemlerini ve rekabet alanlarını oluşturuyor.

TİM Başkanı da bu konulara dair Türkiye'nin politikalarını ve çıkarlarını değerlendirdi. Yunanistan'daki gelişmeleri ihracat açısından 'olumlu' olarak değerlendiren Büyükekşi, "Avrupa ekonomisindeki toparlanma ile birlikte, yılın ilk 5 ayında AB'nin Euro bazında ithalatı %2 artarken, AB'ye ihracatımız Euro bazında %12 artış gösterdi" dedi.

İran'la yapılan anlaşmaya dair "İran'ın dünya ile bütünleşmesi, bölgede siyasal risklerin azalmasının yolunu açacak, böylece tüm bölgeye yatırımlar

Dünya ekonomisinin yaşadığı bunalım TİM başkanının açıklamasında da bir kez daha ortaya kondu. Yatırımların düşük seviyede seyretmesi, dünya mal ticaretinin gerilemesi, mal fiyatlarının düşmekte oluşu, gelişmekte olan ekonomilerin "tempo kaybı", gelişmiş ekonomilerdeki toparlanmanın yavaş seyri bu bunalımın açığa çıktığı biçimler olarak öne sürüldü.

artarken, bölgenin dış ticareti de gelişecektir" diyen Büyükekşi, emperyalizmin İran'a nüfuz etme emellerini de açıklamış oldu. Türkiye'nin bu durumdan en çok yarar sağlayacak ülke olabileceğini öne süren Büyükekşi, İran'a yönelik kızışacak emperyalist rekabette Türkiye'nin etkin olması gerektiğini "oluşacak rekabet ortamında ihracatçılarımızın ve yatırımcılarımızın cesur adımlar atması oldukça önemli" diyerek ortaya koydu.

Diğer yandan, krizlerin yeni fırsatlar doğurduğunun altını çizen sermaye temsilcisi, Çin ile yapılacak Yuan-TL antlaşması ile birlikte TL'nin de uluslararası piyasalarda önemli bir rol oynayacağına inandıklarını belirtti.

Dünyadaki bunalım Türkiye ihracatını da etkiliyor

Son olarak dünyadaki kriz ortamının Türkiye ihracat rakamlarını "olumsuz etkilediği"nin altını çizerek "kilogram bazında ihracatımız artıyor ancak düşen emtia fiyatlarının etkisiyle ihracatımız düşüyor" açıklamasında bulundu. Bu acı gerçek ise yukarıda ifade ettiğimiz kapitalizmin temel çelişkilerinin bir sonucu olarak sermayenin kaderinin bunalımlar ve krizler olduğunu bir kez daha göstermiş oluyor. Kapitalist üretim biçiminde ne yazık ki(!) kilogram üzerinden kâr edilmiyor. Piyasa koşullarında alınan her türlü önleme, planlamaya, krizleri erteleme çabasına

karşı piyasa ilişkilerinin yasaları kendilerini dayatıyor. Mevcut savaş ortamı da bunun bir göstergesidir.

Açıklanan verilere göre, kilogram bazında Temmuz ayında tarım ve sanayi sektörlerinin ihracatı yüzde 4,1, ilk 7 ayda ise yüzde 2,5 artış gösterdi. Dolar bazında ise ihracat rakamlarında belirgin bir düşüş yaşandı. TİM başkanı bu tabloyu şu sözlerle ortaya koydu: "Temmuz ayında ihracat geçen yılın aynı ayına göre yüzde 13 düşerek 10 milyar 857 milyon dolar oldu. Yılın ilk 7 ayında toplam ihracat yüzde 8,8 gerileme ile 84 milyar 369 milyon dolar olarak gerçekleşti. Son 12 aylık ihracat ise geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 4,9 düşerek 148 milyar 567 milyon dolar oldu."

Diğer yandan, Metal Fırtınası ile çalkalanan otomotiv sektörü ise bu alanda sermayenin gerçekleştirdiği saldırılarla birlikte 'toparlanmış' gözüküyor. Ayrıca, göçmen işçilerin işgücü maliyetini belirgin bir şekilde düşürerek patronlara aşırı kâr alanı açan tekstil sektörü de ihracatta öne çıkıyor.

Temmuz ayında en fazla ihracat yapılan ilk 5 ülkenin Almanya, İngiltere, Irak, ABD ve İtalya olduğu belirtilirken bunlardan Avrupa'da yer alan ülkelere yapılan ihracatın düştüğü, ABD ve Irak'a yönelik ihracatta ise artış olduğu duyuruldu. AB ve Yunanistan arasında uzlaşma olsa da AB açısından sürecin nasıl ilerleyeceği hala belirsizliğini koruyor. Zira Avrupa ülkelerine yapılan ihracatta düşüş yaşanması da bu krizin ve Türkiye'ye etkilerinin devam edebileceğini gösteriyor.

Sağlıkta piyasalaşma İÜ hastanelerini vurdu

Sermaye devletinin dünyadaki sermaye hareketlerine bağlı olarak sağlık alanını piyasaya açmaya dönük attığı adımlar devlet hastanelerinin sonunu hazırlıyor. Sağlık alanında “herkese parasız sağlık hakkı” sunmaktan çok, “sermayeye sağlıktan kâr hakkı” sunan sermaye devleti, devlet hastanelerinin birçok sorunla karşılaşmasına sebep oluyor. Bu sorunların bir bütün olarak büyük bir krize dönüştüğü hastanelerin başında ise İstanbul Üniversitesi’ne bağlı Cerrahpaşa ve İstanbul Tıp Fakülteleri geliyor.

“Kâr” olmayınca yenilik yok

İstanbul Üniversitesi’ne bağlı bulunan bu iki hastane ciddi bir krizle karşı karşıya. Cerrahpaşa Tıp ve Çapa’da yer alan İstanbul Tıp fakülteleri devletin ödenek aktarmamasından kaynaklı olarak sağlık hizmetlerini yerine getiremiyor. Yeni medikal ürünler alınamıyor, teknolojik olarak eski malzemeler kullanılıyor. Hatta birçok durumda bunlar yetersiz kaldığı için ameliyatlar, bazı tedaviler vb. tıbbi müdahaleler yapılamıyor. Hastalara randevular bu gerekçeyle aylar sonrasına veriliyor. Ekonomik bunalımın sonucunda sermaye, yani medikal şirketleri de kârlarını ‘riskli’ gördüğü oranda hastanelerin ihalelerine girmiyor.

Çatlakların yalnızca üzeri örtülüyor

Diğer yandan hastaneler için verilen yenilenme sözleri de tutulmuyor. Devletin sağlıkta dönüşüm politikalarını rektörler de aynen hayata geçiriyor. İstanbul Üniversitesi Eski Rektörü Yunus Söylet buna temel bir örnek teşkil ediyor. Söylet, “hastanelerin teknolojik olarak yetersiz kaldığını ve binalarda deprem tehlikesi olduğu”nu ifade etmiş ve bu eksikliklerin giderileceğini iddia etmiş olsa da çatlakların üzerleri ‘örtüldü’. Fakat sorunu daha kökten çözmeye dönük hiçbir adım atılmadı.

Tıp eğitimi niteliksizleşiyor

“Sağlıkta dönüşüm”ün temel iki adımı ‘Tam Gün Yasası’ ve ‘performans sistemi’yle birlikte sağlık alanındaki sömürü arttıkça profesörler ve doçentler, daha kıdemli öğretim üyeleri, devlet hastanelerini terk etmeye ve özel hastanelere geçmeye yöneldi. İstanbul Üniversitesi’ne bağlı bu iki hastanede ise sorunların karmaşık ve daha çok olmasının etkisiyle bu büyük bir soruna dönüştü. Hastanedeki nitelikli tıbbi müdahale imkanı düşerken esas olarak eğitimde ciddi aksamlar yaşanıyor.

Hastalara ‘paran kadar sağlık’ hakkı

Bütün bu sorunlar elbette ki hastaları olumsuz yönde etkiliyor. “Dönüşüm” sürecinde atılan belli adımlarla birlikte “sağlığa erişimin kolaylaştığı”nı iddia edenlerin tersine sağlık hakkı yalnızca parası olana tanınıyor. Evet, sermaye temsilcilerinin dediği gibi “hastaların kuyrukta beklediği hastaneler var artık.” Ama öte taraftan, hastaların imkanları olmadığı ya da GSS prim borcunu ödeme çabası içinde sürüldüğü bir sağlık sistemi ile karşı karşıyayız.

Hastanelerin iflası yakın

Devletin ‘kendi’ hastanelerinin sorunlarına çözüm önerileri ise sağlık alanının daha fazla özelleştirilmesi ve “parası olana sağlık” sisteminin iyice pekiştirilmesi. Bu sorunlarla karşı karşıya olan devlet hastaneleri, iflasa, yıkılmaya, ‘özelleşerek’ başka yerlere taşınmaya terk ediliyor. Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Aksaray Şube Başkanı ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi İşyeri Temsilcisi Aydın Erol da tam olarak bu gerçeğin altını çizerek “Bu yılın sonunda eğer bir ödenek gelmezse İÜ tıp fakültesi hastaneleri iflasını açıklayabilir” diyor.

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB: Savaş ve baskı politikalarına hayır!

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB genel başkanlarının katılımıyla 5 Ağustos 2015 Çarşamba günü saat 11:00’de DİSK/Genel-İş Sendikası Genel Merkezi’nde AKP’nin savaş politikalarına ilişkin basın toplantısı düzenlendi. Yapılan basın açıklamasında, iktidarını kaybeden AKP ve Erdoğan’ın savaş çevrelerinden aldıkları destekle koalisyon seçeneğini devre dışı bırakmaya ve parlamentoyu işlevsizleştirmeye çalıştığı ifade edildi.

İstifa etmiş bir “geçici hükümet”in Türkiye’yi savaşa sürüklediği belirtilen açıklamada, muhalefet parti milletvekillerine seslenilerek seçmenin iradesini hayata geçirme ve seçim sürecinde verdikleri sözleri tutma çağrısı yapıldı.

Açıklamada, Suriye başta olmak üzere Ortadoğu’daki savaş politikalarının hükümet tarafından ülke içine de taşındığının altı çizildi. Hükümetin ve ‘saray’ın seçim sürecinde, bombalamalar, linç girişimleri ve saldırganlıkla istediklerini elde edemeyince IŞİD’i bahane ederek emek, barış ve demokrasiden yana olan örgütleri ve emekçileri hedef aldığı belirtildi. Sendika baskınları, grev yasakları ve toplamda hak mücadelelerine dönük polis terörüne değinilen açıklamada bu adımlarla ve aldığı destekle iktidarlarını sağlama alma çabasında olan “gerici-faşist cepheye” karşı ortak mücadele vurgusu yapılarak talepler ortaya kondu:

“Kürt sorununda; ölüm, kan ve gözyaşı dışında bir sonuç üretmeyen savaş/şiddet odaklı politikalar derhal terkedilmeli, barışçıl ve demokratik yollarla çözüm için gerekli adımlar derhal atılmalıdır. Çatışmalar derhal durdurulmalıdır.

İŞİD başta olmak üzere ulusal/uluslararası cihatçı örgütlere yapılan askeri, ekonomik, siyasi yardımlara son verilmelidir.

Düşünce ve ifade özgürlüğünün askıya alındığı, olağanüstü hal rejimi uygulamalarına derhal son verilmelidir.”

Son olarak, sandıkta kaybedenlerin savaş ve saldırganlık politikalarıyla tek adam diktatörlüğü inşa etmesine DİSK-KESK-TMMOB-TTB olarak izin verilmeyeceği; savaş, baskı, şiddet ve zora karşı barış, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin yükseltileceği vurgulandı.

AKP şefleri 13 yıla yayılan riyakarlık ve saldırganlığın suç dosyalarının açılmasını em...

Hesap vermekt...

13 yıldır işbaşında bulunan dinci-Amerikancı AKP hem toplumsal meşruiyetten yoksun hem yetkisiz bir hükümet olmasına rağmen iktidar dümenini bırakmıyor. Burjuva yasaları da ayaklar altına alan bu rezalete imza atanlar Haziran Direnişi'yle toplumsal meşruiyetlerini önemli ölçüde yitirmiş, 17-25 Aralık yolsuzluk, hırsızlık, rüşvet skandallarıyla çürümenin dip çukuruna yuvarlanmışlardır.

Hal böyleyken bir yanda kabaran suç dosyalarının açılması ve yağmaladıkları servetlerin elden gitmesi korkusu, öte yandan içlerini kemiren iktidar hırslı içinde bulunan dinci-Amerikancı şefler, iktidara sınımsız sarılarak, kaçınılmaz akıbetlerini geciktirmeye çalışıyorlar. Bu uğurda "barış süreci/çözüm süreci" laflarını bir kenara bırakıp Kürt hareketiyle ilerici, devrimci güçlere karşı topyekûn savaş ilan ettiler. Savaş ilanı, politikaları iflas etmiş, toplumsal meşruiyeti sıfırlanmış AKP iktidarının gelinen yerde sadece ve sadece kanla beslenebileceğini gözler önüne sermiştir.

Kısa sürede barış söyleminden savaş pratiğine geçişleri çelişkili gibi gözükse de, AKP hükümeti/ iktidarı sürecine bakıldığında bunun bir tesadüf değil tarz-ı siyaset olduğu kolayca anlaşılır. Zira Ortaçağ kalıntısı dinci-gerici ideolojinin merkezi AKP'nin pratiği, daima söyleminin tam zıttı olmuştur. Takiyecilik konusunda deneyimli olan "büyük şef"le müritlerinin alamet-i farikalarından ilki "sol gösterip sağ vurma" konusundaki maharetleridir. 13 yıllık tarihlerine bakıldığında, bunun sayısız örneğini görmek mümkündür.

"AB'ye tam üyelik" söyleminden polis devletine

Emperyalist/siyonist güçlerin Büyük Ortadoğu Projesi'nin (BOP) "ılımlı islam" modeli diye kurdurulan AKP hem içeride hem dışarıda sermayenin tam desteğine yaslanıyordu. Dışarıda ABD, AB, İsrail, Amerika'daki Yahudi lobisi tarafından desteklenen dinci parti, içeride hem "yeşil" hem "beyaz" sermayelerin desteğine de sahipti. Burjuva partilerin utanç verici bir çöküşe sürüklendiği anda piyasaya sürülen AKP, yüzde 10 seçim barajı sayesinde oyların 3'te 1'i ile milletvekillerinin 3'te 2'sini alarak tek başına hükümet kurdu.

Beklenmedik seçim başarısı dinci-Amerikancı şeflerin özgüvenini arttırdı. İşçi sınıfı ve emekçiler için tam bir yıkıma yol açan 2001 Şubat krizine karşı ciddi bir direnişin gelişmemiş olması, AKP hükümetini toplumsal muhalefet açısından rahatlatıyordu. İstedikleri gibi hareket etmek, neo-liberal politikaları arsızca uygulamak için uygun bir iklim vardı. Nitekim

dinci hükümet ilk günden sermayeye, emperyalistlere ve siyonistlere sınır tanımaz şekilde hizmet etmeye başladı.

Sermaye adına hızlı bir başlangıç yapan dinci-Amerikancı parti, neo-liberal saldırılara karşı işçi sınıfıyla emekçileri susturmak için "AB'ye tam üyelik" masallarını ortaya attı. Hem sağcı hem solcu liberallerin desteğine yaslanan AKP, bu sayede toplumun gündemini AB hayalleriyle işgal etti. Dincilerden demokrasi bekleyen eli kalem tutan liberallerin katkılarıyla yayılan masallara göre Türkiye yakında AB'ye tam üye olacak; demokrasi, insan hakları, toplumsal refah hızla artacak, ülke güllük güllüştürülecektir.

Bu kaba sahtekarlık yıllarca devam ettirildi. Ancak dinci parti yeni seçimler kazanıp, iktidar mücadelesinde belli mevziler elde edince, artık bu masala gerek duymaz oldu. Tepe tepe kullandığı liberal takımını hayal kırıklığına uğratmak pahasına da olsa, AB'ye tam üyelik söylemini bir yana bırakan AKP şefi, dinci-ırkçı zihniyetin pespaye metinleri olan meydan nutuklarında "Avrupa da kim oluyor" demeye başladı. Artık AB hayalleri çöpe atılmış, yenilenen polis yetkileri kanunu ile polise sokaklarda cinayet işleme yetkisi tanındı. 2009'dan sonra polis cinayetleri hızla artmaya başladı. Avrupa standartlarında demokrasi vaat eden dinci parti, arsızca dinci-faşist polis devletini tahkim etmeye başladı.

AKP adına "mazlum edebiyatı" yapan liberaller de tekme yedi

En iyi hallileri bile vasat olmanın ötesine geçemeyen dinci şeflerin "vitrin" için elemanlara ihtiyacı vardı. AKP'den demokrasi uman liberal takımı hemen imdada yetişti. Liberaller bu vazife için biçilmiş kaftandı. Zira devşirilen liberal takımı içinde eli kalem tutan "ünlü gazeteci"ler, titri 'prof' olan akademisyenler de vardı. Nitekim bu devşirmeler hemen vitrine yerleşip, dinci-gericilik adına canla başla çalışmaya başladılar.

Devşirme liberallerin "derin analizleri"ne göre dinci-Amerikancı AKP'yi kuranlar ceberut devletin baskısına maruz kalmış mazlumlardan oluşuyor. İktidara gelmeleri büyük bir şanstır. Bu kadrolar Kürt sorununu çözecek, siyaseti askeri vesayetten kurtaracak, derin devleti tasfiye edecek ülkeyi AB'ye üye yapıp demokratikleştirecek vb. vb....

Liberal takımı yıllar boyunca bu minvalde kalem oynattılar. Egemenler arası iktidar çatışmasının ürünü olan Ergenekon, Balyoz gibi davalar demokratikleşme yönünde atılan büyük adımlar diye pazarlandı. Buna göre "derin devlet" tasfiye ediliyor, yargı bağımsızlaştırılıyor, askeri vesayet ortadan kalkıyor vb....

Kabul etmek gerekiyor ki, liberal takımı bu alanda

ngellemek için savaş başlattılar...

kurtulamayacaklar!

etkili ve uğursuz bir rol oynadı. Dinci partinin/iktidarın birer payandası gibi çalıştılar. Bu kadar hizmete rağmen, aldıkları “ödül” ise arkalarına yapıştırılan sert tekmelerle kapı dışarı edilmek oldu. Bu “ödül” AKP şeflerinin vefasızlığını gösterse de şaşırtıcı değil. Zira doğası gereği demokratik hak ve özgürlüklere düşman olan bir zihniyetten demokrasi bekleme körlüğü içinde olan liberaller anlamasa da -iş sağlama bağladıktan sonra- dinci-gerici bir iktidarın demokrasiden, insan haklarından, basın özgürlüğünden, Kürt sorunundan söz edenlere tahammül etmesi mümkün değil. Nitekim yıllarca AKP’ye hizmet eden liberal takımı, onur kırıcı bir şekilde yedikleri tekmelerle baş başa kaldılar.

Adı “özgür medya”, pratiği “tasmalı yandaş/yalaka”

Dinci Amerikancılardan büyük şefi, gazetecileri azarladığı vaazlarından birinde, “sizi tasmalarınızdan ben kurtardım” diye buyurmuş, AKP hükümeti/iktidarı döneminde medyanın özgürleştiğini iddia etmişti. Vurgulamak gerekiyor ki, sermaye medyasının esas gövdesiyle devlet güdümlü olduğu, burjuvazinin bütün kirli işleriyle suç ortaklığı yaptığı bir sır değil. Askeri cuntaya, neo liberal saldırganlığa, kirli savaşa, devrimcilerin katledilmesine, cezaevleri kıyımlarına destek veren sermaye medyası bu kanlı icraatlarda devletle suç ortaklığı yapmıştır.

Burjuva gazetecilerin “tasmalı” olduğu bir gerçek, ancak AKP döneminde “özgür”leştikleri iddiası iğrenç bir yalandır. Zira Türk sermaye medyası (askeri cunta dönemleri de dahil) tarihinin hiçbir döneminde bu kadar kişiliksiz/ilkesiz/ahlaksız ve iktidarın dolaysız tetikçisi olmamıştır. “Yandaş/yalaka” medya diye tanımlanan ve sermaye medyasının en az %80’ini oluşturan bu “ordu” özelde AKP şefinin genelde dinci-Amerikancılardan güdümüne girmiştir. Bunun dışında kalan Aydın Doğan medyası ise, iktidar tarafından hedef tahtasına çakılmış ve korkudan dolayı AKP’yi eleştiren onlarca gazeteciyi işten atmıştır. Öyle ki, dinci gericiğin büyük şefi, bizzat gazete patronlarını tehdit ederek, kendisini ya da iktidarını eleştiren birçok gazeteciyi işten attırıştır.

Yandaş/yalaka kategorisinde yer alan “gazeteci” kılıklı “tetikçiler”in önemli bir kısmı dinci-gericiliğin “organik gazeteci”leri haline getirilmiş, kaçak saraydan emir alacak derecede alçaltıcı bir noktaya düşmüştür. Bunun karşılığında yağma ve rüşvetten nemalanan bu tetikçi ordusu, sermaye medyası tarihinin bu en rezil dönemine damga vurmuştur.

Sermaye medyasının çoğunluğunu “yandaş/yalaka” kategorisine yerleştiren AKP iktidarı, “zengin/tetikçi/gazeteci” ordusu oluşturmaya muvaffak oldu. Gazetecileri özgürleştirdiğini vaaz eden dinci gericiğin büyük şefinin pratiği, medya ordusuna taktırdığı Ortaçağ’dan kalma paslı demir tasmaların iplerini kaçak sarayda düğümlemek olmuştur.

“Cuntacıları yargılama” safatasından ırkçı-dinci cuntacığa

AKP-Fethullah Gülen cemaati balayı devam ederken gündeme getirilen anayasa referandumu, “yargının demokratikleştirilmesi ve 12 Eylül cuntacılarının yargılanması” şeklinde pazarlandı. Oysa darbe planladığı gerekçesiyle onlarca generali hapse tıkayan AKP, 12 Eylül faşist darbesini gerçekleştiren generallere hizmette kusur etmedi. Hal böyleyken yargıyı ele geçirmek için gündeme getirilen referandum, “demokratikleşme yönünde atılan önemli bir adım diye” yutturulmak istendi. Dinci gericiğin hizmetindeki devşirme liberaller bu safatanın yayılmasında etkin bir rol oynadılar. Öyle ki, bazı solcu eskileriyle akıl tutulmasına uğrayan kimi umutsuz solcular bile, “yetmez ama evet” sloganı etrafında birleşerek dinci-Amerikancılara hizmet etme bahtsızlığına uğradılar.

Referandumu kazanan dinci-Amerikancılar, liberallerin vaaz etiği, umutsuz solcuların beklediği demokratikleşme yönünde adım atmaya veya darbeci generalleri yargılamaya değil yargıyı ele geçirmeye odaklandılar. Burjuva devletin övünç kaynağı olan – Türkiye’de ise yarım yamalak uygulanan- ‘kuvvetler ayrılığı’ ilkesini çöpe atan AKP, dinci-faşist polis devletini tahkim etme çalışmalarını hızlandırdı. Zira referandumda elde ettiği başarı özgüvenini pekiştirmiş, öncekinden çok daha pervasız adımlar atmasına fırsat sağlamıştır. Geçen yıllarda kullandığı “yargıyı demokratikleştirme”, “cuntacı generalleri yargılama” gibi sahte vaazları bir kenara bırakan dinci-gerici iktidar Kürt hareketine/Kürt halkına ve ilerici-devrimci güçlere topyekûn savaş ilan ederek, demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırarak inşa ettiği ırkçı/dinci-faşist rejimini ayakta tutmaya çalışıyor.

12 yıllık balayının partneri cemaat “paralel yapı” oldu

Haziran Direnişi dinci-gerici iktidarın toplumsal meşruiyetini yerle yeksan edince, AKP-cemaat ikilisinin 12 yıllık balayı sona erdi, iktidar ve rant paylaşımı kavgası iyice su yüzüne çıktı. Karşılıklı yapılan bazı hamlelerin ardından 17-25 Aralık yolsuzluk, hırsızlık, rüşvet skandalını patlatan cemaat, AKP’nin Haziran Direnişi’nde aldığı sarsıcı darbeye ikincisini ekledi. Dört bakanını istifaya zorlayan büyük şef paçasını zor kurtardı. Zira yatak odalarını tıka basa Dolar ve Euro ile doldurduğunu bilen cemaatin yargı ve kolluk kuvvetlerindeki uzantıları, büyük şefin oğluna “evdeki

parayı sıfırlayın” talimatını verdiği telefon görüşmesini deşifre ettiler. Burjuva hukuk uygulansaydı, büyük şefin ömrünün kalan yıllarını Silivri’de geçirmesi kaçınılmaz olacaktı.

Cemaatin, büyük şefi de kapsayan hırsızlık, yolsuzluk, rüşvet skandalını patlatması AKP şeflerini çileden çıkardı. Büyük şef, müritleri ve tetikçi medyaları birden “paralel yapı” diye damgalanan cemaate karşı saldırıya geçtiler. “İnlerine gireceğiz” diye tehditler savuran AKP şefleri, balayının 12 yıllık partnerini birden şeytan ilan ettiler. Dinci-gerici şefler, birlikte işledikleri tüm suçları cemaatin sırtına yıkmaya çalışsalar da olan olmuş ve AKP iktidarı hırsızlık, yolsuzluk ve rüşvetin abidesi olarak tarihe geçmiştir.

Yolsuzluk ve rüşvetin en reziliyle taçlanan “ahlak vaazları”

“Ak Parti” ismini dayatan AKP şefleriyle yandaş/yalaka takımı, “Ak” kavramını kullanarak temiz, ahlaklı, vicdanlı, adil oldukları yanılsamasını yaratmaya çalıştılar. Buna göre dinine bağlı, namaz kılan dinci-Amerikancılar “mağdur, hırsızlık yapmaz, soygunlardan pay almaz, rüşvet yemez, zulüm, işkence ve katliam yapmaz vb. vb...”

Riyakarlığın dik alası olan bu söyleme sarılan dinci şeflerle medyadaki tetikçileri, AKP’nin suçlarını örtebileceklerini sandılar. Oysa bir İngiliz atasözünün dediği gibi “gerçekler inatçıdır.” Haziran Direnişi’yle maskeleri paramparça olan dinci şeflerin eli kanlı zalimler olduğuna tüm dünya tanıklık etti. Roboski gibi akıl almaz bir katliamı savunan dinci iktidar, sokakları kan gölüne çevirerek, kameralar önünde cinayet işleyen polislerini kahraman ilan ederek faşist zihniyetini arsızca sergiledi.

17-25 Aralık’ta patlak veren hırsızlık, yolsuzluk, rüşvet skandalı, AKP şeflerinin “ahlaktan, vicdandan, adaletten” ne anladıklarını gözler önüne serdi. Sermayenin ve emperyalizmin hizmetindeki bir burjuva parti olan AKP hırsızlık, yolsuzluk ve rüşvette cumhuriyet tarihinin tüm hükümetlerini gölgede bıraktı. O kadar çok çalıp çırptılar ki, ayakkağı kutularına milyonlar istifleyip yatak odalarını Dolar ve Euro ile tıka basa doldurdular. Ahlak vaazları vermeye pek hevesli oldukları bilinen AKP’nin büyük şefi ile müritleri yasaları ayaklar altına alarak şimdilik hesap vermektan kurtulsalar da ahlaksızlık abideleri içinde birinci olduklarını kanıtlamayı başardılar.

“Alevi açılımı” şalına sarılan ırkçı-mezhepçi siyaset

“Türkiye’nin bütün sorunlarını biz çözeceğiz” safsatasını yutturmaya çalışan AKP iktidarının şefleri, geçen yıllarda “Alevi açılımı” rezaletini de gündeme getirmişlerdi. İliklerine kadar mezhepçi olan bir zihniyetin Alevi açılımını gündeme getirmesi, bu adımın arkasında mutlaka kirli hesaplar olduğu şüphesini haklı kılar. Zira dinci-mezhepçi bir zihniyet sorun çözemez, ancak var olan sorunları daha da derinleştirir. Nitekim AKP iktidarı cumhuriyet tarihinin en mezhepçi iktidarı oldu.

Suriye’deki gerici-yıkıcı savaşı kıskırtan dış güçlerin de önde geleni olan AKP iktidarı, mezhepçiliğe bölgesel bir boyut kazandırdı. Alevi emekçilere ilkel bir kinle saldıran dinci şefler hem eğitim müfredatındaki mezhepçi söylemi arttırdılar hem halkın tepkisine rağmen yüzlerce okulu imam hatibe çevirerek dinci-mezhepçi zihniyeti küçük yaşta çocukların zihnine zerk etmeye başladılar.

İç politikada Alevi emekçilere kin kusan dinci şefler, Ortadoğu’daki sorunlarda da taraf oldular. Suudi Arabistan, Katar, İŞİD ittifakının safında yer alan AKP mezhepçi politikaya bölgesel bir boyut kazandırdı. Suriye, Irak, Bahreyn, Yemen gibi ülkelerde kökten dinci çetelerin mezhepçi saldırılarına destek vermekte bir an bile geri durmayan dinci iktidar ilan ettiği “Alevi açılımı” ile güya Alevilerin sorunlarına çözüm üretecekti. Oysa hem iç hem dış politikada ırkçı-mezhepçi çizgiyi esas alarak, sorunun bölgesel bir boyuta taşınmasında Suudi Arabistan, Katar, El Nusra ve İŞİD’le suç ortaklığı yaptı.

Komşularla “sıfır sorun” söyleminden “komşularla savaş” pratiğine

İç politikada olduğu kadar dış politikada da iddialı laflar eden AKP iktidarı, şimdiki kukla başbakanı Dışişleri Bakanlığı’na atadığı zaman “komşularla sıfır sorun” safsatasını ortaya atmıştı. Buna göre yeni Osmanlıcı hayallere kapılan AKP şefleri, tüm komşularla yakın ilişkiler kurarak “sıfır sorun” politikasını hayata geçireceklerdi.

Büyük Ortadoğu Projesi’nin (BOP) “ılımlı islam” modeli olan bir iktidarın komşularla sıfır sorun politikasını temel alacağı iddiasını ciddiye alan olmadı. Zira BOP bölge halklarını ve Amerikancı olmayan devletleri hedef alan emperyalist/siyonist bir saldırı iken, AKP şefi BOP’un eşbaşkanı olmakla iftihar ederken, “komşularla sıfır sorun” değil, olsa olsa “bölge halklarına karşı savaş” politikasını temel alabilirdi. Nitekim iktidar gücü olduğundan beri AKP hükümetinin politikası tam da bölge halklarına karşı savaş ekseninde ilerliyor.

Yeni Osmanlıcı hayalleri kurarken bölge ülkeleriyle düşman olan, bundan dolayı Ortadoğu’da Katar emirinin dostluğuyla yetinmek zorunda kalan AKP iktidarı, geçtik komşularla dostluğu, Suriye halklarına karşı savaş suçu işleyen dinci-faşist cephenin başını çekmektedir. İktidarın efendileri öyle bir histeriye kapılmış ki, ABD bile Suriye politikasını değiştirmek zorunda kalırken, İŞİD barbarlığına desteğe devam ediyorlar.

İŞİD’e karşı harekete geçtiğini ilan ederek Kürt hareketiyle ilerici devrimci güçlere saldıran AKP iktidarı, halen bu katil sürülerine hizmet ediyor. İŞİD’e karşı savaşın esamesi iki günde bir kenara bırakılırken Kürt halkına karşı savaş ise dizginsiz bir şekilde devam ediyor. İŞİD’in çıkmasını istedikleri tek bölge Cerablus’tur, zira bu bölgeyi kendileri işgal edip Rojava kantonlarının birleşmesini engellemeyi tasarlıyorlar. Bunun dışında İŞİD’in varlığından gayet memnun

görünüyorlar. Böyle olması şaşırtıcı sayılmamalı, zira AKP iktidarının zihniyet ikizi İŞİD’le savaşması eşyanın tabiatına aykırıdır.

Kirli savaşla noktalanın “barış süreci”

AKP iktidarının en çok oynadığı sorun Kürt sorunu oldu. Seçimler öncesine denk düşürülen ateşkesler sayesinde oylarını arttıran dinci iktidar hem Kürt hareketinin çözüm beklentisini hem Kürt halkının barış umudunu fütursuzca istismar etti. 7 Haziran seçimleri öncesinde oyları düşüşe geçen AKP’nin şefleri, ırkçı-inkarcı savaş diline hızla geçiş yaptılar. “Kürt açılımı”, “Oslo süreci”, “Barış süreci”, “Çözüm süreci” gibi adlar altında süreçler işletmekle övünen dinci-gerici şefler, oyların düşüşe geçtiğini görünce maskeleri soyunarak “Kürt sorunu yoktur” vaazlarına başladılar.

Ancak ne ırkçı-inkarcı söyleme dönüş ne İŞİD tetikçilerinin patlattığı bombalar AKP’nin seçim hezimetini engelleyebildi. Çileden çıkan kaçak sarayın efendisi, yeşil ışık yaktıkları Suruç katliamı ve sonrasında yaşanan olayları bahane ederek topyekûn bir savaş başlatıp ırkçı-inkarcı çığırkanlıkta faşist partiyle yarışmaya başladı. Suç dosyalarının açılmasını engellemek için son çare olarak kan dökmeye başlayan dinci-Amerikancı iktidar için “barış süreci” ancak sefil emellere hizmet ettiği sürece kullanılacak bir araç olabilirdi.

Maskeler parçalandı cellat suratlar sırttı

32 sosyalist gencin hayatını kaybettiği Suruç katliamının sorumlusu olan iktidar, topyekûn savaş başlatarak tüm maskelerinden soyundu. Sahte vaatler ise bir yana bırakıldı. Varsa yoksa ırkçı-inkarcı söylem, kentlerde sürek avları, kırdı F16 savaş uçaklarının bombalamaları... Kürt hareketine ve halkına yönelik yeniden savaş başlatan iktidar, PKK saldırılarında ölen asker ve polislerin cenazelerini savaş propagandasına malzeme yapmaya çalışıyor. Ancak bu rezil manevralar da kan akıtarak iktidarı elde tutma pervasızlığını örtmeye yetmiyor.

Dinci-Amerikancı iktidar 13 yıllık icraatlarında sayısız rezalete imza attı, işçi sınıfına, emekçilere, Kürt halkına, Alevi emekçilere, kadınlara karşı sayısız suçlar işledi. Denebilir ki, şimdiki kadar bu suçlardan bir şekilde sıyrılmayı başardı. Geline yerde ise, iktidarını korumak ve böylece suç dosyalarının açılmasını engellemek için kan dökmeye başladığını dünya alem biliyor ve artık ne kadar çırpınırlarsa çırpınırlar hesap vermektan kurtulamayacaklar!

Kamuda TİS süreci: Ankara'da KESK mitingi

Memur-Sen, Kamu-Sen ve KESK ile işveren konumundaki sermaye devleti temsilcileri arasındaki 3. Dönem Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmeleri 3 Ağustos'ta Çalışma Bakanlığı'ndaki toplantıyla başladı. Görüşmeleri protesto etmek ve kamu emekçilerinin gerçek taleplerini TİS masasına taşımak isteyen KESK üyeleri, bakanlığa yürümek için Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi önünde toplandı.

Eylem için farklı kentlerden gelen KESK üyeleri, saat 09.00'da AŞTİ'de buluştular. Saat 09.30'da ise Çalışma Bakanlığı'na doğru yürüyüşe başladılar. Kamu emekçileri, yürüyüşe geçtikten kısa bir süre sonra saptıkları sokakta polis saldırısı ile karşılaştı. "Eylemin kanunlara aykırı olduğunu" iddia eden ve bu gerekçeyle kitleyi dağıtmak isteyen polis, biber gazı ve kalkanlarla emekçileri püskürtmeye çalıştı.

Saldırı sırasında çok sayıda sendika üye ve yöneticisi yaralanırken KESK MYK üyesi İlhan Yiğit ile BES İşyeri Temsilcisi Sinan Ot ise gözaltına alındı.

Saldırı karşısında yürüyüş yapmakta ısrar eden kamu emekçileri, KESK Genel Merkezi'nin aldığı kararla kaldırılmadan yürüyerek Çalışma Bakanlığı'na ulaştı. Bu yürüyüş sırasında da polisin "sessiz yürüyüş" dayatmasını yürüyüş sırasında "Sessiz olun, korkuyorlar, ses yapmayın!" diye seslenerek boşa düşürdüler.

Bakanlık önünde basın açıklaması

Bakanlık önünde konuşan KESK Genel Başkanı Lami Özgen AKP eliyle yürütülen polis operasyonları, savaş ve saldırganlık üzerinde durdu. Eğitim Sen'e yönelik polis saldırısına da değinen Özgen, saldırının TİS süreci öncesinde kamu emekçilerini terörlere ederek mücadelenin ve örgütlülüğün kırılması hedefiyle gerçekleştirildiğini vurguladı. "Hükümetin emek karşıtı politikalarıyla mücadele ettiklerini" belirten Özgen, TİS görüşmelerinde kamu emekçilerinin mali, sosyal, özlük, demokratik haklarının ve taleplerinin gündem olmamasını eleştirdi. Bunun üzerinden yandaş sendikaların ve sendikal anlayışın mücadeleye ket vurduğunu ifade etti. Özgen konuşmasında kendi

taleplerini de şöyle sıraladı:

- Hükümet-Memur Toplu Satış Sözleşmesi sonucu olarak kamu emekçilerinin 2014 yılı için alamadıkları enflasyon farkından kaynaklı kaybı karşılanmalıdır.

- 4688 sayılı yasa ILO NORMLARINA ve AİHM kararlarına göre düzenlenerek, özgür toplu sözleşme ve grev hakkı tanınmalıdır. İvedilikle mahalli idarelerle TİS yapmayı imkânsız hale getiren ve yapılanları da sonlandıracak olan 4688 sayılı yasanın 32 inci maddesi kaldırılmalı, toplu sözleşme tarafların özgür iradesi ile yapılmalıdır.

- En düşük maaş alan kamu emekçisinin (13. Derecenin 1. kademesindeki hizmetli) maaşı 2.900 TL'ye yükseltilmelidir.

Ardından Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Beysülen söz alarak TİS sürecinde emekli kamu emekçilerinin tutumunu ve sürece ilişkin tepkisini şu sözlerle dile getirdi:

"Bu sabah karşı karşıya kaldığımız durum son 15 gündür yaşadığımız toplam saldırıların bir tezahürüdür. Yönetme görevi halk iradesi tarafından elinden alınan hükümete ben 'geçici bir hükümet' demeyi bile doğru bulmuyorum. Bir hükümetin geçici olmasının bile anayasal dayanakları vardır. Mevcut hükümet

almaktadır. Konfederasyonumuz KESK'in hesaplarına göre Temmuz itibariyle kira, yakıt, çocuk ve aile yardımı hariç bu miktar 2.900 liraya yükseltilmelidir. Bununla birlikte kamu emekçilerine kira yardımı olarak aylık 395 lira, aile-eş yardımı 290 lira, çocuk yardımı 232 lira, asgari ücret tutarında yılda iki ikramiye ve ulaşım için aylık abonman bilet ücreti ödenmelidir. Sağlıkta dönüşüm programı ve sosyal hizmetler alanında mevcut iktidarın politik ihtiyaçlarını gidermek üzere sürdürülen yeniden yapılandırma programının iptal edilmesini, nitelikli sağlık hizmeti verilebilmesi bakımından sağlık alanında katkı payı başta olmak üzere tüm ilave ödemelerin kaldırılmasını, taşeron şirketler aracılığıyla mal ve hizmet alımının sonlandırılarak taşeron işçilerin kadroya alınmasını talep etmekteyiz."

bu açıdan tam anlamıyla yetkisizdir. O halde neye dayanarak milyonların kaderini belirleyecek kararlara imza atmaya çalışmaktadır? 20 milyon insanın kaderini belirleyecek bir karara imza atma yetkisine sahip değildirler. Emeklilerin temsilcisinin olmadığı bir masada emekli hakları konuşulamaz."

Konuşmanın ardından heyet görüşme için bakanlığa girerken kapıdaki bekleyiş sürdü. Saat 15.00'te görüşmelerin bitmesiyle görüşmeye katılan KESK heyeti adına Lami Özgen kapıda açıklama yaptı.

Özgen, yeni bir satış sözleşmesinin imzalanmakta olduğunu, görüşmenin 11 Ağustos Salı gününe ertelendiğini duyurdu. Bursa'da başlayan ve yayılan metal direnişi örnek gösterilerek kamu emekçisinin yolunun metal işçisinin mücadele yolu olduğu vurgulandı. Konuşmayla birlikte miting sona ererken gözaltıların da serbest bırakıldığı bildirildi.

"Yeni bir satış sözleşmesine izin vermeyeceğiz!"

Ankara'daki saldırı aynı akşam KESK İstanbul Şubeler Platformu tarafından Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi.

Saat 19.00'da başlayan eylemde açıklamayı Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) Şişli Şube Başkanı Fadime Kavak yaptı. Ankara'daki saldırıyı kınayan Kavak, savaş ve saldırganlık politikalarını, işçi ve emekçilerin haklarının gasp edilmek istenmesini teşhir etti.

Sokaktaki polis saldırısının yanı sıra KESK heyetinin toplu sözleşme görüşmelerine katılmasının sınırlandırılmak istendiğini belirten Kavak, AKP'nin yandaş sendikalarla alelacele kapalı kapılar ardında süreci sonlandırmak istediğini vurguladı.

Kavak son olarak yeni bir satış sözleşmesiyle karşı karşıya olunduğunu ifade ederek kamu emekçilerini taleplerine sahip çıkmaya, toplu sözleşme görüşmelerine müdahale etmeye ve daha güçlü bir mücadele için birleşmeye çağırarak açıklamayı sonlandırdı.

Sağlık emekçileri taleplerini yineledi

SES Bakırköy Şubesi üyesi sağlık emekçileri 30 Temmuz'da Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Servis önünde eylem yaparak toplu sözleşme görüşmelerine yönelik taleplerini yineledi. "Savaşa değil emekçiye bütçe, satış sözleşmesi değil toplu sözleşme" yazılı pankart açan sağlık emekçileri adına basın açıklamasını SES Bakırköy Şubesi Başkanı Nuran Güngör yaptı.

SES üyesi emekçilerin taleplerini sayan Güngör, şunları söyledi:

"Bugün itibariyle en düşük maaş alan kamu emekçisi, maaş ve ek ödeme olarak 2.323 lira

İş cinayetleri sürüyor

Aydın'da Milas - Söke Karayolu üzerinde bulunan bir tekstil fabrikasında çalışan 22 işçi, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmayan fabrikadaki gaz sızıntısı nedeniyle 31 Temmuz'da zehirlendi. İşçiler, mide bulantısı ve kusma şikayetiyle Söke Fehime Faik Kocagöz Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. İşçilerin sağlık durumlarının iyi olduğu belirtildi.

Burdur'da 19 yaşındaki Ali Zeren 31 Temmuz'da bakım için gittiği fabrikada elektrik akımına kapılarak yaşamını yitirdi.

Burdur'un Bucak İlçesi'nde bir fabrikada çalışan Zeren, bakım için Organize Sanayi Bölgesi'ndeki bir mermer fabrikasına gitti. Bakım yaptığı sırada elektrik akımına kapılan Zeren yaşamını yitirdi. Zeren'in cenazesi Burdur Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı.

Zonguldak İnağzı Mahallesi'nde, özel bir şirkete ait maden ocağında 31 Temmuz'da göçük yaşandı. Ocağın tavan kısmından taş düşmesi sonucunda Çetin İnamoğlu adlı işçi yaralandı.

Arkadaşları tarafından ocaktan çıkarılan İnamoğlu, önce Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi'ne buradan da Bülent Ecevit Üniversitesi (BEÜ) Uygulama ve Araştırma Hastanesi'ne sevk edildi. Yaralanan işçinin hayati tehlikesinin bulunmadığı öne sürüldü.

Çorum'un Osmancık ilçesinde Osmancık-İstanbul Karayolu'nda özel bir şirketin yaptığı asfalt döküm çalışması sırasında 1 Ağustos'ta iş cinayeti yaşandı. Asfalt dökümünde çalışan 60 yaşındaki Sezai Zengin, asfalt dökümü için malzeme taşıyan kamyonun altında kaldı. Olay yerinde hayatını kaybeden işçi, Osmancık Devlet Hastanesi morguna kaldırılırken aracın sürücüsü gözaltına alındı.

İstanbul'un Beykoz ilçesine bağlı Kavacık'ta özel bir hastaneye ait üniversitenin kampüs inşaatında çalışan 100 işçi, sağlıksız yemekler nedeniyle 2 Ağustos'ta zehirlendi. Öğlen yemeğinden iki saat sonra rahatsızlanan işçiler, ambulanslarla Beykoz Devlet Hastanesi'ne götürülerek tedavi altına alındı.

Malatya'nın Yeşilyurt ilçesinde bir inşaatçı çalışan Abdurrahim Ayra, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadığı için 3 Ağustos'ta havalandırma boşluğuna düştü. Ağır yaralanan Ayra işçi arkadaşları tarafından Malatya Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

35 yaşındaki işçi, hastanedeki müdahalelere rağmen hayatını kaybetti.

Burdur'da Yetmiş Evler Mahallesi'ndeki Bucak Devlet Hastanesi inşaatında çalışan Ali Asker Bayar, 3 Ağustos'ta 3. kattan toprak zemine düştü. Sağlık ekipleri Bayar'ı, Bucak Devlet Hastanesi'ne kaldırdı ancak yaralı işçi hayatını kaybetti.

Safranbolu Karit Sanayi Sitesi'nde ise 3 Ağustos'ta mobilya fabrikasında çıkan yangında bir işçi ağır yaralandı. Yaralı işçi Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne sevk edildi.

İzmir-Çanakkale Otoyolu'nun Koyundere mevkinde yapımı devam eden viyadük inşaatında 4 Ağustos'ta beton dökülmesi sırasında çelik konstrüksiyon iskele yıkıldı ve göçük altında kalan 4 işçi yaşamını yitirdi.

Saatler süren çalışmaların ardından bir işçinin cansız bedenine ulaşıldı. 3 işçinin bulunabilmesi için arama çalışmaları devam ederken saat 21.00 sıralarında bir işçi daha enkaz altından cansız olarak çıkarıldı.

İlerleyen saatlerde iki işçinin daha cansız bedenine ulaşıldı.

Malatya'da 4 Ağustos'ta Malatya 2. Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan bir fabrikada gaz sıkışması sonucunda yaşanan patlamada yaralanan Hakan Elvermez adlı işçi yaşamını yitirdi.

Fabrikadaki patlamanın ardından ağır yaralanan ve İnönü Üniversitesi Turgut Özal Tıp Merkezi'nde tedavi altına alınan Elvermez, tüm müdahalelere rağmen hayatını kaybetti.

Eryılmaz, 5 Ağustos'ta Şehir Mezarlığı'nda toprağa verildi.

DEV TEKSTİL: İşçilerin katili taşeron cumhuriyetidir!

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) İzmir Temsilciliği, 4 Ağustos'ta İzmir-Çanakkale otoyolunda gerçekleşen iş cinayeti ile ilgili açıklama yaptı.

İş güvenliği önlemleri alınmadığı için işçilerin katledildiği belirtilen açıklamada, katilin taşeron cumhuriyeti olduğu vurgulandı.

DEV TEKSTİL İzmir Temsilciliği'nin açıklaması şöyle:

"İş güvenliği önlemleri alınmadığı için işçiler iş kazalarında katlediliyor!

Menemen ilçesine bağlı eski beldelerden Koyundere'de Gazi Mahallesi yakınındaki İzmir-Çanakkale Otoyolu viyadük inşaatında dün öğle saatlerinde beton dökülmesi sırasında, çelik konstrüksiyon iskelelerin yıkılması sonucu 7 işçi yaralanırken 4 işçi iş kazasında katledildi.

Sermayenin daha fazla kâr hırsı uğruna işçilerin çalışma güvenliği önlemleri alınmadığı için patronların kasasına işçilerin kanlarıyla dolarlar dolmaya devam ediyor. Sermaye devletinin temsilcisi AKP iktidarı emperyalistlerin çıkarları uğruna dışarda başta Suriye olmak üzere Ortadoğu halklarının katledilmesi için taşeronluğa soyunurken 'İŞİD çetelerini besleyip silah yardımı yaparak başta Kürt halkı olmak üzere emekçi halkların katledilmesinin tetikçiliğini yapan AKP iktidarı' içerde de işçi ve emekçileri iş güvencesiz, kölece çalışma ve yaşam koşullarında sınır tanımayan yasalarla katlediyor. 2014 yılında 1886 işçi iş cinayetlerinde katledilirken 2015 yılının ilk yedi ayında ise en az 971 işçi katledildi. Bu rakamlar bir savaş ortamında ancak bu kadar insanın ölebileceğini göstermektedir.

Kapitalist sömürü düzeni devam ettiği sürece, biz işçi ve emekçiler kendi geleceğimizi ellerimize almak için birleşik mücadele hattı örmedikimiz sürece bir avuç asalak patronlar sınıfı bizlerin kanları üzerinden kârlarına kâr katmaya devam edecek. Menemen'de yaşanan işçi cinayetinde yine daha öncekilerin tekrarı olarak güvenlik önlemleri alınmadığı için 4 işçi katledildi. Tüm işçi ve emekçileri işçi katliamlarına karşı, bizleri açlığa, yoksulluğa mahkum eden bu sömürü düzenine ve temsilcilerine karşı örgütlü mücadeleden başka şansımızın olmadığını bir kez daha söylüyoruz ve mücadeleye çağırıyoruz.

İşçilerin katili taşeronlaştırmayı yasallaştıran taşeron cumhuriyetidir.

Katliamların hesabını işçi ve emekçiler soracak! İşçi katliamların sorumlusu sermaye devleti ve sözcüsü AKP iktidarıdır.

**Devrimci Tekstil İşçileri
Sendikası
(DEV TEKSTİL)
İzmir Temsilciliği
5 Ağustos 2015"**

Temmuz ayında 166 işçi katledildi

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, 2015 Temmuz ayı iş cinayetleri raporunu açıkladı. Rapora göre, Temmuz ayında 166 işçi yaşamını yitirken, 2015 yılının ilk yedi ayında en az 971 işçi iş cinayetlerine kurban gitti.

Yedi ayda 971 işçi katledildi

Raporda yılın ilk yedi ayında yaşanan iş cinayetlerinin aylık bilançosu şöyle açıklandı: Ocak ayında en az 127 işçi, Şubat ayında en az 85 işçi, Mart ayında en az 139 işçi, Nisan ayında en az 134 işçi, Mayıs ayında ise en az 167 işçi, Haziran ayında ise en az 153 işçi, Temmuz ayında ise en az 166 işçi yaşamını yitirdi. Böylece 2015 yılının ilk yedi ayında iş cinayetlerinde en az 971 işçi can vermiş oldu.

"2012 yılından bugüne Temmuz ayında yaşanan iş cinayetlerine baktığımızda hiçbir önlem alınmadığı gerçeğini görüyoruz" ifadelerine yer verilen raporda, son dört yılın Temmuz ayı rakamları da yer aldı: 2012 yılının Temmuz ayında en az 110 işçi, 2013 yılının Temmuz ayında en az 120 işçi, 2014 yılının Temmuz ayında en az 130 işçi, 2015 yılının Temmuz ayında ise en az 166 işçi yaşamını yitirdi...

Raporda en çok iş cinayetinin yaşandığı sektörlerin tarım, inşaat ve taşımacılık olduğu belirtilirken bu üç sektörde Temmuz ayında en az 121 işçinin katledildiği belirtildi.

En fazla tarım sektöründe iş cinayeti yaşandı

Temmuz ayındaki iş cinayetlerinin sektörel dağılımı ise şu şekilde açıklandı: *Tarım, Orman işkolunda 60 emekçi; İnşaat, Yol işkolunda 37 işçi; Taşımacılık işkolunda 24 işçi; Madencilik işkolunda 8 işçi; Ticaret, Büro, Eğitim, Sinema işkolunda 8 emekçi; Gıda, Şeker işkolunda 4 işçi; Petro-Kimya, Lastik işkolunda 4 işçi; Enerji işkolunda 4 işçi; Metal işkolunda 3 işçi; Belediye,*

Genel İşler işkolunda 3 işçi; Tekstil, Deri işkolunda 2 işçi; Çimento, Toprak, Cam işkolunda 2 işçi; Gemi, Tersane, Deniz, Liman işkolunda 2 işçi; Konaklama, Eğlence işkolunda 2 işçi; Savunma, Güvenlik işkolunda 2 işçi; Çalıştığı işkolunu belirlemediğimiz/ öğrenemediğimiz 1 işçi can verdi."

Kadın işçi ölümleri yükseldi

Temmuz ayındaki iş cinayetlerinin en çok trafik-servis kazalarında, ezilme-göçük, düşme nedenlerinden dolayı yaşandığına dikkat çekildi. Ölen işçilerin 24'ünün kadın 142'sinin erkek olduğu belirtildi. Önceki aylara nazaran Temmuz ayında katledilen kadın işçilerin sayısındaki artış dikkat

çekerken ölen kadın işçilerin genelde tarım sektöründe çalıştığı ve servis kazalarında yaşamını yitirdiği de rapora yansdı.

Raporda çocuk işçilerin de iş cinayetlerinde katledilmeye devam ettiği yer aldı. Temmuz ayında 14 yaş altında 3 işçi, 15-17 yaş aralığında ise 5 işçi katledildi. En çok yaşamını yitirenler ise ilerleyen yaşlarına rağmen çalışmak zorunda kalan işçiler oldu. Temmuz ayında 51 yaş ve üstünde olan en az 45 işçi yaşamını yitirdi.

Yine ucuz işgücü olarak kurlsız bir şekilde çalıştırılan göçmen işçiler de iş cinayetlerinden nasibini alırken 4 göçmen işçi de yaşamını yitirdi.

En çok iş cinayetinin İzmir, İstanbul, Adana ve Antalya'da yaşandığı belirtildi.

Ermenek katliamı davasında 3. duruşma

Karaman'ın Ermenek İlçesi'nde 28 Ekim 2014'te 18 işçinin katledildiği maden katliamıyla ilgili 3'ü tutuklu 16 sanıklı davanın üçüncü duruşması 3-4 Ağustos'ta görüldü. Aralarında katliamdan kurtulan işçilerin de bulunduğu tanıkların dinlendiği duruşmada çavuş Mustafa Elibol, "Suyun patladığı yerde 15 metrelik bir baca vardı. O baca haritaya işlenmemiş. Kaza, eski bir ocağa çok yaklaşıldığından meydana geldi" dedi.

15 Haziran günü başlayan ve 3 gün süren ilk duruşmada hakkında tutuklama kararı çıkan Has Şekerler Madencilik Şirketi'nin daimi nezaretçisi maden mühendisi Yavuz Özsoy'un hala tutuklanmadığı ortaya çıktı.

'Kömür hep ıslaktı'

Kömürün hep ıslak olduğunu, çavuş ve

mühendislerin de bunu bildiğini ileri süren Mesut Öner ifadesinde, "Su, galerilere gelirdi. Son galerilerde sızıntı hep vardı. Çavuşlar da, mühendislerde bunları görüyordu, biliyordu" diye konuştu.

Avukatların, üretim haritası dışına çıkılıp açılan kaçak galerilerin, müfettişler tarafından denetim yapılmadan önce duvarla örülüp örülmediğini sorması üzerine Mesut Öner, "Evet her zaman örüyorduk" dedi.

'Kaza, eski ocağı yaklaşıldığından meydana geldi'

Katliam anında kurtulan çavuş Mustafa Elibol, kazanın eski ocağı çok yaklaşıldığından dolayı meydana geldiğini ileri sürdü. Elibol, "Suyun patladığı

yerde 15 metrelik bir baca vardı. O baca haritaya işlenmemiş. Kaza, eski bir ocağa çok yaklaşıldığından meydana geldi" diye konuştu.

Elibol, katliamdan yarım saat önce suyun patladığı yeri şefi ile konuştuklarını anlatırken, 'Bir şey yoktu. Mühendisimiz Yavuz bey bana 'Suyun geldiği yerden numune aldık, Karaman'a gönderdik, su içilebilir raporu geldi. Çalışmaya devam edebilirsiniz' demişti. Tahkimatların kırıldığı yerlerden nerdeyse 15 ton kömür alırdık. 15 direğin arkasında da 80 ton kömür vardı. Sondaj yoktu. 3 metrelik sondaj vardı. O da taşlar için kullanılıyordu" diye konuştu.

Diğer işçilerin ifadelerinde de aynı gerekçeler yer aldı.

4 Ağustos'ta da devam eden duruşmada dinlenen Mehmet Öndür, katliamda yaşamını yitiren şef Recep Çiloğlu'nu kömürü çıkarttıkları yerde gevşeme olduğu konusunda uyardığını ancak onun "Ohh ohh bol bol kömür geliyor, çalışın çalışın" diye talimat verdiğini belirtti. Ayrıca tanık ifadelerinde kaçış bacalarının da olmadığı ortaya çıktı.

TOMİS: Kıyımı durdurmak için birlik olalım

Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) Kurucular Kurulu, fabrikalarda MESS ve Türk Metal işbirliğinde hayata geçen işçi kıyımlarına karşı "birlik olma" çağrısı yaptı. "Omuz omuza verin, verelim. Bu kıyımı durduralım. Nerede bir işçi arkadaşımız atılıyorsa yanında olalım!" diyen TOMİS'in açıklaması şu şekilde:

"İşçi kıyımını durdurmak için herkesi birlik olmaya çağırıyoruz"

Gelen bilgilere göre pek çok fabrikada kıyım yaşanıyor. İçerisinde TOMİS çalışanlarının da olduğu işçi arkadaşlarımızı keyfi sebeplerle işten atılıyor. Anlaşıyor ki birliğimizi ve beraberliğimizi tam kurmadan MESS, metal işçisinin işini bitirmeye, mücadeleyle elde ettiği kazanımları ortadan kaldırmaya, cebinden para çıkmaması için çalışıyor. İntikam almak, metal işçisini dağıtıp kölelik sistemini yeniden kurmak istiyor.

Bu büyük kıyım karşısında birliğimizi kurmamız şart. Malesef bazı fabrikalarda çeşitli oyunlarla insanların kafalarını karıştırıp bölüp parçalamaya

çalıştılar, bazı yerlerde başarılı da oldular. TOMİS olarak bizim derdimiz üye yazıp aidat toplamak değil. Biz metal işçisinin bir bütün olarak, MESS karşısında güçlü olmasını istiyoruz. Haklarını kazanmasını, mutlu ve huzurlu olmasını istiyoruz. Sadece kendimizi değil bütün metal ve otomotiv işçisini düşünüyoruz.

Bunun için her yerde acil olarak birleşmeye çağırıyoruz.

Bu kıyımı durduralım. Şu bu sendika yok, Hıranlılar var.

Bu kıyım karşı hep birlikte mücadele edelim diyoruz.

Hep birlikte, bir ve bütün olarak, tıpkı Mayıs ayında olduğu gibi davranalım istiyoruz.

TOMİS olarak biz her bir canımızın arkasındayız. Kendi canımıza dokunmuş gibi hissediyoruz. Bunun için BİRLİK-BİRLİK-BİRLİK diyoruz.

Haydi işçi kardeşler, kafanızdaki tüm soru işaretleri, tüm kaygıları atın. Omuz omuza verin, verelim.

Bu kıyımı durduralım. Nerede bir işçi arkadaşımız atılıyorsa yanında olalım.

TOMİS Kurucular Kurulu"

B/S/H'ta işten atılan işçiler eylem yaptı

Çerkezköy'de kurulu B/S/H Ev Aletleri Sanayi'de Türk Metal'den kurtulmak istedikleri için işten atılan işçiler 5 Ağustos'ta fabrika önünde eylem yaptılar.

Patron-Türk Metal işbirliğiyle gerçekleşen işten atma saldırısına karşı direniş bayrağını yükselterek metal işçilerinin çaresiz olmadığını gösteren B/S/H işçileri, fabrikanın önünde basın açıklaması yaptı.

"B/S/H'tan tazminatsız atıldık. Türk Metal sahiplenmedi. İşimizi geri istiyoruz" yazılı pankart açan işçiler "Patron-TM istedi işten çıkarıldık", "İşten atılmalar durdurulsun", "Susma haykır TM'ye hayır" ve "Yaşasın metal işçilerinin birliği" şiarlı dövizler taşıdılar.

Fabrika önündeki işçiler, gelen servisleri "Satılmış sendika istemiyoruz!" sloganı ile karşılarken, Türk Metal'in İstanbul, Ankara ve Trakya'dan adamlarını getirerek fabrikaya konuşlandığı öğrenildi.

Çevik kuvvet polisleri de fabrika önünde konuşlandırıldı.

İşten atılan işçiler, vardiya çıkışını bekledikten sonra fabrika önünde basın açıklaması yaptılar.

Açıklamada, haklarını aradıkları için bayram arifesinde işten atıldıkları belirtilirken, Türk Metal çetesinin işten atılan işçileri sahiplenmediği, çünkü çıkışların altında kendi imzası olduğu vurgulandı.

"Atılan işçi arkadaşların onurudur, onuruna sahip çık, yoksa sıra sana elbette gelecek. Türk Metal'den istifa et, insanı köleleştiren bu zihniyetten kurtul" ifadelerinin kullanıldığı açıklamada "Metal fırtına artık Trakya'da esmelidir" denildi.

Basın açıklamasının ardından işçiler fabrikanın önünden ayrıldı.

Direnişin sesini Kartal'a taşıdılar

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Arçelik LG işçileri, Türk Metal'den istifa ettikleri için tazminatsız bir şekilde işten atılma saldırısı ile polisin baskı ve zoruna karşı Kartal'da 1 Ağustos'ta basın açıklaması yaptı.

Fabrika önündeki direnişlerini sürdüren işçiler Kartal Meydanı'nda iş kıyafetleriyle bir araya gelerek bildiri dağıtımlarıyla Türk Metal çetesini teşhir etti.

İşten atılan işçi sayısının 168 olduğunu bildirerek fabrika önünde süren direnişleriyle dayanışma çağrısı yapıldı.

Meydanda sürekli ajitasyon konuşmalarıyla bildiri dağıtımlarını sürdüren işçiler eylemlerinin farklı yerlerde devam edeceklerini dile getirdiler. Kartal'ın ardından Kadıköy'de de eylem yapacaklarını söyleyen işçiler iletişim numaralarını bırakarak destek çağrısında bulundular.

Metal İşçileri Birliği de Arçelik LG işçilerine destek olarak bildiri dağıtımına eşlik etti.

Arçelik LG işçilerinin irtibat numarası: 0 539 851 45 05

Kızıl Bayrak / Kartal

TKG Otomotiv'de üretim durdu

TKG Otomotiv işçileri söz verilen ücret zamlarının gerçekleştirilmemesi karşısında 31 Temmuz'da üç fabrikada da üretimi durdurarak eylem yaptı.

Bursa'da 2, Sakarya'da ise 1 fabrikası bulunan TKG Otomotiv'de çalışan işçiler Türk Metal çetesinden istifa ederek birlikteliğini sağlamış ve zam sözü almıştı.

Türk Metal çetesinin temsilcileri hariç bütün işçilerin istifa ettiği fabrikalarda verilen zam sözünün tutulmaması karşısında işçiler üretimi durdurdu.

Her üç fabrikada da üretimi durduran işçiler fabrika içinde bekleyişlerini gün boyu sürdürdü.

Hema'da protokolün uygulanması için eylem

Hattat Holding'e bağlı Hema AŞ'de patron, geçtiğimiz ay yapılan fiili grevin ardından aylardır vermediği 2 asgari ücret hakkını, bir kez daha yerine getirmedi. Gasp edilen ücretlerin yanı sıra Hema patronunun yeraltında çalışan 147 işçinin yerlerini değiştirmek istemesi, işçiler tarafından tepkiyle karşılandı.

Patronun geçen ay imzalanan protokole uymasını isteyen işçiler, 4 Ağustos'ta bir kez daha üretimi durdurarak eyleme başladı.

Tarlaağzı, Kazpınarı ve Amasra kuyularındaki işçiler çalışmayarak haklarını isterken Çinli işçilerin üretime devam ettiği belirtildi.

İşçilerin eylemleri sonucunda geri adım atan şirket, ilerleyen saatlerde bu ay gasp edilen ücretleri ödedi. Ancak işçiler, şirketin verdiği kırıntıya karşın işyerindeki baskıların durması ve geçtiğimiz aylarda gasp edilen ücretlerin de ödenmesi için eyleme devam etti.

Kandilli'de ise bazı işçilerin hesaplarına ücretlerin yatırılmadığı bilgisi verildi. Kandilli'de çalışan işçilerin daha önce de bayram ikramiyeleri eksik yatırılmıştı.

İşçilere zorla kağıt imzalatılmaya çalışıldı

İki haftadır şirketin işçilerin yerini değiştirerek yerlerine Çinli taşeron işçiler getirmesine sessiz kalan

GMİS de tabandan gelen baskı sonucunda eyleme destek verdi. Konuyla ilgili açıklama yapan GMİS Amasra Şube Başkanı Ertan Kaya işçilerin yer üstüne alınmak istendiklerini ve zorla kağıt imzalatılmaya çalışıldığını söyledi.

İşletme müdürü teşhir edildi

Diğer yandan Yeraltından Sesler Platformu ise kendilerini tehdit eden ve Hema'da keyfi bir şekilde işçi düşmanlığı yapan Amasra Hema İşletme Müdürü Selim Şenkal'i teşhir etti.

Kendilerine yaptığı tehdit ve takip ettirmeler başta olmak üzere Şenkal'in kirli icraatlarını ortaya seran Yeraltından Sesler, işçilerin gasp edilen paralarının keyfi biçimde harcandığına dikkat çekti.

Akşam saat 20.00 sularında GMİS bürokratları her zamanki uğursuz rollerini oynayarak "eylemi bitiyoruz" açıklaması yaptı.

Sendikanın kararı bazı işçiler tarafından tepkiyle karşılandı ve bir grup işçi eylemi sürdürme kararı olsa da bir saat sonra eylem sonlandırıldı.

İşçiler arasında kendilerini bir kez daha yarı yolda bırakan sendikadan istifa etme yönündeki eğilimlerin arttığı bildirildi.

TTK'da anlaşma sağlandı

Türkiye Taşkömürü Kurumu'nda (TTK) çalışan Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) üyesi maden işçilerini kapsayan 26. Dönem Toplu İş Sözleşmesi'nde anlaşmaya varıldı.

Kamu İşletmeleri İşverenleri Sendikası (Kamu-İş) binasında 31 Temmuz'da gerçekleştirilen toplantıda GMİS genel merkez yöneticileri, şube başkanları, GMİS ve TTK Toplu İş Sözleşmesi Komisyonu üyeleri ile Kamu-İş uzmanlarının katıldığı belirtildi.

1 Ocak 2015 ile 31 Aralık 2016 tarihleri arasında geçerli olacak 82 maddelik sözleşme görüşmeleri sonucunda Hükümet ile Türk-İş arasında imzalanan Kamu Kesimi Toplu İş Sözleşmeleri Çerçeve Protokolü'ne bağlı kalınarak ücret zammı yapıldığı bildirildi. Sözleşmede yasal düzenlemeyle tanınan

"yeraltı maden işçilerine 48 saat tatil" uygulamasının da yer aldığı ifade edildi.

Sözleşmenin ayrıntılarına ilişkin bilgi verilmezken sözleşmenin önümüzdeki günlerde yapılan törende imzaların atılmasıyla resmîyet kazanacağı ve ayrıntıların da o zaman açıklanacağı ifade edildi.

Toplu sözleşme görüşmeleri kapsamında 21 Haziran'da yine Ankara'da gerçekleştirilen toplantıda Kamu-İş'in dayatmaları sonucunda görüşmeler uyuşmazlıkla sonuçlanmıştı. Kamu-İş özellikle yasal hak olmasına rağmen 48 saat hafta tatili hakkını gasp etmek istemiş ve maden işçileri buna tepki göstermişti.

Tıkanan maddeler ise şunlardı: 19- İş ve işyeri değişimleri, 33- Çalışmakta olduğu işi yapamaz olan işçiler, 50- Ücretler, 51- Giriş ücretleri, 58, Prim ve muhtelif ücretler, 62- Sosyal ödemeler, 64- Hafta tatili, 82- Sözleşme ekleri, 83- Sözleşme yürürlük süreleri.

GMİS maden işçisini kandırmıştır!

**Oyunlarını boşa düşürelim!
Gerçek haklarımızı isteyelim!**

"Soma'da katledilen madenciler sayesinde çıkarılan yasayı TİS görüşmelerinde kurtarmak marifet değildir! Marifet çerçeve protokolünü yırtıp madencinin hakkını alması ve TTK kurumunda çalışan başta gruplu ve KPSS'li işçiler olmak üzere tüm madencilerin gerçek hakkını almasını sağlamaktadır!

Yaklaşık 1 ay önce TİS görüşmeleri tıkanı. GMİS bürokratları bu 1 aylık sürede hiçbir şubede açıklamalar yapmadı. Fakat görüyoruz ki "olumlu" bir gelişme olduğunda internet başından kalkmıyor bürokrat takımı. Onlara göre olumlu olanlar kanunen kazanılmış bir hak ve kömürün daha fazla verilmesi. TİS tıkanmadan önce yaptığımız açıklamada bu oyunların oynanacağını defalarca kez söylemiştik. Çerçeve protokolündeki ücretleri kabul edip, maden işçilerini 'cumartesiye kurtardık' diyerek avutacaklardı. Günümüzde ise dediklerimiz bir bir çıkmaktadır.

'Sözünü tutmayan adam ŞEREFİSİZDİR'...

Çerçeve protokolünün imzalanmasının ardından TTK kurumuna KPSS ile giriş yapan işçilerle beraber birçok maden işçisi GMİS'e tepkisini göstermişti. Madencilerin ısrarı sonucu kürsüye çıkıp açıklama yapan GMİS Başkan Yardımcısı İsa Mutlu şunları söylemişti:

"Çerçeve protokolünü imzaladığımız, TİS'te de bu rakamların geçeceğini kesinleştirmez. Maden işçisi hangi rakamı istiyorsa bu yolda mücadele ederiz, Gerekirse tekrar Ankara yollarına düşeriz. Bu konuda sizlere söz veriyoruz. Sözünü tutmayan adam ŞEREFİSİZDİR"

Bu sözlere o salonda bulunan tüm maden işçileri şahittir.

Şimdi gelelim asıl sonuca. Çerçeve protokolü imzalandı ve ardından o rakamlar hiç konuşulmadı ve sendika tarafından dile getirilmedi. Ortaya atılan 'Cumartesi' mevzusu ile dediğimiz gibi ücret konusunun üstünü kapattılar.

Ne gruplu işçilere verilen sözler ne de KPSS'li işçilere verilen sözler tutuldu.

"Birliğimizi kuralım!"

Biz en başından beri söylediğimiz sözleri tutuyoruz! Maden işçisine kabul ettirilmeye çalışılan bu TİS'i tanımıyoruz!

Ya siz GMİS bürokratları? Sizler seçimlerden önce ve sonra verdiğiniz sözleri tutacak mısınız? Maden işçisinin sesine kulak verip bu çerçeve protokolünü yırtıp daha iyi koşullarda TİS imzalanacak mı? Tutabilecek misiniz 'Ankara'ya yürürüz tekrar' sözünü?

Buradan da tüm maden işçilerine sesleniyoruz! GMİS'in göz boyama oyunlarını boşa düşürelim! Gerçek haklarımızı isteyelim, çocuğumuz ve geleceğimiz için daha iyi şartlarda bir TİS imzalanması için birliğimizi kuralım!"

Yeraltından Sesler

ABD, sermaye devleti ve Barzani

Kirli ittifak kirli sonuçlar üretiyor

Tayyip Erdoğan'ın mutlak haimiyetindeki dinci-gerici AKP ve sömürgeci Türk sermaye devleti çoktandır kendisinin sonunu getirebilecek bir kanlı, karanlık ve kirli savaşa hazırlanıyordu. Fakat, bazı pürüzleri halletmesi gerekiyordu. En büyük pürüz bir süredir sorunlu hale gelen efendisi ABD ile ilişkiler alanında yaşanıyordu. AKP gericiliği ve Erdoğan'ın devletin karanlık ofislerinde hazırladığı kirli savaş planı, topyekûn bir savaş planıydı. Sivri ucu Kürt halkına dönük bu kanlı ve kirli savaş, hem içerde ve hem de bölgeye dönük, somut olarak da Rojava'ya dönük, ama en çok PKK'nin Kandil'deki merkezi üzerinde yoğunlatılmış bir savaş olacaktı. Bu ise öncelikle ve özellikle ABD'nin izni ve onayı olmaksızın mümkün değildi. Öyle ya, ABD uzakta değildi, tam da sözü edilen alandıydı.

ABD'nin dayattığı İncirlik hava üssü ile ilgili anlaşmayı kabul etti. Böylece, her dönem bölgeye dönük emperyalist müdahale için kullanılan İncirlik hava üssü, bir de "İŞİD'e karşı savaş" yalanı ile ABD'ye tahsis edilmiş oldu. Nihayet pürüzler giderilmişti. Sermaye devleti bir kez daha efendisine biat etmiş, sadakatini kanıtlamıştı.

Sermaye devleti bu anlaşma ile aynı zamanda İŞİD'e karşı mücadele yalanı ile kurulan ABD ve öncülüğündeki gerici emperyalist koalisyonda yer almayı da tahahhüt etmişti. Buna karşılık efendisinden Kürt hareketine yönelik içerde ve bölgede topyekûn saldırı için izin alabilirdi. Destek talebinde bulundu. ABD izni de verdi, destek vaadinde de bulundu.

ABD'den gerekli izni koparan Türk sermaye devleti vakit geçirmeksizin harekete geçti. Esası Kürt hareketi ve halkına dönük olan, ancak; Türkiye'nin emekçi halkları, ilerici-devrimci güçleri ve bölgenin kardeş halklarına dönük dizginlerinden boşalmış topyekûn bir savaş başlattı.

İçerde ve dışarda eşzamanlı biçimde başlatılan, içerde polis ordusu ve itten kopuktan oluşturulan özel timlerle, sınırda ve ötesinde ise işgalci Türk ordusunun ağır silahlarla donatılmış seçme birlikleri ve F16 savaş uçakları ile yürütülen bu savaş; Zergelê katliamı örneğindeki gibi kitlesel katliamlar üreterek devam ediyor.

Kirli ittifakın bir ucunda da Barzani durmaktadır

Sermaye devletine bu konuda izni veren, destek sunan elbetteki ABD'dir. Nerede, nasıl ve ne zaman duracağı belli olmayan bu kanlı savaş ABD ile sermaye devletinin tümüyle kanlı ve kirli ittifakın ürünüdür. Fakat dahası da var.

Bu kirli ittifakın bir köşesinde de Güney Kürdistan Federe Kürt Yönetimi'nin başkanı Mesut Barzani durmaktadır. O da, kirli savaşın planlandığı ofislerde samimiyet sınavına tabi tutulmuştu. Barzani kendisinden bekleneni yaptı. Başından itibaren Türkiye'de, bölgede ve dünyada gündemin ön sıralarına oturan, her yerde flaş bir haber olarak verilen, çeşitli tepkilere neden olan ve Zergelê'nin

bombalanması sırasında kitlesel katliamlar boyutuna varan kanlı savaşa karşı tepkisi ve yaptığı açıklamalar, işbirlikçisi olduğu ABD'nin açıklamaları ile örtüşüyordu ve bölgedeki en büyük dostu Tayyip Erdoğan ve Türk sermaye devletinin istediği biçimdeydi.

Güney Kürdistan'lı diğer güçler, Celal Talabani'nin KYB'si, özellikle de Goran Hareketi, sermaye devletinin savaşına ve katliamlarına çok sert tepkiler verdiler. Sivil hedefleri de kapsayan Kandil'e dönük hava operasyonlarının derhal durdurulması çağrısı yaptılar. Bu bir yana, Irak Merkezi Hükümeti, Parlamento Dış İlişkiler Komitesi üyesi Musena Emin aracılığıyla daha sert bir protestoda bulundu, "Sessiz kalanlar da suçludur" diyerek, emperyalist çevreleri de suçladı.

Barzani'ye gelince, uluslararası diplomasının yılan dilini o da kullandı. Önce usulen ve en alt tonda sermaye devletinin katliamını kınadı, ama ardından PKK'yi suçladı. PKK olmasa bu saldırıların yapılmayacağını dile getirdi. Bununla da yetinmedi, PKK'nin silahlı güçlerini alarak Güney Kürdistan'ı terketmesini istedi. Barzani bunu ilk kez yapıyor değil, ve bu utanç verici tutuma hiç ama hiç şaşırılmamak gerekir.

Dünden bugüne Barzani hareketi ve utanç verici pratiği

Her şeyden önce Barzani hareketi feodal-burjuva önderlikli bir harekettir. Kendi halkının gücüne yaslanmamak, şu ya da bu devlete sırtını dayamak, emperyalistlerin vesayetine güvenmek, bu hareketin temel karakteridir. Her daim buna uygun davranmıştır. Örneğin, daha önceleri ABD ve İran'la ilişkilidir. İran Şahı Rıza Pehlivi ile dostturlar. Bunun zorunlu icabı olarak her zaman ABD ve İran'ın yanında saf tutup, karşıt kutuptaki kardeş Kürt parti ve örgütlerine karşı savaşmışlardır. Şimdi bu açıdan durum değişmiştir. Efendi yine ABD'dir, ancak bu kez İran'ın yerinde sömürgeci Türk sermaye devleti bulunmaktadır. Ve bu kez de Barzani'nin karşısında PKK durmaktadır.

Koşullar bazı bakımlardan değişmiştir. Aktörler yer değiştirmiştir. Bu kez farklı güçlerin çıkarları çatışmaktadır, buna uygun tercihler sözkonusudur. Fakat Barzani hareketi ve KDP'nin çizgisi ve politikaları değişmemiştir. Hala aynı duruşun içindedir, aynı icraatları sergilemektedir.

Barzani başından itibaren PKK ile hep mesafeli olmuştur. Bir alt sınıf hareketi olması nedeniyle PKK'yi her zaman kendi çıkarları ve elbetteki işbirlikçisi olduğu emperyalistlerin çıkarları için bir tehlike olarak görmüştür. Feodal-burjuva önderlikli Barzani hareketi, emekçi sınıflara dayanan Kürt hareketini, yani PKK'yi kendi sonlarının bir işareti olarak algılamıştır. Haliyle buna göre davranmıştır. Öyle ki, dönem dönem yaşanan barış ve bahar günleri dışta tutulursa, PKK'ye içten içe, düşmanca davranmış, bunu fiili saldırılara varırmıştır. PKK'nin Güney'e ve Suriye'ye ilk çıkış döneminde PKK kadrolarıyla yaşanan gerilimler, PKK'nin önderlik düzeyindeki seçkin kadrolarından Mehmet Karasungur olayı, 1995 yılında Celal Talabani'nin güçleri ile birlikte PKK'ye karşı yürütülen, yüzlerce PKK mensubunun yaşamına mal olan Güney savaşı bu durumun akla gelen bir kaç örneğidir. Ha keza Şemdin Sakık'ın sermaye devletine teslim edilmesinin arkasında da Barzani durmaktadır. Şemdin Sakık'ın bu konuda gönüllü olması bu gerçeği değiştirmez.

Yakın dönemden örnekler de var. İŞİD çeteleri önce Musul'u işgal ettiler. Ardından da Şengal'e saldırdılar. Ne merkezi hükümetin askerleri ne de Barzani'nin peşmergeleri ortada yoktu. Utanç verici biçimde sıvıştılar. İŞİD canileri binlerce Ezidiyi katletti. Binlercesini dağlara sürdü. Kadınlara tecavüz edildi, pazarlarda çetecilere satıldı. Ezidilerin imdadına ise PKK gerillaları koştu. Sonuç artık biliniyor.

Bu gelişmenin ardından ABD'nin telkini ile Barzani yine PKK gerillasının müdahalesi ile İŞİD'den arındırılan Mahmur kampını ziyaret etti. Politika icabı ve yanılısına yaratmak amaçlı bu ziyaret vesilesiyle alandaki PKK mensupları ile görüştü. Onları kutladı, kardeşlik mesajları verdi. Bu olay Kürt cephesinde genel bir iyimserlikle yorumlandı. Kalıcı ve içtenlikli bir tutumun ifadesi olarak nitelendi. Bunun böyle olmadığını Zergelê katliamı ile bir kez daha gördük.

Barzani kendi sınıfsal niteliğine uygun olarak politika yapmaya, bunun ürünü ve ifadesi icraatlarda bulunmaya devam ediyor. Gerçek budur. Barzani'nin utanç verici icraatları sermaye devleti ile girdiği kirli ilişkilerin ürünüdür. PKK ve emekçilere olan düşmanlığı onları bir araya getirmiştir. Sonuçta ikisi de ABD'nin işbirlikçisidirler. Barzani'nin bugünkü tutumuna bu nedenle şaşmamak gerekir. Ondan başka bir tutum beklemek, olsa olsa "Kürt olsun da ne olursa olsun,

bize efendi olacaksa Kürt olsun, sömürecese Kürt burjuvazisi sömürsün, Kürt feodaller, başımızda olsun" diyen, sınıf bakış açısıyla hiç işi olmayan ve olmamış, Kürt burjuva milliyetçilerinin işidir.

ABD, İran ve Türk sermaye devletinin Barzani ile ilişkileri ve sonuçları

Güneyli Kürtlerin ABD, İran ve sermaye devleti ile girdiği ilişkilerin, en başta Güney'deki Kürt halkı olmak üzere, zora dayalı biçimde dört sömürgeci devlet içinde yaşamaya mahkum edilmiş olan tüm bir Kürt halkına hiçbir hayırlı sonucu olmamıştır, tam tersine sadece ve sadece büyük acı ve yıkımlar üretmiştir.

Örneğin, 1970'lerin başında KDP önderliğinde Güneyli Kürtler Saddam'a karşı ayaklandılar. ABD ve İran ilk önce Barzani'yi destekledi. Ancak daha sonra dönemin ABD Dışişleri Bakanı H. Kissinger İran ile Irak'ı barıştırdı. İran Kürtleri yüzüstü bıraktı. 200 bine yakın Kürt katledildi. Hikaye trajiktir, Molla Mustafa Barzani bunca hizmete karşılık kendilerine verilen savaş meydanlarında çırılçıplak ortada bırakılmak olduğunu dile getirdi. Yaşamını yitirmeden kısa bir süre önce, acı içinde şu veciz sözleri sarfetti: "Bir kilo adalet, bin kilo petrolden ağır geldi."

Benzeri bir vaka da sonrasında yaşandı. Irak-İran savaşı sırasında ABD Kürtlere ayaklanma çağrısı yaptı. Barzani ve Talabani onca deneyime rağmen ABD'nin dediğini yaptılar, ayaklandılar. Heyhat, ABD yine yardıma gelmedi. Kürtler, bir kez daha Saddam'ın toplarının ve kimyasal gazlarının hedefi oldular. Halepçe'de atılan hardal gazı ile 5 bin Kürt katledildi.

Bitmedi, dahası var. IŞİD belası ABD, Batılı diğer emperyalistler ve Barzani'nin şimdiki kardeş partisi ve onun lideri Tayyip Erdoğan'ın eseridir. Bu ölüm makinesi Şengal halkını biçerken de ABD ortalıkta yoktu. IŞİD'in Kobanê'yi işgal girişiminde de aynı tutum sergilendi. Hüsrana uğradılar. Ama deneyimliydimler, Şengal'deki gibi yine sonradan geldiler ve yine havadan yiyecek paketi atarak zevahiri kurtardılar. Türk sermaye devleti ise her iki olayı da seyretti. Kürtlerin büyük yenilgisini bekledi. Fakat IŞİD'le birlikte kendileri büyük bir yenilgi aldılar.

Kıssadan hisse

Barzani yine aynı güçlerle kirli ilişkiler içindedir. Yine onlara güvenmektedir. Yine "kardeşlerim" dediği Kuzey, Doğu ve Batı'daki Kürtlerle karşı karşıya gelmektedir. Gün oluyor Rojava'ya ambargo uyguluyor, geçmesinler diye hendekler kazıyor, sınır kapılarını kapatıyor, gün oluyor PYD temsilcilerine, en başta da Salih Müslim'e pasaport vermiyor. Kendisini, kendi çizgisini dayatıyor. Şimdi de, PKK'ye "Güney'i terket" çağrısı yapıyor.

Emperyalizm ve Kürtleri zora dayalı olarak bünyesinde tutan sömürgeci devletler, bölgedeki işçi sınıfı ile kardeş emekçi halkların birleşik mücadelesi ile gerçekleşecek bir devrimle yıkılmadıkça bu durum devam edecektir. Ve nihayet, bu devrim kesinlikle Kürt burjuvazisine karşı da olmalıdır. Kürt halkının başına bela olan "Birakuji"* ve "Caş"*** geleneğine ve ihanetlere kalıcı biçimde ancak bu devrimle son verilebilir. Sınıfsal körlüğe artık son verilmelidir. Bu en çok Kürt halkının yakıcı ihtiyacıdır.

*Birakuji Kürtçe'de kardeş katili anlamına gelir.

Bu tanım aynı zamanda '90'ların ortasında Güney Kürdistan'da yaşanan Kürt İç Savaşı için de kullanılır.

**Caş, Kürt siyasi literatüründe işbirlikçi, korucu, hain manasında kullanılır.

ABD ile Türkiye arasında 'YPG' pazarlığı

Türk sermaye devletinin Kürt halkına karşı yürüttüğü kirli savaşa destek çıkan ABD ile Ankara'daki işbirlikçileri arasında 'güvenli bölge' ilan edilmesi düşünülen bölgeye YPG'nin sokulmaması konusunda anlaşma sağlandığı iddia edildi. *Wall Street Journal*'da yer alan haberde Türkiye'nin bölgede daha çok Türkmen ve Arapların yaşadığı tezlerini sunduğu ABD'nin konu hakkında Türkiye'ye esneklik payı bulunan bir şekilde güvence sunduğu öne sürüldü. Haberde şu ifadeler yer aldı:

"ABD'li yetkililer Türkiye'ye söz konusu bölgenin güvenliğini YPG'ye bırakmayacakları konusunda güvence verdi ancak ihtiyacın artması halinde değerlendirmek üzere bir esneklik payı bırakılmasını da istedi."

ABD'nin Suriye'de IŞİD'e karşı savaşan YPG güçlerine destek olarak hava saldırıları yaptığı hatırlatılan haberde YPG'nin sahada IŞİD'e karşı etkili mücadeleyi veren grup olduğu belirtildi. ABD ve Türkiye'nin kurmayı planladığı güvenli bölgenin Fırat Nehri'nin batısında olacağını belirten gazete, YPG liderlerinin ABD önderliğindeki emperyalist koalisyon ve Suriye'deki "ılımlı muhaliflerle" işbirliği yapacakları sözünü verdiğini ancak Fırat'ın batısına geçmeme taahhüdünde bulunmadıklarını ifade ediyor.

Beyaz Saray: Bir parametre belirlenmedi

İddialarla ilgili ABD'den yapılan resmi açıklamada ise konunun netlik kazanmadığı ifade edildi. Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Konseyi Sözcüsü Alistair

Baskey, *WSJ*'nin haberine ilişkin şu ifadeleri kullandı:

"Sınırdan IŞİD'in temizlenmesine yönelik çabaların detayları üzerinde çalışmalar devam ediyor ve şu anda herhangi bir parametre belirlenmemiş durumda. Atılacak bir sonraki adım noktasında Türk partnerlerimizle çalışıyoruz ve daha fazla operasyonel ayrıntı paylaşamayız.

Koalisyonun, Suriye'nin kuzeyindeki bölgeden IŞİD'in sürülmesi için Suriyeli Kürtleri, Arapları ve Türkmenleri kapsayan IŞİD karşıtı güçlerin çabalarını desteklemeyi sürdüreceğini açıkça ifade ettik."

Baskey, emperyalist koalisyonun yaklaşık 2 bin 200 hava saldırısıyla desteklediği, IŞİD ile savaşan güçlerin, ülkenin kuzeyinde 5 bin 400 kilometrekare alanı örgütün elinden geri aldığını belirtti.

Pentagon: İncirlik'i kullanıyoruz

Öte yandan Savunma Bakanlığı Pentagon Sözcüsü Yüzbaşı Jeff Davis, ABD ordusunun Suriyeli muhaliflere verdiği desteği arttırdığını kaydederek, İncirlik Üssü'nden Suriye'ye silahlı insansız hava araçlarının kalktığını söyledi. ABD'nin "muhalifleri", Esad hükümetinin de aralarında bulunduğu güçlerden gelebilecek saldırılara karşı koruyacağını belirten Davis, yakında bu tür bir saldırının başlayabileceğini kaydetti. Davis, ayrıca eğitim-donat programı kapsamında oluşturulan güce destek için El Nusra'yı hedef alan saldırılar gerçekleştirdiklerini belirtti.

AKP destekli çetelerden Efrîn'de savaş ilanı

Türk sermaye devletinin Kuzey ve Güney Kürdistan'da PKK mevzilerine gerçekleştirdiği saldırılarla eş zamanlı olarak Rojava'da da cihatçı çeteler harekete geçti ve Efrîn'e saldırmaya başladı. Demokratik Birlik Partisi'nin (PYD) yönetiminde bulunan Efrîn kantonunda YPG ile El Kaide'nin Suriye kolu olan El Nusra çeteleri arasında çatışmalar devam ederken 4 cihatçı örgüt daha El Nusra ile birlikte YPG'ye savaş ilanı etti.

El Nusra ile birlikte ortak bir yazılı açıklama yapan çetelerin yine kurucusu eski bir El Kaide yöneticisi olan Ahrar'uş Şam, Feylak Eş Şam, Fecr Er Şam, Suvar Eş Şam'dan oluştuğu ifade edildi. AKP destekli

çeteler, savaş ilanına Efrîn güneyinde YPG'nin bazı tepelere hakim olmasını gerekçe gösterdi.

El Nusra çetelerinin kente giden yolları ele geçirmek için YPG güçlerine saldırılar düzenlediği belirtilirken kentin güneyi, güneydoğusu ve Azez-Efrîn arasında ise 5 cihatçı örgütle YPG arasında çatışmalar çıktı.

Konuyla ilgili konuşan Efrîn Kantonu Savunma Bakanı Abdo İbrahim, Şereva ve Cındires bölgesinde YPG ile El Nusra arasında şiddetli olmasa da zaman zaman çatışmalar yaşandığını söyledi. İbrahim, çatışmalar nedeniyle YPG'nin bölgeye takviye yaptığını da dile getirdi.

Emperyalizmin Mısır'ı: İçte 'istikrar', dışta bekçilik

Genç ve kalabalık nüfusu, jeo-stratejik konumu ve tarihsel rolü gereği Mısır, Ortadoğu'da hem bölge güçleri, hem de emperyalistlerin başlıca gündem konularından biri olmayı sürdürüyor. 90 milyon civarında nüfusu olan ülke, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'yı saran halk hareketleriyle birlikte eşine az rastlanır kitlesellikte eylemlere sahne oldu ve bu eylemlerin baskısı ile ülkede üç kez yönetim değişikliği yaşandı.

Emperyalistler ve gerici bölge güçlerinin her biri toplumsal çalkalanmalar içindeki ülkeyi kendi çıkarlarına uygun bir konuma sokmak istediler. Türkiye ve Katar, Müslüman Kardeşler iktidarına destek sunarken Suudi Arabistan düşman olarak gördüğü Müslüman Kardeşler'in iktidar koltuğundan inmesini alkışladı ve onu demir yumruğuyla ezen Sisi'ye desteklerini sundu.

ABD emperyalizmi ise daha ikircikli bir tavır içine girdi. ABD, İsrail'in ve Amerikan çıkarlarının güvenliği için stratejik bağlar içinde olduğu Mısır'da ordunun yönetimi ele geçirmesini 'darbe' olarak tanımlamadı, buna karşılık parlamenter sisteme bir an önce geri dönülmesi gerektiğini söyledi. ABD'den açıkça kendi iktidarına destek isteyen Sisi yönetimi ise Mübarek dönemini aratacak bir baskı rejimi kurmayı ve kendine muhalefet eden herkesi ezmeyi tercih etti. Ülkenin istikrarsızlığa sürüklenmesinden endişelenen ABD, sivil ölümlerini gerekçe göstererek verdiği askeri yardımı askıya aldı. Ancak bu tutumunu da bir süre sonra değiştirdi. Kendi çıkarları gereği istediği 'istikrar', parlamenter ve 'demokratik' bir maskeye bürünmemişti. Washington, aylar sonra Mısır'la olan tarihsel ve kirli işbirliğinin aynı şekilde sürdürülmesi kararı aldı.

Sistem Mısır'da 'istikrar' istiyor

'Güvenlik' meselesiyle bağlantılı olarak Mısır'daki toplumsal hareketliliğin bir patlamaya dönüşmesi de bahsi geçen güçlerin başlıca kaygı konusu oldu. Ülkedeki yoksul ve genç nüfus, dolayısıyla nereye gideceği belirsiz olan toplumsal hareketlilik sistem içinde tutulabilmeliydi. Siyasi krizin yanı sıra ekonomik bir çöküş, yeni ve daha büyük sınıfsal hesaplaşmaların önünü açabilecek potansiyellere sahipti ve hala da sahip. Bu nedenle Körfez ülkeleri ve emperyalist güçler, Mısır ekonomisinin ayakta tutulmasına özel önem gösteriyorlar ve geçtiğimiz aylarda olduğu gibi 'Mısır'ın Geleceği' başlıklı zirvelerde bu ülkeye yapılacak yatırımları, verilebilecek kredileri ele alıyorlar.

Bu ilgi ve alaka Mısır burjuvazisinin tarihsel işbirlikçi rolünü devam ettirebilmesi için gösteriliyor. Kısacası emperyalizm Mısır devletinden şunu istiyor: Uluslararası ticaretin en önemli yollarından birine sahip olunan yerde ülkede istikrar sağla ve emekçileri baskı altında tut, İsrail ile dostluğunu sürdür ve emperyalizme askerlik yap.

Geçtiğimiz günlerde hem ABD Dışişleri Bakanı John

Kerry'nin Mısır'ı ziyaret etmesi hem de Mısır ile Suudi Arabistan arasında çeşitli anlaşmaları ve işbirliğini içeren Kahire Deklerasyonu'nun imzalanması yukarıda bahsettiğimiz ilgi ve alakanın son adımları oldular. Bölgedeki iki önemli Arap ülkesi, geçtiğimiz aylarda da gündeme gelen ortak 'Arap Gücü Ordusu' çalışmalarını yapmayı kararlaştırdı. İki gerici güç, Ortadoğu'daki 'büyük tehditler' nedeniyle iki ülkenin birbirine ihtiyaç duyduğu gerekçesi ile Arap coğrafyasında yaşanan gelişmelerde birlikte hareket etme kararı aldı. 27 Ağustos'ta ise bütün Arap ülkelerinin savunma ve dışişleri bakanlarının davet edileceği ve 'Arap Gücü Ordusu'nun konuşulacağı bir toplantı yapılacağı duyuruldu.

İran'a karşı Arap NATO'su

Bu uğursuz işbirliğinin bir parçasını da Suriye iç savaşı oluşturdu. Böylece Sisi liderliğindeki Mısır devleti, kendisine, Suriye'de 5 yıldır çetelere hamilik yapan Suudi Arabistan'a yardımcı bir rol biçti. Hatırlanacağı gibi Mısır, Yemen'de Suudi ve Batı yanlısı iktidarının yıkılmasının ardından bu ülkeye karşı oluşturulan saldırı koalisyonunun bir parçası olmuştu.

Bir başka deyişle Arap NATO'su denilebilecek 'Arap Gücü Ordusu'nun asıl hedefini tahmin edilebileceği üzere birkaç Arap ülkesinin toprağını birden işgal altında tutan, milyonlarca Arap'ı da evinden eden İsrail değil, İran oluşturacak. Arap NATO'su daha ilan edilmeden kendisini Yemen'de 'İran tehdidi'ne karşı gösterdi. Mısır savaş gemilerinin de katıldığı saldırılarda binlerce masum sivil, ABD destekli Ortaçağ rejimi Suudi Arabistan'ın Yemen'de "demokrasi" istemesi nedeniyle katledildi.

ABD Sisi'yi törpülemek istiyor

Paraları ve Amerikan silahları ile Körfez ülkeleri, insan gücü ve büyük ordusu ile Mısır, işte bu şekilde Körfez'den gelen petro-dolarların karşılığında emekçi çocuklarını emperyalizmin askeri yapma yolunu

seçti. İşte bu seçimin ödülü olarak emperyalist şef Obama, Sisi'ye bir mektup gönderdi. Emperyalist şef, ABD'nin Mısır'da ve bölgede istikrar ile başarının gerçekleşmesine katkı sağlamaya hazır olduğunu söyledi ve "ABD-Mısır Stratejik Diyaloğu'nun, iki ülke arasında ilişkileri tüm alanlarda derinleştirmesini ve Mısır'ın aradığı kapsamlı kalkınmayı sağlamaya katkı sağlamasını umuyorum" dedi.

Dışişleri Bakanı John Kerry de bu sıralarda Mısır'da yöneticiler ile görüşerek bir yandan benzer vurguları yaptı, diğer yandan da görmek istedikleri 'Mısır'ı hatırlatarak işbirlikçilerine ayar verdi. Mısır Dışişleri Bakanı Sami Şukri ise yalnızca bazı konulara bakış açılarında farklılıklar olan ABD ile büyük bir anlaşmazlığın olmadığını söyledi.

11 Eylül 2001'den bu yana birkaç milyon insanın ölümüne neden olan ABD, Mısır'daki insan hakları konusunda 'kaygı'sını yinelerken, seçimlerin "adil, özgür ve şeffaf" bir şekilde yapılmasını istedi. Kısaca bir parantez açmak gerekirse Mısır'da özellikle düzen içi klik savaşında estirilen devlet terörüne yapılan bu itiraz, elbette ABD'nin 'insan hakları'na olan sevdasından gelmiyor. ABD "adil, özgür ve şeffaf" seçimleri, vahşete varan insan hakları ihlallerinin bir patlamaya, iç savaşa ya da istikrarsızlıklar dalgasına dönüşmesinden korktuğu için dile getiriyor. Ve bu nedenle Kahire'deki işbirlikçilerine liberalleşmelerini salık veriyor.

'Ülkemizden faydalanın'

Mısır yönetimi ise ABD'nin bu dayatmasına karşı zaman zaman sert çıkışlar yaparak tavır aldı. Sina'da IŞİD ve benzeri çetelerin saldırıları, başsavcıya yapılan suikast işkence ve terör rejiminin elini güçlendirdi. Yönetim rakiplerine olduğu gibi işçi ve emekçilere karşı açık bir savaş içine girdi. Sadece gerici Müslüman Kardeşler kliği değil, hakkını arayan herkes sokaklarda polis kurşununun hedefi oluyor, bu olmazsa karakollarda işkencelerden geçiriliyor, hatta işkence ile öldürülüyor.

Dışişleri Bakanı Sami Şukri'nin dediği gibi bu vahşet, ABD ile işbirlikçileri arasında ancak 'bakış açılarında farklılık' olarak tanımlanabilir. Obama, bu 'bakış açılarındaki farklılık'tan ötürü askıya aldığı 1.3 milyar dolarlık silah desteğini aylar sonra tekrar Mısır'a vermeyi kararlaştırmıştı. 12 F-16 uçağı, 20 Harpoon füzesi ve 125 tank ve 2 savaş gemisi daha Sisi yönetimine verildi.

İsrail'den sonra ABD'nin en çok yardım yaptığı Mısır, hem Körfez ve hem de ABD tarafından kendisine askerlik yapması için besleniyor.

Yukarıda bahsi geçmese de meselenin bir başka yüzünü ise uluslararası tekellerin Mısır'ı ucuz iş gücü olarak kullanması oluşturuyor. Sisi, açıkça 'Ülkemizden faydalanın' diyerek emperyalizme çağrı yaparken Mısırlı işçi ve emekçilerin payına ise fabrikada köle olmak, Ortadoğu'da ise İsrail'e, Suudi Arabistan'a ve ABD'ye askerlik yapmak düşüyor.

Rusya'dan IŞİD'e karşı koalisyon önerisi

3 Ağustos'ta Katar'da yapılan Rusya, ABD ve Körfez ülkeleri dışişleri bakanları görüşmesinde İran'ın nükleer programı ve Suriye'de siyasi geçiş süreci ele alındı. ABD emperyalizmi Körfez'deki işbirlikçi yönetimleri İran ile yapılan anlaşmaya ilişkin ikna etmeye çalışırken Rusya ise ABD'nin Suriye topraklarında yapacağı hava operasyonlarına tepki gösterdi ve IŞİD'e karşı yeni koalisyonun kurulması önerisinde bulundu.

Körfez İşbirliği Konseyi (KİK) ülkelerinin dışişleri bakanları, ABD Dışişleri Bakanı John Kerry ve Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov'un katıldığı toplantıda Yemen, Libya ve Körfez bölgesinde güvenlik ve istikrarla ilgili görüşmeler yapıldı. Ayrıca taraflar birçok bağımsız görüşme gerçekleştirerek bölge üzerine birbirlerine mesaj verdi.

Katar Dışişleri Bakanı Halid Atiyye ile ortak basın toplantısı yapan Kerry, "bölgedeki istikrarsızlığa 'karşı hamle' yapmaya hazırlandıklarını" belirtti. Kerry'nin İran'ın nükleer programı konusunda varılan anlaşmanın KİK ülkeleri tarafından da 'bölgenin güvenliğine ve istikrarına katkıda bulunacak bir adım' olarak görüldüğünü söylemesi, efendinin Körfez'deki uşaklarını ikna etmek konusunda ilerleme sağladığını gösterdi.

Körfez nükleer anlaşma için ikna oldu

Diğer yandan nükleer anlaşmanın ötesinde bir kez daha İran'ı hedef alan açıklamalar yapıldı. Körfez ülkelerinin "İran'ın bölgedeki Şii nüfus üzerinde nüfuzunu kullanarak komşu ülkelerde karışıklığa sebep olduğu" yönündeki eleştirilerini bildiklerini belirten Kerry, şöyle konuştu:

"Anlaşmanın tamamen yürürlüğe girmesiyle İran'ın davranışlarının değişmesini umuyoruz. Elbette Hizbullah'ın Irak'taki Şii milislere ve Yemen'de Husilere desteğinden, bölgedeki diğer terör olaylarına müdahil oluşundan haberimiz var."

Katar Dışişleri Bakanı Halid Atiyye de İran'ın nükleer programı konusunda varılan anlaşmanın mümkün olan en iyi seçenikle sonuçlandığını ve bölgeye istikrar getireceğinden kuşkuluları olmadığını söyledi.

Rusya'dan ABD'ye tepki

Rusya tarafı ise daha çok Suriye ve IŞİD karşıtı

koalisyon üzerine açıklamalarda bulundu. Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov, Suriye Muhalif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu (SMDK) eski Başkanı Muaz el Hatib ve Katar Dışişleri Bakanı Halid el Atiyye ile bir araya geldi. Lavrov, ABD askerleri tarafından eğitilen silahlı muhaliflerin Suriye'de koalisyonun koruması altında olacağı yönünde yapılan açıklamalara tepki göstererek bu tarz adımların sürece zarar vereceğini söyledi. Lavrov, şunları söyledi:

"ABD'liler tarafından eğitilen ve Suriye'ye gönderilen bazı birliklerin, Suriye hükümetinin onayı alınmadan, koalisyon ile ABD uçakları tarafından korunacağı ve bu uçakların silahlı gruplara engel olacak tüm güçleri vurma yetkisine sahip olacağı yönünde yapılan açıklamaları zarar verici olarak görüyoruz. En önemlisi, komşu ülkelerin topraklarında ABD'li askerler tarafından eğitilen sözde ılımlı muhalefet militanlarının ezici çoğunluğunun aşırılık yanlılarının saflarına geçtiğini ABD'li meslektaşlarımız söyledik. Bu konuda tutumumuzu net şekilde anlattık. ABD'nin düşüncesini değiştirebildiğimizi sanmıyorum. Bu konuda fikir ayrılığı olduğu ortada."

Putin'den yeni koalisyon planı

Putin ve Suudi Arabistan'ın konuyla ilgili yeni fikirleri olduğunu kaydeden Lavrov, şöyle konuştu:

"Tüm taraflar hava operasyonlarının yetersiz olduğu konusunda hemfikir. Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ve Suudi Arabistan Yardımcı Veliht Prensi Muhammed bin Selman terörle mücadelede yeni bir cephe oluşturmak için bir teklif sundular. Kerry'le bugünkü görüşmede, ABD'nin askeri alanda eğittiği muhalif birlikleri Suriye topraklarına göndermenin işe yaramayacağını söyledik. Biz bu tür girişimlerin karşısındayız."

Putin'in IŞİD ile mücadele planını John Kerry'ye iletildiğini belirten Lavrov, "Irak ve Suriye topraklarında başta ABD olmak üzere Batı'nın radikal terör örgütü IŞİD ile mücadele ittifakı hiçbir sonuç vermedi. Bu gerçeğe dikkat çeken Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, benim aracılığımla kendi planını sundu" dedi.

Rusya'nın 'Şam'a koşulsuz desteğini sürdürüp sürdürmeyeceği' sorulan Lavrov, "Biz hiçbir zaman kimseyi koşulsuz desteklemiyoruz. Rusya her zaman Suriye'de akan kanın durması için çalışırken Suriye halkına destek sağlıyoruz. Suriye'deki asıl sorun her zaman IŞİD'dir" dedi.

Siyonist çeteler Filistinli bebeği yakarak katletti

Filistin'in Batı Şeria bölgesinde Nablus kentinin güneydoğusundaki Duma beldesinde Siyonist çeteler Filistinli bir ailenin evine saldırdı. 31 Temmuz'da sabaha karşı gerçekleşen olayda Devabşe ailesinin oturduğu eve gelen siyonistler, evin duvarlarına ırkçı yazılar yazdı ve evi ateşe verdi. Çeteler saldırının ardından bölgeden hızla kaçtı.

Vahşi saldırı sonucunda 18 aylık bebek Ali Devabşe hayatını kaybederken aynı aileden üç kişi de yaralandı. Can veren bebeğin annesi ve 4 yaşındaki abisi de ağır yaralanarak Nablus'taki Rafidia Hastanesi'ne kaldırıldı.

Filistin'in Nablus kentinde Siyonist çetelerin yakarak katlettiği 18 aylık bebek Ali Devabşe, Nablus'un Duma beldesinde toprağa verildi. Binlerce kişinin katıldığı cenaze töreninde yoğun öfke gözlenirken Filistinliler katillerin cezalandırılmasını talep eden sloganlar haykırdı.

Batı Şeria'da protesto eylemleri

18 aylık Devabşe'nin öldürülmesi ve Devabşe'nin intikamını almak için El-Celezon Mülteci Kampı'nda işgal ordusuyla yaşanan çatışmada 17 yaşındaki Leys el-Halidi'nin katledilmesi protesto edildi. Ramallah'ın kuzeyindeki kamp girişinde yapılan eyleme işgal güçleri saldırdı.

Plastik mermi ve gaz bombaları ile Filistinlilere saldıran işgal güçleri, 10 Filistinlinin yaralanmasına neden oldu.

FHKC'den Halidi için açıklama

FHKC Genel Sekreter Yardımcısı Abu Ahmad Fuad, 18 aylık Devabşe'nin intikamını almak için işgal ordusuyla yaşanan çatışmada şehit düşen Lays el-Halidi için açıklama yaptı. FHKC'nin mesajı şu şekilde:

"Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Sekreter Yardımcısı Abu Ahmad Fuad, Genel Sekreteri Ahmad Saadat ve tüm kadro ve yoldaşları adına, yoldaşı, Calazon mülteci kampının çocuğu Lays el-Halidi'nin ağır yasını tutuyor. Yoldaşımız Fadil el-Halidi'nin oğlu 01.8.2015 Cumartesi sabahında Atara kontrol noktasının yanında, siyonistlerin Nablus'ta yakarak öldürdüğü 18 aylık Devabşe'nin intikamını almak için işgal ordusuyla yaşanan çatışmada şehit düştü.

Cephe, yoldaşlarının kanının yerde kalmayacağına söz veriyor. Şehitlere şan, tutsaklara özgürlük, yaralıları şifa. Zafer bizimdir.

Hiçbir ses direniş sesinin üstünü örtemez!"

İsrail suçunu örtmeye çalıştı

18 aylık bebeğin katledilmesinin ardından Filistin halkının göstereceği tepkiden korkan siyonist devlet, ırkçı-siyonist çeteleri de göstermelik olarak 'idari tutuklama' kapsamına aldı. Şin Bet'in en çok arananlar listesindeki ırkçı-siyonist Meir Ettinger, 4 Ağustos'ta 'idari tutuklama' kapsamında cezaevine gönderildi.

Wuppertal'da Engels'i anma etkinliği

Proletaryanın büyük öğretmeni ve savaşçısı F. Engels için ölümünün 120. yılında Wuppertal'da bir anma etkinliği gerçekleştirildi. Anma için çağrışı Avrupa Devrimci Gençlik Birliği (DGB) yaptı. Anma etkinliğine yüzün üzerinde bir gençlik kitlesi katıldı.

DGB'nin organize ettiği anma etkinliği için City Arkaden'in önünde bir araya gelindi. Burada sırasıyla DGB, Devrimci Aksiyon/NRW ve Otonomcular adına kısa konuşmalar yapıldı. DGB adına yapılan konuşmada, özetle, Engels'in tümüyle işçi sınıfının kendisini tanıması, sınıf bilincine ulaşması ve kendi davası için dövüşmeyi öğrenmesi için, hiç kuşkusuz bilimsel sosyalizmin bir diğer büyük öğretmeni Marx'tan ayrı ele alınamayacak olan, kesintisiz mücadelesine değinildi. Marx'la birlikte inşa ettikleri bilimsel sosyalizmin proletarya için hala bir kılavuz olmaya devam ettiği vurgulandı. Konuşma, Almanca olarak atılan "Marx-Engels-Lenin, Viva, Viva, Viva!" sloganı ile karşılandı. Ek olarak kısaca Engels'in yaşam öyküsü anlatıldı.

"Vardık, varız, var olacağız!"

Bu konuşmaların ardından çarşı merkezine doğru bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşün en önünde Avrupa DGB imzalı, üzerinde Engels'in resmi olan, "Zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok, kazanacağımız koca bir dünya var" yazılı bir pankart ile büyük boy Marx ve Engels posterleri yer aldı. Yürüyüşte sık sık Almanca, "A, Anti, Anti-Kapitalista!", "Marx, Engels, Lenin, Viva, Viva, Viva!", "Tek seçenek devrim!", Rosa Luxemburg'un ünlü "Vardık, Varız, var olacağız!" ve Türkçe olarak "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganları atıldı.

Tamamına yakını gençlikten oluşan kortejde çok sayıda kızıl bayrak taşındı.

Anma etkinliğine başından itibaren gençliğin dinamizmi, heyecanı, coşkusu ve militanlığı damgasını vurdu. Engels ve eserlerine dair ajitatif kısa konuşmalar yapıldı.

Çarşı merkezinden geçilerek tekrar City Arkaden'in önüne gelindi. Burada bir kez daha DGB, Devrimci Aksiyon ve MLPD adına kısa konuşmalar yapıldı. Anma

etkinliğinin başındaki canlılık ve coşku ile tekrarlanan sloganlar eşliğinde buradaki eylem sona erdirildi.

Engels'in müze haline getirilen evi ziyaret edildi

Wuppertal çarşı merkezindeki anmanın ardından topluca Engels'in müze haline getirilen evinin önüne gidildi. Gidiş sırasında Hava Tramvayı'nda da ajitasyona devam edildi, anti-kapitalist içerikli sloganlar haykırıldı. Engels'in Çinliler tarafından yapılan büyük boy heykelinin önünde küçük bir toplantı gerçekleştirildi. Burada, önce Marx ve Engels'in proletaryaya hala yol göstermeye devam eden düşünceleri ve eylemleri hakkında kısa bir konuşma yapıldı, onlara bağlılığın ve saygının ifadesi olarak bir saygı duruşu yapıldı. Coşku dolu sloganların haykırılmasının ardından anma etkinliği sona erdirildi.

Anma etkinliğine dair notlar

- Wuppertal her zaman çeşitli eylem ve etkinliklere sahne olan bir kenttir. Bu nedenle de Wuppertal halkı bu tür etkinliklere alışık. Ancak, Avrupa DGB bugün bugüne dek hiç düşünülmemeyen ve yapılamayan bir eylem yaptı. Bu kentli olan büyük bir insanı anmak için çok anlamlı bir etkinlik yaptı.

- Anma etkinliği taşınan pankartları, kızıl bayrakları ve sloganları ile ilk andan itibaren oldukça dikkat çekti, merak uyandırdı. Bir çok insan eylemin ne için yapıldığını sordu ve bilgi aldı. Tümü de verilen cevapları belli bir şaşkınlıkla karşıladılar.

-Yürüyüş sırasında özellikle atılan sloganlar çok dikkat çekti. Çevredeki herkes yürüyüşü ilgiyle izledi, belli bir sempati ile karşıladı.

- Avrupa DGB bugün çok anlamlı bir iş gerçekleştirdi. Hiçbir gelecek perspektifi sunulmayan yeni kuşak gençliğin, bilimsel bir dünya görüşüne olan yakıcı ihtiyacına dikkat çekmek bakımından anlamlı bir adım attı. Bu, belli bir karşılık da buldu.

Kızıl Bayrak / Wuppertal

İngiltere ve Fransa'da göçmen krizi

Fransa'nın Manş Denizi kıyısında bulunan Calais kentinde Eurotunnel'den İngiltere'ye geçmek isteyen göçmenlerin yarattığı 'sorun' İngiltere ile Fransa'da göçmen krizinin öne çıkmasına yol açtı.

Calais'de yaklaşık 2 bin göçmen geçtiğimiz hafta Manş tüneli girişindeki yasak bölgeyi işgal ederek İngiltere'ye geçmek istemişti. Eurotunnel şirketine göre ise 2015 yılında 37 binden fazla 'kaçak' göçmenin sınırı geçmesi engellendi. Diğer yandan, Haziran ayı başından beri 10 kaçak göçmen Manş tüneline geçmeye çalışırken yaşamını yitirdi.

Geçtiğimiz günlerde de Calais'de bekleyen ve sınırı geçmek isteyen yaklaşık 200 kişilik gruba polis barikat kurdu. Polis barikatını tanımayan göçmenler, duvarı aşmaya çalışınca polisin saldırısıyla karşılaştı. Polis göçmenlere biber gazıyla saldırırken "güvenlik" önlemlerinin arttırıldığı belirtildi.

Konuya dair İngiltere ve Fransa ortak hareket etme çabası içerisinde. Fransa ve İngiltere içişleri bakanları, Fransa'nın Le Journal du Dimanche gazetesinde yayınladıkları ortak makalede sorunun Avrupa'nın sorunu olduğunu, göçmenlerin Avrupa'nın genelinden bu bölgeye geldiğini, Fransa'nın sadece bir geçiş ülkesi olduğunu dile getirdiler. İngiltere'nin bölgedeki koruma duvarlarının güçlendirilmesi için 10 milyon Euro bütçe ayırdığı belirtilirken Avrupa Birliği'ne de soruna müdahil olma çağrısı yapıldı.

Calais kentinin Belediye Başkanı Natacha Bouchart ve eski sağlık bakanı Xavier Bertrand yaptıkları açıklamalarda İngiltere'yi suçladı. 2003 yılında Fransa ve İngiltere arasında imzalanan antlaşmanın tekrar gözden geçirilmesi ve sorunun İngiltere'nin Kent şehrine aktarılması gerektiğini ifade ettiler.

İngiltere'de göçmenlere destek eylemi

Öte yandan Eurotunnel'in İngiltere ayağı Folkstone kentinde Fransa Calais'den İngiltere'ye geçmek isteyen göçmenlere destek için 1 Ağustos'ta eylem yapıldı. "Göçmen ölümlerini durdurun" yazılı pankart açan eylemciler, İngiltere hükümetinin göçmenlere daha çok destek vermesini istedi.

Aynı bölgede gerici ırkçı gruplar da eylem yaparak hükümetin göçmenlerin İngiltere'ye girişini engellemesini istedi. Gerici grup ile göçmenlere destek verenler arasında zaman zaman gerginlik yaşandı.

Emperyalist savaşa, baskılara, geleceksizliğe**Kayıtsız kalma!**

Hayallerle geldin üniversiteye. Emek harcadın, yaklaşık 2 milyon arkadaşının arasından 'seçildin'. Geleceğini garanti altına alacağını düşündün belki. İyi bir öğretmen, mühendis, hukukçu, fizikçi, edebiyatçı olmakta hayalin. "Üniversiteye hele bir kapağı at kendini kurtarısın" dediler sana. Bu düzende sadece kendimizi düşünmemiz öğretilmiyor mu zaten?

Ama dur bir düşün!

Bizlerin birer müşteri, üniversitelerimizin de ticarethane olduğu bir düzende, her şey piyasaya sunulurken, bütün çabalarımızı, emeklerimizi birileri paraya çevirmeye çalışırken, ürettiklerimiz insana yararlılığına göre değil de, para etmesine göre takdir edilirken; bu düzende eğitim sisteminden bizler için nasıl bir gelecek bekliyoruz ki? Bizim kendimizi kurtarmamız milyonların açlık sınırının altında yaşamasına engel olacak mı? Sömürüyü, okumak için çalışmak zorunda bırakılmaları durduracak mı?

Dört bir tarafımızda katliamlar, savaşlar ve kıyımlar yaşanıyor. Savaş ve saldırganlık politikalarını tırmandıran emperyalist güçler emekçi halklara yeri geldiğinde kendileri saldırıyor, yeri geldiğinde işbirlikçilerini ve çetelerini devreye sokuyor. Buna karşın Filistin'de, Suriye'de, Rojava'da direniş devam ediyor. Girdiğimiz üniversitede bireysel kurtuluşumuza dair atacağımız adımlar akan kanı durduracak mı? Emperyalist savaş, işçi katliamları, sokak ortasında infazlar, kadına yönelik şiddet, faşist baskı ve devlet terörü bu sömürü düzeni ayakta durdukça sürekli karşımıza çıkmaya devam edecek.

Geleceğine sahip çık!

Geleceğine sahip mi çıkacaksın? O zaman Berkin'e, Ali İsmail'e, Ethem'e sahip çıkacaksın. Özgecan'a sahip çıkacaksın. Bombalı saldırıyla Suruç'ta katledilen arkadaşlarımıza sahip çıkacaksın. Ortadoğu'da katledilenlere, direnenlere sahip çıkacaksın. Emperyalist saldırganlığa, baskılara, sömürüye, katliamlara kayıtsız kalmayacaksın.

Geleceğini ellerine almak istiyorsan Denizler'in, Mahirler'in, İbrahimleri'in yolundan, devrim yolundan gideceksin. Çünkü "gelecek her yerde gençliğe ait" ve bizler için tek bir gelecek var: DEVRİM! Çünkü gelecek elimize alacağımız bir diplomanın içinde değil. Cüzdanlarımızın içine sığdırılabilecek bir şey hiç değil. Gelecek bu düzende milyonlar için kan, gözyaşı, açlık, sefaletken bizler için farklı olamaz. Ancak toplumun geri kalanına sırtını dönersen, gözlerini kaparsan ve her yanımızı sarmış kan ve çürümüşlüğü kokusuna burnunu kapatırsan belki bu düzende bir gelecek elde edebileceğini sanabilirsin. Ve bu düzende gelecek, her dört kişiden biri üniversite mezunu değilken, her dört işsizden birinin üniversite mezunu olması demektir. Gazetelerde çaycılık yapan bir mühendis için "çaylar mühendisten" haberlerinin çıkması demektir.

Haramilerin saltanatını yıkacağız!

Bu yüzden diyoruz ki sana: Bu düzen yıkılmalı! Tam da geleceğimiz için geldiğimiz üniversitede, geleceğimize sahip çıkmak için, akan her damla kanın hesabını sormak için, kendimize, çocuklarımıza eşit ve özgür bir gelecek kurmak için haramilerin saltanatı yıkılmalı. Bunun da tek yolu devrimdir.

Harekete geç!

Bizler Devrimci Gençlik Birliği olarak bulunduğumuz her üniversitede, okulda, sokakta, mahallede, gençliğin yaşam alanlarında devrime yürüyoruz. Forumlarla, meclislerle, her birimizin söz-yetki-karar hakkına sahip olduğu, her birimizin özneleştiği, tarihin öznesi haline geleceğimiz bir birliğiz. Seni de çevrende olanlara kayıtsız kalmamaya, örgütlenmeye, mücadeleye çağırıyoruz. Bu çağrıya kulak ver.

Devrimci Gençlik Birliği

Üniversite kayıtlarında da devlet terörü

Ülke genelinde estirilen devlet terörü, açılır açılmaz kendisini üniversitelerde de gösterdi. 3-7 Ağustos tarihleri arasındaki kayıt haftasında üniversitelerde faşist çeteler ve polis öğrencilere saldırdı.

Mersin Üniversitesi'nde faşist saldırı

3 Ağustos günü, Mersin Üniversitesi Yabancı Diller Fakültesi önünde Kürt öğrencilere faşistler saldırdı. Saldırıyla birlikte yaşanan kısa süreli çatışmada bir

öğrenci yaralanarak Mersin Üniversitesi Araştırma Hastanesi'nde tedavi altına alındı. Faşist saldırı sonrasında ise üniversiteye gelen polisin faşist güruhu çember içine alarak koruduğu belirtildi.

YTÜ Davutpaşa'da polis saldırısı: 7 gözaltı

5 Ağustos günü Yıldız Teknik Üniversitesi (YTÜ) Davutpaşa Kampüsü'nde faaliyet yürüten ilerici gençlik örgütleri saldırıya uğradı. Saldırı sonucunda SGDF, FKF, DÖDEF ve Öğrenci Kolektifleri üyesi olan

7 öğrenci darp edilerek ve yerlerde sürüklenerek gözaltına alındı. Gözaltına alınan öğrencilerin isimleri şu şekilde: Özgür Bedel, İsmail Er, Haydar Batık, Yunus Ege, Vahide Ermeli, Utku Çiftçi ve Fahrizan Bayraktar.

İÜ'de baskılara ve yasaklara tepki

İstanbul Üniversitesi'nde de baskı ve yasaklar hayata geçirildi. AKP şefi Tayyip Erdoğan tarafından gayrimeşru bir şekilde atanan Mahmut AK'nin denetiminde, Beyazıt kapısı zabıta bariyerleriyle çevrildi. Beyazıt Meydanı'nda da stand açmak yasaklandı.

Öğrenciler 5 Ağustos'ta Beyazıt ana kapı girişinde toplanarak Mahmut AK'nin baskı ve yasaklarını protesto etti.

“Başarılı bir kamp gerçekleştirmiş olduk”

Emekçi Kadın Komisyonları kampından gözlemler...

1- Kampın sonuçta iyi geçtiğini düşünüyorum. Birçok başlığa değinildi. Yoğunlaşmadan bir sonuç çıkmaz vurgusunu her vesileyle yapıyoruz. Bu da o yoğunlaşmanın bir parçası. Önümüzde yoğun bir süreç olacak. Çok hareketli bir döneme girdik. Onun yanında 25 Kasım, 8 Mart vb. gündemler var. Sadece bu iki gündeme bağlı kalmadan diğer gündem ve gelişmeleri işleyebilmek açısından kampın önemli olduğunu düşünüyorum.

Tabii tartışılan bu konuların havada kalmaması için somut bazı şeylerin çıkmasının, pratiğe dökülmesinin ve yerellere döndükten sonra buradaki tartışmaların yerellere aktarılabilmesinin ve kendi alanlarımızda yapacağımız toplantılarda buradaki konuların aktarılmasının önemli olduğunu düşünüyorum.

2- Çalıştayın ardından yapılan kampı ben de anlamlı buluyorum. Çalıştay çalışmanın iletilemesi için iyi bir adımdı. Fakat şöyle bir sorun yaşadık sanırım belli yerelerde. Ön hazırlık aşmasının iyi geçmediği bir kamp oldu. Bir yoldaş, yayınlara katkı için kendimize bir süre belirlelim, o süre içinde kendimizi iletlemeye çalışalım demişti. Belki ki bu kampı da aslında iletlemek için bir şey konulabilir tekrardan. Fakat bu kampın ön sürecinde yaşadığımız sıkıntıları yaşamamak için biraz daha koordineli bir şekilde, her yerelin daha iyi hazırlanabileceği kamp ya da başka bir formasyonda yapılacak bir etkinlik iyi olacaktır diye düşünüyorum.

3- Ben de kampın ya da benzeri kolektif bir etkinliğin gerekli olduğunu düşünenlerden biriydim. Nitekim iyi de oldu. Sunumların yetersizlikleri olabilir, tartışmalarda eksik bıraktığımız noktalar olabilir ama, hepimiz açısından belli bir enerjinin yakalandığını, potansiyelin açığa çıktığını düşünüyorum. Ama sunumlarda da tartışmalarda da belli bir şeyin eksikliğini gördük. Söz alan arkadaşların hep belli arkadaşlar olmasının eksikliği vardı. Konuşmayan, sunumlarda söz hakkı kullanamayan arkadaşlar da vardı. Bu özgüven yetersizliği ile de bağlantılı. Buradan hareketle inisiyatif almayan arkadaşlara daha fazla inisiyatif verilmesi, özgüven sorununun aşılması için daha fazla çaba gösterilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Atölye çalışmalarının istenilen düzeyde olmadığını düşünüyorum. Eğitim gayet iyiydi. Ajitasyon propaganda da gayet işlevseldi. Basın-yayın konusunda pek verimli olduğumuzu düşünmüyorum. Tekrarlanmış şeylerin yeniden ifadesinden başka bir şey olmadığını söyleyebilirim. Şimdilik bu kadar.

4- Eksiklikler olmuş olabilir ama kamp benim açımdan çok verimli geçti. Yapılması gerekenler üzerine döne döne vurgular yapıldı. Emekçi kadın çalışmasının ne kadar önemli olduğu üzerinde duruldu.

Çok güzel bir kamptı, bana göre çok verimliydi. Emekçi kadın mücadelesinin iletilemesi açısından çok iyi bir noktada duruyoruz artık. Çok teşekkür ediyorum, herkesin emeğine sağlık.

5- EKK olarak böyle bir organizasyon düzenlemiş olmamız ve başarılı bir biçimde bitirmiş olmamız çok anlamlı. Etkinliklerden, kampın katkılarından bahsetmek gerekir ancak belirleyici olan bu kamptan sonra yerlerimizde tartışmaları daha da derinleştirmek ve gerçek anlamda kitlelerin içinde olabilmek ve onları kucaklayabilmektir. Bölgelerimizde, yani yerelerde bunları başarabilirsek aslında kamp amacına ulaşacaktır diye düşünüyorum.

6- İlk kez böyle bir kampa katılıyorum. Çok memnun kaldım. Arkadaşlar kampa gelmem için çok ısrar ettiler. Tanısam da tanımasam da sevdiğim insanlar ile bir aradayım. Sunumlara katılamasam da tartışmaların çok anlamlı olduğunu düşünüyorum. Neyin daha doğru ve iyi olduğu konusunda fikirlerim daha da şekillendi. Büyük bir emek olduğunu gördüm. Herkesin eline, emeğine sağlık.

7- İnanılmaz bir eğitim kampıydı. Mücadeleye katılılı 2.5 yıl oldu. Bu süre zarfında birçok şey öğrendim. Ama bu kampta daha çok şey öğrendim. Gerçekten bir araya gelmek gerekiyormuş. Senede bir ya da iki defa bu kampları yapmak gerekiyor. Nerede eksikliğimiz var görebiliyoruz. Sunumlardan daha çok atölyeler verimli oldu. Atölyelerde yapılan tartışmalar birebir eksiklerimizin çıkmasında daha etkiliydi bu nedenle benim için daha verimliydi. Ancak 4 gün kamp için gerçekten kısa bir süre, bu nedenle kampın süresinin uzatılmasının daha yararlı olacağını düşünüyorum.

8- Çalıştay toplam kadın çalışmamızı güçlendirmek açısından bir vesile olmuştu. Kamp bunun üzerine çok daha etkili olmuş oldu. Tartışmaların kafa açıcı olması yerelerde zengin tartışmaların yapılabilmesi açısından çok verimli bir kamp olduğunu düşünüyorum. Eksiklerimiz olabilir ama yerelerde bu tartışmaları zenginleştirmek ve bu tartışmaları geliştirmek gerekiyor. Ben buradan güzel bir görevle ve somut hedeflerle çıktığımıza inanıyorum. Başarılı bir kamp gerçekleştirmiş olduk. Bu açıdan herkesin emeğine sağlık. Katılım ön hazırlık sürecinde yerelden çok iyi hazırlanamamış olduk ancak buradaki tartışmaları yerellerimizde taşıyarak daha da zenginleştirerek önümüze bir yol çizebileceğimizi düşünüyorum. Herkesin emeğine sağlık.

9- Devrimci Kadın Kurultayı'ndan başlamak istiyorum. Sınıf çalışmasıyla birlikte bir alan açtık aslında. Yüklenme, kazanma adına. Bunun sonrasında çalıştay ihtiyacı doğdu. Çalıştaydan sonra ideolojik ve programatik olarak bir sorun olmadığını ifade ediyoruz. Ancak 2007 yılında ifade edilenler ile eksiklik belirtilmişti ancak bugüne geldiğimizde hala aynı eksiklikleri tartışabiliyoruz. Bu noktada içselleştirme sorunundan bahsedebiliyoruz. Dolayısı ile sınıf çalışması ile kadın çalışması paralel yürüyor – yürümek zorunda. Buradaki tartışmalardan çıkan sonuç, sınıfın içinde var olamadığımız, özne olamadığımız noktada emekçi kadın çalışmasını güçlendiremiyoruz. Bugün komisyonları oluşturabiliriz ancak oluşturduğumuz komisyonlar bizden ibaret olamazsa bunun çok bir işlevli olmuyor. Komisyonlara başka arkadaşları da katabilmek gerekiyor. Fabrikalarda işçi komisyonları, semtlerde emekçi kadın komisyonları olmalı.

Bu tartışmalardan kadın çalışması çizgisini içselleştiremediğimiz açığa çıkıyor. Bu kamptada yapılan her tartışma sorunu içselleştirmeyi, kadın çalışmasındaki yol ve yöntemlerin geliştirilmesini sağlıyor. Daha önce kamp örgütlemiş yoldaşlar değiliz, herşeye rağmen, eksikliklere rağmen başarılı olduğunu düşünüyorum. İlk kamp olması açısından oldukça iyiydi. Ciddi bir emek harcandı. Sunum yapan yoldaşların eksiklikleri söylene bile ben çok heyecanla çok sarılarak hazırlandıklarını gördüm. Bir parçası olmuşlardı. Bunun çok anlamlı olduğunu düşünüyorum.

10- Bütün yereller buraya bir şey getirdiler ve bir şey alıp dönecekler, biz de bir şey getirdik bir şey alıp gideceğiz. Diğer yereller de aynısını yaptı, bu nedenle anlamlı tartışmalar yürüdüğünü düşünüyorum. Bazı tartışmalar havada kaldı, pat diye kesildi dedik mesela, ancak zaman olsa tartışsak yine havada kalacaktı. Bu nedenle bu tartışmalar pratikte yerine oturacak. Bugün şu an biz işçi kadının örgütlenme yol ve yöntemleri üzerine ek bir gün daha durup tartışsak bence çok fazla bir yol alamayız. Çalışma içerisinde deneyim biriktire biriktire o deneyimleri birbirimize aktararak yol alacağız.

Kampın asıl başarısının bir dahaki sefere bir kamp örgütlenecekse ideolojik yetersizliklerimizin pratiğe yansımaları değil de mesela işçi kadınların örgütlenme sorunlarını tartışabiliyorsak eğer, deneyimleri tartışabiliyor aktarabiliyorsak eğer bu kamp başarılı olmuş demektir.

Emekçi Kadın Komisyonları yaz kampında buluştu!

Farklı kentlerde çalışmalar yürüten Emekçi Kadın Komisyonları çalışanları 30-31 Temmuz, 1-2 Ağustos tarihlerinde yaz kampında buluştu.

“Güne yükleniyor, geleceğe yürüyoruz” şiarıyla 2014 Aralık ayında gerçekleşen Emekçi Kadın Çalıştay’ının ardından kararlaştırılan yaz kampı, deneyimler ışığında emekçi kadın çalışmasının sorunlarını tartışmak ve geleceğe daha güçlü adımlarla yürümek hedefiyle gerçekleştirildi.

Sunumlar, atölyeler, etkinlikler...

Kamp boyunca farklı gündemler çerçevesinde sunumlar gerçekleştirildi. İlk gün kadın sorunu ve ideolojik mücadele sunumu kapsamında, kadın sorununun tarihsel-sınıfsal özüne dair yapılan vurguların ardından, feminizm ve reformizm karşısında etkin odak olabilmenin sorunları ele alındı.

İkinci gün ise, kadın işçilerin örgütlenme mücadelesi kapsamında Bolşeviklerin deneyimleri ayrıntılı olarak ele alınırken, günümüze dair sonuçlar çıkartıldı. Osmanlı’dan günümüze Türkiye’de kadın hareketinin gelişim seyri özetlenirken, emekçi kadınların mücadeleye katılması bakımından devrimci bir sınıf hareketi ihtiyacına vurgu yapıldı.

Üçüncü gün ise, farklı yönleriyle emekçi kadın çalışmasının sorunları ele alındı. Kadın sorunundaki ideolojik bakışın içselleştirilmesinin öneminin altı çizilirken, kadın çalışmasında politik önderlikten, sınıf yönelimine, eğitim ve uzmanlaşma sorunundan, yerel emekçi kadın komisyonlarının kurulmasına, kitle eylemlerine müdahaleden sınıf çalışmasında mesafe almaya kadar birçok nokta tartışıldı. Anlamli tartışmalar yapıldığı sunumda, eksiklikler ortaya kondu, yüklenme alanlarına işaret edildi. Greif Direnişi

şahsında kadın işçilerin örgütlenmesi sunumu ise gerçekleşemedi.

Sunumların yanı sıra farklı atölye çalışmaları yapıldı. Bu temelde ajitasyon-propaganda atölyesi, eğitim atölyesi, basın-yayın atölyesi ve logo atölyesi kuruldu. Atölyeler, 3 gün boyunca bir araya gelerek başlıklara dair tartışmalar yürüttüler, son gün ise önerilerini paylaştılar. Sonuç olarak, kadın işçi eğitimi ve kadro eğitimi olmak üzere 2 ayrı eğitim programında ortaklaşılırken, kadro eğitiminin başlıkları üzerine tartışmalar yürütüldü. Basın-yayın atölyesinde, mevcut yayınları güçlendirmenin önemine işaret edilirken, yayınlara katkının güvenceye alınmasına dair tartışmalar yapıldı. Ajitasyon-propaganda atölyesinin sunumu çerçevesinde ise, kitle çalışmasında ajitasyon sorunları ele alındı. EKK logosu için öneriler ışığında önümüzdeki günlerde hazırlık yapılması planlandı.

Yoğun tartışma, sunum ve atölye çalışmalarının yanı sıra, serbest bölgelerdeki kadın işçilerin çalışma koşullarının anlatıldığı “Bölge” isimli belgesel gösterimi yapıldı. Belgeselin ardından serbest bölgelerdeki çalışma koşullarına dair tartışmalar yürütüldü.

Ayrıca, 3. gün akşamı EKK tarafından hazırlanan şiir dinletisi sergilendi, ardından devrimci yaşam ve kimliğe ilişkin söyleşi gerçekleştirildi.

Son gün gerçekleştirilen kamp değerlendirmesinde ise; kolektif yaşamın örgütlendiği, canlı tartışmaların yapıldığı, kampın dolu dolu, verimli ve işlevsel olduğu belirtildi, kampın kadın işçileri örgütlemek için seferberlik çağrısı olduğu vurgulandı. Sonrasında alacağımız yolla birlikte, önümüzdeki buluşmaların kadın işçilerin örgütlenme ve direniş deneyimlerinin paylaşılacağı bir şekilde gerçekleşmesi dileği ile kamp sona erdi.

Emekçi Kadın Komisyonları
3 Ağustos 2015

Kadınlardan savaş karşıtı çadır

‘Kartallı Kadınlar’ Kartal Meydan’da açtıkları çadırla savaş karşıtı seslerini yükselttiler.

1 Ağustos’ta Kartal Meydanı’da bir araya gelen kadınlar ilk olarak buraya çadır kurdular. Çocuklar için boyama etkinliği yapılırken kadınlar da kendi pankartlarını çadırın önünde hep birlikte boyamaya başladılar.

Çadırdan çevredekilere “Barışta ısrarcı olma!” çağrısı yükseltildi.

Ayrıca kadınlar “Kartallı Kadınlar” imzasıyla “Barış umudumuzun bombalanmasına, ateşkes öncesine dönülmesine, barışın başkanlık hırsına kurban edilmesine göz yummayacağız” diyen bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / Kartal

Kadın platformu “susmayacağız” dedi

Adana Kadın Platformu AKP’nin savaş politikalarına karşı eylem gerçekleştirdi. 1 Ağustos’ta Atatürk Parkı’nda gerçekleştirilen eylemde “Bombalar hayatımıza düşüyor. Biz kadınlar barıştan vazgeçmiyoruz. Barış için mücadele ediyoruz” pankartı açıldı.

Adana Kadın Platformu adına basın açıklamasını okuyan Deniz Uslu, “Biz kadınlar olarak barışta ısrar ediyoruz; çünkü savaşın getireceği işsizlikle, yoksullukla, belirsizlikle ilk yüz yüze gelecek olanlarız” dedi.

Uslu Bülent Arınç’ın HDP milletvekili Nursel Aydoğan’a yönelik sözlerine atfen de şöyle konuştu: “Kadınlar olarak susmayacağız, bu topraklarda adil, eşit ve hakiki bir barış kurulana kadar barış için ısrar edeceğiz. Hemen şimdi! Silahlar sussun. Barış konuşsun.”

Eylemde Suruç Katliamı ve son olarak Türk savaş uçaklarının bombalarıyla 10 kişinin yaşamını yitirdiği Zergelê köyündeki katliam da protesto edildi.

Kızıl Bayrak / Adana

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/30 * 7 Ağustos 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Sermaye devleti yeni bir katliama daha imza attı...

**TSK'ya ait savaş uçakları
1 Ağustos sabahı
saat 04.00 sıralarında
Kandil'in Zergelê Köyü'nü
bombaladı...**

**KATLIAMIN HESABINI SORMAK İÇİN
TOPYEKÛN DİRENİŞ!**